

Bréf til Jóns Blöndal

Bjarni Benediktsson – Einkabréf – Jón Blöndal – 1927 – 1928 – 1929 – 1930 – 1931 – 1933
1934 – 1935 - 1936

Jón Blöndal (f. 1907 d. 1947) var stúdent Menntaskólanum í Reykjavík 1926, hagfræðingur frá Kaupmannahafnarháskóla 1936, fulltrúi við Tryggingastofnun ríkisins 1937, um skeið settur forstjóri hennar, lengst starfaði hann sem deildarstjóri í sjúkratryggingardeild stofnunarinnar. Lagði Jón mikið af mörkum við gerð og undirbúning almannatryggingalaganna frá 1946. Varð eindreginn jafnaðarmaður á námsárum í Kaupmannahöfn og eftir heimkomu þaðan einn af forystumönnum Alþýðuflokksins, meðal annars með setu í stjórn hans, kosinn bæjarfulltrúi 1946. Hann kvæntist 1936 Viktoríu Guðmundsdóttur sem lifði mann sinn og hjúkraði honum í langvinnum veikindum vegna berkla. Hún afhenti Birni Bjarnasyni bréf föður hans til Jóns.

Í minningargrein í Morgunblaðinu 9. nóvember 1947 um Jón Blöndal sagði Bjarni Benediktsson meðal annars:

„Jeg kyntist Jóni Blöndal betur en flestum mönnum öðrum á æskuskeiði okkar. Við vorum bekkjarbræður í skóla, en þektumst þó heldur lítið fyrir en við vorum við heimspekínám á fyrsta stúdentsári okkar. Eftir það hef jeg ætíð talið Jón meðal bestu vina minna, þó leiðir okkar hafi stundum síðan fjarlægst meir, en við áður hefðum ætlað, og margt hafi þá borið í milli.

Þó að við værum sjaldan til hlítar sammála bar okkur á stúdentsárum ekki meira en svo í milli, að við höfðum báðir mikla ánægju af því að bera saman ráð okkar og ræða það sem hugum beggja var þá þegar næst, sem sje stjórnám, innlend og útlend. Mun jeg ætíð minnst óteljandi viðræðufunda okkar um þessi efni, hjer í Rvík, í Berlín og Kaupmannahöfn. Og fjörmestar voru viðræðurnar á þeim árum, er stjórnámáskoðanir okkar beggja voru að mótast.“

Höf: Björn Bjarnason

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

[bjarnibenediktsson.is](#)

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmalamaðurinn
Askja 1-6, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Bjarni Benediktsson

brif dags. 16/11 1927 - 14/1 1937.

Brif til Jón Bláindalr

hona barn Völkona afhentti mér frá
fróðpelegrin 10. október 1989 með þeim
andum að þau hefðu legið vana óhefð
í 42 ár undan myndum heiman lér
og seltu þá þeim.

Bjarni Bjarnsson.

Reykjavík 16. nóvember 1947

Heiðar vinur!

Ég þakka þér kvíttan þar, en forvaldur bróðir þinn flutti mér þess nokkruna lögun, og skal ég mi reyna að verða vit þessri þesslegru ísk þinni að skrifa þér nokkrun þínar.

Sáumst sagt brá mér niðug, þegar ég sá það: Þú heyrir þess blátt, myndu á Sigluferdi: sumar, að þú vært talinn meðal þess, á einhverju skipi til útlands. Óvart mér það fyrst þess, að stla, að þú myndir vera ortinn sjúkur og þess þessara arinda, gleddi það mig þess niðug, en ég heyrði það þegar þess kom, að þú heftir þess utan af öðrum ástæðum. Þess mér og vart þess, að þú hefur ráðist: heyrir þess, þess að það er þess vísindagreis, sem ég hefi einna mestar matar á, þess vitanlega sá þess mér á þessu engin.

Af mér en þess að segja. Þess við sáumst síðast í sumar, og þess samur it: þess og vitar, þess og að vitar allvita þess, en þess markvert hefur í dagana drifit. Ég þess myndar á Sigluferdi og var: þess þessalegi réttu tve mánud: hefti ég upp þess þess nokkruna þessing og þess samilga, hefti þess að þess og gott atarf, en virtist staturinn, en sem þess, þess heftir. Þess andur mig niðug og þess mér, sem ég þess síðast þess þess og þess þess blátt, þess þess á þess statur, að sá atvinnuþess þess, þess að það er þess lögun, að þess þess, en þess þess að atvinnu þess gjaldþrota annað þess. Að þess mi segja, að þess þess: þess þess atvinnu, en þess þess, að þess

viti lítit úr skák, því að sá ljúkur er einmitt dægurinn frá Öðruun
 þarfari og þröggaði ávinnuvegi, sem einmitt þessu vinnu-
 krafti á þessum tíma, sem sá handbrústi. Því hefur sennilega eigi
 minna ábering fyrir þessum áföngu og er því nóg komið um
 þær í bili. Í þessu ferdalagi hóf ég mér inn á Akureyri, mi-
 menta skólasteiri Norðurlands og tilvandi höfundastofu, og fotti mér
 sá þar samant sagt eigi eins fallegur einn og af er lítit, og þessi
 hefi ég komið: meini þar á götum á síni minni.

Öðruun eftir það, að ég kom að norðan höfundastofu og
 hefur sítan sem að líkindum letur, atleggja mér heit komið at
 fróði: Öðruun (!!). Þegar enda verit heldur tíðindalítið: skólinum. Þó var
 allmikill áhugi: minnum mi fyrir nokkruan dögum, en komið var:
 Stúdentaríð, en það er all-þókið mat og nærast heit til frásagnar.
 Þá var bróttur var: ráðinn í fjóra og bauð sig mi fram við al-
 manna kosningar en féll við friggja atkvæða min, þann þell þó
 atkvæði: en sá næsti fyrir afan þó atkv. Annars voru höfundastofu-
 statur: kosningunum á milli Þíturs og okkar loga manna annars
 veir og Kristins minar okkar Stefánssonar og hans manna (Sisla Guðm.
 og þeirra Tíma- og norðan-mananna). Þó svo að þeir þell báðir en
 þó hlaut Kristinn allmikla þátt atkvæði. Þótti mér þetta samant
 sagt heldur létt, því að ég hefi miklar matar á Kristni, þó að ég
 mi neyddist til að vera á móti honum, þar að hann er orðinn
 verk þar: handi Sisla Guðm. manna, sem ég ~~meint~~ hefi
 eigi minna ástá, þó að hann, at vísu sá matar óþeirskur. Sisla
 náði kosningar: norðurlandi og atkvæði sér að ná fljóttum
 í: "ráðinn", þell hann, mat þrettum þó, þegar frenda minn Þlafsson

sáum mér en Gísli handbendi, kosum: lagadæld og Gíttmund störf:
 lakradæld, og við „landkjör“ stítt að koma Kristni að, en það mis-
 tók. Þar voru kosur vitnis og rölegis menn, fött og væri eigi með
 þeim öllum. Áhersla voru svo mikil gætt á kosningu Gísla sjálfs,
 að hann var gert ígild, en hann var samt endur kosum eftir hærda
 kvíð, á mót: kosum var þá: Kjöri Magnús Fimboegason. Latti Gísli
 það með fádama afþakki að ná kosningu, sérþað Magnús mun
 að draga sig: hlé, en en það tók sig, lít hann gamla student,
 þar ena við samvinnu skólans, skrifa sig inn í deildina, fyrir
 15 krónur, til þess síns að kjósa, enda drógti það, færi að á þri
 atkvæði valt. Eigi er minnum ljóst, hvar Gísli hefur atlat sér
 með þessu brótti, en sannlega hefur það eigi verið lítill, hvort
 sem hann hefur atlat að stala vinnu sinn og kennifötur þótt
 og gæst nobbuvættur Strup eta Mussolini, meðal stúdenta,
 svo sem þótt en minn orðum gífur öllum landmönnum, þessu
 kosningu en það sína markvættu, sem gætt hefur meðal stú-
 denta: hant, og hafa þá lítill orðið til þess að anka vinnu með
 mér.

Þessagildið hefti þaríð heldur slökkulega fram, drukkitt þótt og
 mikill djöfulgættur. Á þri var Lárus Blöndal og drukk öl en þrátt
 eigi áþugi, og mun hann mér vera: þriðindi. Á þriðindi frá gildinu
 var Stefán Guðnason grípinn af höfreglu, þar sem hann var
 að bjóta vörur: þrið, og var hann drugginn fyrir þrið og dæm
 og hlaut 50 króna sekt. Eigi veit ég, hvort hann hefur gætt
^{relatíva}
~~þess~~ að hvort hann atlar að sitja hana af sér: státtinn.
 Í opinberum máli hefur eigi verið töfundað, sitja þá þrið

af landi brott. Glefar hin nýja stjórna gerst all-munsvífamikil og
 látit vita til sín taka, þess og dómur manna um löva all-misgjafir,
 svo sem þá munnt sáð hafa af íslensku blóðum, ef þess hafa
 þess þess þess þess þess. Eigi vil eg minna dóm á þess með leggja,
 að svo komur, en sáð ~~munnt~~ sjálfvörðun þess mér þess dómur
 ráðherra venit hafa. Þess hafa hann að vísu vel gert og má
 vera að sáð rættir úr. Þess hafa herra var þess sáð hja konum,
 að þess vart skipa lögin, þess að hann gat máð atlan sinni með
 ein þess mót, en þá vart að gata þess, að herra herra
 hafa litla þess þess þess í ávissum sinnum á þess út af
 þess máli. En hitt vart mér miklu herra er hann tók
 sig til og stofuð mentarhata á Akureyri en sáð þess þess
 þess þess herra, sem sáð þess þess þess þess þess þess þess
 þess þess þess, með þess þess þess, að til þess að vita skól-
 annum þess þess þess að þess lögin. Vart þess þess þess þess
 þess þess þess þess. Gitt er sáð þess, að eg mun vart
 máli þess þess vel, að þá þess skola sinn með lögbrotum,
 þess að þess er þess og þess herra í þess máli þess þess
 sáð þess, og þess þess að árangurinn af öllu þess þess þess þess
 sigi eftir upp herra.

Að öðru lagi hafa stjórnan stáð sig vel, t.d. er þess þess
 þess vart, að hin hafa herra á stáð öflugri manna á athvata-
 þess þess vart, sem þess þess gert alt sáð sáð vart til þess að
 sáð. Glefar herra þess þess upp um sitt ratta eðli með þess
 vart þess þess og þess á þess á þess skólur þess þess
 sáð þess, sem vart þess hafa vart sáð þess þess þess þess

mesta samvirkunarmi og stulldika. En Þhalldinn mun þykja höggit
full mætti sív og sínum gætingum með þessari vamsöku.

Ámátt er það fullgert, og munu þau hafa verið alvarlega rött á Vartar-
fundi, að bregða allt nafni Þhalldflokksins og nafna hann heitan:
frá Landvannar flokk, skv. uppástungu Górs þorl., Sjálfstæðis flokk,
skv. uppástungu Gólauns frá Þrautarholt: eða jafnvel fjóðernis flokk
sem sem Þvenna brekka höftingjum, Sváva-þatir, höft: lagt til.

þekkir gömlum Landvannar- og Sjálfstæðismönnum það allkyndigt
og allt af hinir gömlu þingmenn þeirra, sem mi myndu þjónna
Þhalldinn að atla að sanna minningu þessara flokka og rana
nöfnum þeirra.

Sennilega þekkir þér mi nóg komit af þessari vasi, og
get eg næmest lát þér það. Vonast eg samt til að þú skrifa mi
bráðlega og segir mi frá högun þínum hjá danskinum,
hvernig þér get að finni nýggja fræðigreim og levinasturum.

Eg bit að heilsa þeim arlegum mönnum, sem eg þekki
í þessu spillingarinnar vali, er þú dvaler í.

Með bestu kveðjum

Þjarni Benediktsson.

Utanskrift mi er:

Þjarni Benediktsson

Skólavörðustíg 11^a

Reykjavík

Ísland.

Reykjavík. 26. des. 1927.

Því minn!

Ég þakka þér mjög fyrir þitt ágæta bréf frá 8. des. Ég hef þent Guðmundi Þen. í þetta með "Lálandit", og hefur hann lofað að kippa þér í lag, og á þó enn þá eftir að láta hann þá "adressuna" á bestofu þessa, ~~og~~ mun gera það hið bráðasta og mun þá eigi á löngu lita, áður en bláit kemur til glesu. Minna er mi samleikurinn sá, að mér virðist bláit þetta eigi eins vel vitað eins og aðilegt væri, að vissu eru oft í þér samilager greinar, en þar líkja of oft um sama efni og heldur bláiturslega vitastar.

Þetta er í sjálfu sér ginslegt að þetta, þetta og munu fast til taka, sákin þess að mest af þeim munu þú sjá í blótum og hitt þá nunnast frá sagnaveri. Af opinberum máttum hefur mi sýnt á síð þessit langmest þessit á "skólamála-tillögum og umrættum inn" þess: Stúdentafélagi Reykjavíkur. Mikil af þessit er þú sjá í blótum, en þú get og eigi stilt mig um það, að minnast nokkur væru í það þér. Stjórn Stúdentafélags Reykjavíkur felak Skriflu-fórn til þess að hefja umrættum um skólamála, mun það mest hafa verið gert sákin stöfnun Akevegrar skóla. Þá fundur þér mig röðga fram, málit var mál af kappi, skóla menningu komu þess á fatur öðrum og báru fram sínar tillögur, sem voru heldur sundurleitir og frálitir ginsar, en umrættum varð eigi lokið. Háskólinn hefti skiptat mál til þess að atbera, þessit heft væri að gera

til þess að hindra hinu mikla fjölda stúdenta. Si nefnd
 sendi svo álit þat, sem prentat er: síðarta Fina. Var þat
 síðan sent stúdentaráði til umsagnar. Stúdentaráðið hóf þat,
 meiri hlutinn. Karl Jónsson, Stefnir Sæmsson, Jóhann Sam. Sveinur
 Karl, Erla Sæm og Ragnir Dlafsson, söndu nokkrar tillögur
 og álit um málið. Áðaltillaga fjóru, sí fyrsta og sí eina,
 sem þeir sögðu að mundi duga og kafa nokkru fljótleik áhrif
 var sí, að þegar i vor yrði fyrir þat gert, með einhverjum
 vaxum, að fleiri en þessir fjóru stúdentar hefjist, komast sí:
 embattadeildir Háskólans. Með þessu voru svo nokkrar aukatillögur
 frá þeim. Meiri hlutinn: Guðni, Þorgrímur Sigmundsson og Sigmundur
 Sigmundsson, lagðist einnig á máli þat, að slíkar takmarkanir
 yrðu settar á námskráir mánna. Þar mi málið undir
 álmannan fund háskólastúdenta. Var þat mjög fjölskráð fundur
 stóð frá þat kl. 8 ½ til 2. Töluðu ötal margir og allir i máli
 tillögum ráðsins, aðeins Kristinn sígur vor Stefnir og, "rät-
 herra" sjálfir. Þat, sem i máli voru, þóttast sígur fram á, að
 ö. gubast væri að finna einu samlegu máli kvæða til þess að
 ákveða með fyrirfram ákveðnum tölum, hve margir þeir i
 hvernig deild. Þat yrði mjög mislikt síðar og engin tryggging
 fyrir þat, að þeir hefjist komast ad. Þat væri satt, að sem
 stóð i vaxu nokkru margir i Háskólann, en þat væri þat, að
 við álitum sláur, sem þar voru mi, sígi svo miklu farvari
 en alla þá, sem i eftir sláur komu, að við álitum máli, að
 meina þeim, að þá þá sígur mentan og við, og sígur álitum við
 þat ósamlegt, að loka námskráir i miðju hálfi fyrir þeim.

sem þegar voru út á hana lagðir. Lítt var þá á sína sam-
 lega: þessu máli, að gera mönnum, sem flestar leidir favor,
 til þess að komast ífram, bæti: með því, að stunda að aukinni
 gegnfræðamentum og gera stúdendum best á því, að nema fleiri
 námsgreinar, en mi er gert. Hér get og annars eigi talið upp öll
 þessi við, sem á var dregið, enda er þá óþarft. Þessi þessu
 ferðin „vát heyrnin“, samant sagt, frá miðgútt litla vinnu,
 þessu talið um „akademískan övrigheit“, að málið væri
 miðgútt alvarlegt, en virtust alls eigi hafa gert sér grein fyrir mánaði
 afleiðingum af tillögum sínum. Því átti höfðingur á eftir því, sem
 áleit, voru að lokum samþykktar tillögur á móti höfðingum, í
 svo að segja sínu hljóði. Þá kom frá tillaga um það, að skora
 á stúdentaráðið, að senda eigi sína tillögur, þar á til þess hlft:
 einangis verið leitað, sem fulltrúa stúdenta, en mi státi þá
 eitt uppi, og væri því eigi ástæða til þess, að þá gæði annað en
 skilja frá sígja stúdentum, en um þessu persónulega álit hlft: augu
 spurt. Þessi tillaga var og samþykkt með þessu áhræða. En málið
 neiti: að taka hana til greina, þótt: mönnum mi skólinn fæst
 upp: heilium og samþykktu því varðveitt á þá, með allri hliðun
 áhræðanum, 27 gegn 17, en nokkur sáta líka. Þátti þá þessu þessu
 ferð af þessum og leitað mundi bota til annars fundar bráðlega
 en hann er eigi um kominn. Hóstið eftir var svo heilium fundur
 í stúðfélagi Ríkis, þá sagðir af honum er í blótunum, og er því
 óþarft að segja frá honum hér. Þess skal þá gætið, að þá sagðir
 Tinnus er miðgútt villandi og ósáur. Á fundinum var á löf kleppi og
 ákegnum þessu, en nema þessu, að þessu manna var á móti Áhræðunum

skola og töluþalningu. Jónas frá Skriflu stóð sig, að vinna,
 samlega á þessum fundum, en á hitt varta sigi bróður
 bósson, að meiri hlutinn var á móti honum, jafnvel þó hann
 tæki sigi afstöðu, beinlínis, til talmenningarinnar, sem hann er
 víst með: hjarta sínu. Og hefi mi samlega þegar þveitt þig
 með frásögunum af þessum máli, og skal þú sigi mikit meina
 um það varta, en mér ^{er} það hit mesta áhugamál og vildi óska,
 að stúdentar þessu sem væru, risu upp og mótmæltu sínum
 vönu þeirri óhefðu að ferð, sem hvar á að leita við mentallif
 landsmanna. Ánars er það einhennilagt, að hvar virdist, sem
 Skaldsmenn atli að varta málsvavar þeirra og samgjörni, en
 Fransókan aftur að stytja að hignun og situmennigverlegi.
 Þessir þá á samt fleiri, á völd þá, sem hvar er á flokkalífunum
 allri og fjöðmilum.

Sírus Sigurðsson hilt mjlega fyrirlestur: stúdentafélagi
 háskólans. Stakk hann þar upp á gjörum vörðum, en hann
 ólit vanþegast til þess að fjöruga stúdentallif hvar. Meðbest
 mjúla hann var það, að háskólastúdentar gefu út blát
 fyrir stúdentar. Sagði hann, að Skapmannanna hálfvartúdentar stúdentar
 að gefa út blát fyrir sínum höp og 'Skúlinga: Skóla. Alsit
 hann, að okkur atli sigi að vera vandara en þessu. Samþykt
 var að fresta málium til atlegunav og vörðum, til næsta fundar.
 Og er þessu fremur hlitholur, ef ent er vegna lestrarinnar.
 Stúdentablát þá, sem mi er gefit út í des. er verro en skaki,
 enda veltit sem gróta fyrirtekki, en er mjög misþeppuð og
 siginlega vörvinda stúdentum, að andleg ársfrámlitla

þeirra, skuli sígi vera burtugri, en t.d. síðasta blát.
 Sjálfsgætt virdist mér, of slíkt blát komið út, að þá fyrri lestað
 samvinna við glesu, sem arlandis erit, og þið fengur til þess
 að vita: það, að stáaldri. Mér virdist all-hætt við, að in þessu
 verði elki, en tel það ver þarit.

Élf stendur til að bráðlega verði beitt: Þegarstjórn, munu
 vera allar líkur á því, að þeir fjáðalynda bráti sig saman
 við þáldit: þeim. Tel eg það mjög miltur þarit, of svo verður,
 sakir þess að mér virdist, sem fjáðalyndir með því verði sjálfum
 sér bana höggit, því að hvert síga þjófendur að hugsa, þegar
 þessir flokkar verna allt af saman öðru hvorn, en eru svo
 þitt beitt að burtast með réttök mál, sem gleymt alveg á
 sambráðskertimanum. Eg vona enn þá, að elkart verði in
 þessu, en er kvæður um, að mér bráðtist sí von. Í sjófu
 sér en eg alls-sígi áhefur á móti: Þáldsmönnum gífurleitt
 í heiminum, því að t.d. flert þess stórnentni sögunnar, en eg
 met mest, hafa þeim megin verit, en mér virdist sem him
 íslenski þáldsflokkur sé nauðast á þessum höfum, sakir
 framfærðis síns, og engin samvinna við hann sigandi.

Þi munst eflaust hafa beitt, eða lesa bráðlega, skýrðu
 þá um þrífðalsmálið, sem lesur í Tímanum nýlega. Þinn
 er merkileg og of þar er engu slátt, sem málið verður,
 sem sígi virdist, þá beitt mér svo, sem langur gæti lígi
 vafi á því leikit, að þrífðstjórnin sé saklaus. Virdist mér
 svo sem þoggi skrífi um all-heimskulega um málið, þar
 sem hann þarast gífur því, að skýrðu þessi sé alveg rétt.

og forsendur fyrir láni gífur þeirri Skrifstofuálagnum. því að
 Lánaárið vintist einmitt hefi gert ~~þú~~ séir þar um það, að ofla
 sem besta og flestra gagna: málin, og ^{er} frálítt að bregða
 honum um blót dragi, þá að niðurstata þeirrar rannsóknar
 verði svo bersýnileg, að hún er sem „forsendur fyrir
 selst“ vissra manna.

† Af félögum okkar er haldur lítit að segja. Mann er
 gífurllíkt líkiv sjálfum sér og þeir fátt niðr um þá. Skrifit var
 það, þegar vinur vor Fritvik Bentjónsson atlaði að fara að
 gifta sig, um daginn. Var hann búinn að gefa allan
 nauðsynlegan undirbúning undir það, lefði þautat húsögur
 og fleira, sem til heyrir. En þá skaut upp einhverri annari
 en brúðurinni, og lefði Fritvik verit svo óhappinn að eiga
 barn með þeirri og kom hún ni og mótvalt: kröftug-
 lega. Varð þá brúðurin verit og afsagði giftisgema, svo
 að hatta varð vit alt, húsöggunnum var skildt aftur, og
 Fritvik sjálfur fór sitt leitat út á land. Svona hefur mér
 veit sögt sagan, get eg sígi ábyrgt sannindi þennar, en
 atla þú, að einhver flugspötur sé fyrir þennu.

Ég skal minnast á þetta með stórþíni við þetta, og tel fyrir-
 þann vist, að hann verði með honum, einu get eg talat við
 þannar þel og ef til vill fleiri.

Slafi sígi tíma til að skemfa meira að sinni, en vonast eftir
 bréfi frá þér, hit brúðasta.

Þú að heilsa öllum samilegum mönnum.

Mét bestu þessinn

Þjórnir Þaradattar

Reykjavík 4. febr. 1928.

Skari minn!

Ég þakka þér bréf þitt frá 20. jan, sem ég fékk fyrir velli
 vikur. Þér þegjur verit, að þetta bréf verður eiginlega að vera skamma
 bréf um þig, fyrir vili þína og ofþaki, þar sem þú hefur mér á
 langri, að ég hafi látið nokkur lögfróði: Þótt þú hafi áhrif á
 mér af stjórnmálalega skotanni. Þessu þér þetta samantega þyr-
 lega fyrir sjónis og það þér þessu, sem ég stla, að ég hafi: þinn
 umvadda bréfi eigi látið átrav skotanni: ljósi, en þér, sem ég hafi
 langi haft, sem sagt að mérva an látið væri bogit við alla
 flokkarskipun þér á laudi. Ég verð ég að halda fast við það, að
 gott dæmi um þann flokkarvegling af það, af Framsóknarflokknum
 stla að stiga átt hit mesta afturfararþor: andlegum spenni, en
 Ghaldit aftur á móti stæður gegn þeirri hreiser. þú segir, að
 vinnu, að Framsókn hafi eigi gert mál þetta að flokksmáli, og vona
 ég og samantega, að svo sé eigi, en hitt er vist þúss frá
 þessu hreigist þessu að takmörkunum, Ásgrei Ásgreisson verði
 þér og þessu á stúdentsfundinum, þátt þann þessu teldi
 sig, í vinnu og vinnu, á móti þessu. Síðast en ekki síst þessu þessu
 opinberlega teldi að sér að þessu höftum. og, vegast sagt, kallat
 velli máli í frásögunum þessu af stúdentsfundinum, heftaminnu
 í vil. þessu það þessu er vitat, að þessu stúdentar, sem standa með
 þessu áhrifum þessu þessu, en svo að segja þessu þessu stú-
 dentar, sem eru með höftum, þá virdist mér það eigi með öllu
 iatlikegt, að ég þessu Framsókn við þessu höft. Annars er það
 svo, að þátt ég sé andstætingur Ghaldans, þá get ég vel virdur þessu

sem betur má fara hjá þeim, því að eg hefji megnustu andstæði á því
 atferli en menn þykjast einungis sjá gott hjá öðrum en ilt hjá hinum
 það er að vísu eigi þyr, þótt foringjum flokkauma fari svo, því
 að keirigum þykja einu þugl þegar, en af við, ungu menn, sem
 eru svo utan við deilurvar og höfnum á leikinu til þess að
 sjá, keirigir hefji betri málstað, látum þegar blinda okkur af of-
 stöð og hlægjandi, þá gerum við aldri okkar og sjálfstæði skömm
 til. Eg skal geta þess að mjög svipað því, sem eg hefji nú sagt, hefji eg
 orðit, síðast í dag, að segja við Þabbsmannan stúdent, út af áfstöðu þakks-
 manna til ~~þess~~ ^{annars} máls. Það er þessi biði galli á gþkann, sem telgjet gþkann
 til ákættinna flokka, að aldri má hversu andstæting gþkann eða
 banda á galla hjá gþkann eigin flokki, svo að þið njúkið ekki upp
 og segið, að þetta komi af hinu megnasta ósjálfstæði og röðubap
 hjá ávitandannum. Því segir mi að vísu, að eg sé alveg eins viðkomandi
 fyrir hönd þeirra „frjálshynda“, en það er eigi rétt, því að eg er alls ekki
 svo sérlega hrifinn af þeim. T.d. er blátið Ísland illa skrifað og vit-
 lum, að minnum dómi, en þeir eru eg einn og einn á milli Sigurði
 Eggertsson í milli Jóns Ánders. Semer það þó eigi af því, að eg þykki
 t.d. þóttu minnum í því, þar sem hann var þar einmitt á sama
 máli og Sigurður. Skal eg svo, að senn, láta eitruð um þetta mál,
 en þóttu öðru að standa þrekar fyrir máli minnu, ef þið vilt þrekar
 salja á.

Metal stúdentur hafur verið röðugt mi eftir jobbi, þó hvesti mjög á
 einum fundi, sem stúdentarvæðið hótadi til eit af vandrættinu. Þótt
 það þar hinga mestu sveigjuþví, eigi atvins að minnum dómi heldur
 og þeirra manna, en komu óráðnir á fundinum. Frammistöðu þeirra

má best markaða á því, að þeirra best: verjandi, áða sá, sem mest
 var á, var Stefán Guðnason, og var hann fallen til fólks á
 ríðingav. Enda fór svo, að við þessum fjögurrafundu meiri hluta
 fundarinn með okkur. Sígi er ráðit samt enn farið frá, og er
 það mest að kunna deglega okkur að gefa sígi fólks við þeim. Tal
 og og vist, að þeir kangi ív þessu.

Þábi hefur fólks verið minnt á blaðstöfunum. Þátt þess er farið
 að tala um norraut stúdentsmót hér 1930, var um það vott á fundi
 : Stúdf. Kvíkur. mjlega. Af þessu umvotum, sem þar fóru fram
 vintist mér öllu heldur, sem framkvæmd slíks mótis mundi verða mjög
 erfitt, og síst vælegri 1930, þegar allt verður hér umsvið og full
 útlendingar, en ella, þá er eg sígi enn svo inni í málinu, að eg
 hafi myndad mér óhæg ákveðna skóðum á því.

Þú dreypur á björstjörnuvörðingarnar: brófi þessu. Einn þar er um
 gætt gengur, og fóru svo sem raun þar vitni um. Því miður var
 miklu um sambærslu milli fjárlýðna og íhaldsmanna, þátt okkur gæti
 ív þvi. Spiltu íhaldsmenn þvi með fjögurum sínum og þessum, þá það
 og betur fjúv fjárlýðna, að sígi verð ív þvi melli. Því sígráðu
 að vísu þessum með lagabrotum og fjögurum, en fjúv þvi um
 verða þvott, og mun þá raun á það komast, hvort stjörnuvill halda
 hlífðskyldi fjúv lögbrotum þessu, er hér hafa frammi verið. Við erum
 ávæðir með ívslitum, því að þátt við þessum engum manni að, þá
 þessum við litlu þessu atkvæði er: sumar, og er það ágætt, þegar
 miðað er við það, að sambærant ráðstöfunum björstjörnuvörðingarnar, var okkur
 gert ómögulegt að komast að manni, og því á allra vitandi, að við
 vorum vita von þessu, og er sígi lagt um hönd að björst,

þegar svo stundur á. Sigurður Eggertsson var með haldssambrotinu en
 þótt á mæti, og hefur þetta valdið nokkru hlutum innviðs félags,
 þar sem Sigurður hljóp mjög upp á nef sér, en hans tillögum
 var hafnað.

Þá er þing komið saman, og hefur þar gengið all ófrið-
~~samlega~~. Éru menn mjög þunguðir og skömmóttir, svo að mér
 vintist ív hafi þeirra. Haldsmenn segja vaxnar, að þótt
 stundi fyrir öllu þessu, en það er eigi rétt, hann á vaxnar
 mikinn þátt í illu þessu, en þar er frammi höfð, en
 honum drjúgur, en þó erindriki gætt í þinginu, Magnús
 Jónsson, sem er: semur illvörður og heimska, þar sem þó
 verður eigi, nema hið fyrra sagt um þótt. En það söm
 fjóðarman, að önnur ein persóna sem Magnús dásent, skuli
 vera þingmaður, og það ein af hinum atkvæðum síni. Í þessu
 sambandi vil ég þakka þér um þessa fyrir frimála-þingvefju
 þína í síðasta bréfi, og byggja, að skert skýrara dæmi sé
 en mishefnum Kristindómsins til þess að hafa viðtak gætt
 áhrif, heldur en einmitt þetta, að Magnús skuli vera forspaki
 í hinu íslensku kirkju. Þó það, að vissu sé sárt, að Magnús
 skuli vera ein og hann er, (sem sé, best vera botni heitvörðum og
 frimvörðum, en eys út rögrum og mannskránum), þá er hið
 þó ein líkara, að mikill fjöldi manna litur upp til Magnúsar.
 Langt komast menn í skömmum: máli þótt Antons, það skal
 og eigi veigja hér, þar sem frá þér er sagt í öllum blöðum. Skal þó
 geta þess, að þar hilt M. J. vötn þá, sem hefur neytt mig til að láta
 í ljósi þetta álit mitt á honum. Best talaði þar Haldurur Guðm.

Sannfandi kann mig fjölliðlega um vandeyr þess, að gæva höm. ógilda. Þaðan var flutt viturlaga og stíllilaga, en þó með miðilli málslan. Þriggri fjörlösson hilt óviturlaga vátu mig, með að-
dróttarinn í gætt hegra. Seint, sem eigi vátu minni ítt, höfti.
Tv. einna mesta skömm af málinu, af öllum þeim, sem töluðu.
fjóra hilt, að gættu hefti, gættu vátu, þó sumt var vargt.

Þaðan er ég um, að sparnvátu hafi gripit þingmenn minn og höftu þá eigi vaulega fjóru gættu, sem í stjórnun þess að hells. Líklegt tal er þó, að of Bjarni Ásgjörsson breitt sé fjóru umskur þina, þá gættu hann komit þarri í gætt. Flokkarinn hafa oft gætt slíka stjórn að flokkarinn og vátu þá gættu, of Bjarni gættu komit þá í hring, að svo gættu með þing, að þessu sinni. Annars hefur stjórnin felt vátu af fjörlaga þessu sinni stjórnina til Valgættu Thor. og Bjarna Sig, og er það heldur illt viti.

Þú stæður missvæna skifta-þú gættu, og er þú gættu vátu til þess að sitja í þing, þegar þú er eitt kvætt um að vera. (Í dag var stjórnarbrátturinn vátu felt). Þagius þessu ^{professor} er nýkominn inn sinni miðlu lardómþætt, er hann um þráttu og sjálfu sá líku hót gættu, kvættu sem hann inni matu hefur vátu: föttu.

Þá gripit minn á föttu og skriftu þá eigi minna að sinni, þó skal þess gættu, að þó hann Sveinsson segit „eiginlega“ þess heldur hilt, heldur minn þátt vera þeim þáttu og gættu, og þá semilaga sitar minn gættu. Þá skriftu minn vauandi bráttu.
Með bestu þættu

Reykjavík. 11. mars. 1948.

Deari vinur!

Það hefur dregið óhæfilega, að ég skrifði þér til endurgjalds þín
þitt góða bréf frá 13. febrúar. En það fé sig einhverju af leið, heldur
og lítt með, að ég hefji haft óvenjulega mikið að gera undanfarið, auk
þess, sem ég freistast oft til þess að sitja á þingi, þegar eitthvað er þar
sem að vera.

Hér er það sönn ástæða, að áta afari: mig líð þúvíð líð,
þar óvinsingavænnu, sem og þann að hafa haft um þig: stórt
bréfi mínu. Ég bjóst mi rannar stíð við þér, aða réttara sagt var
þess fullviss, að þér væri sigi álværa með þin um þvattin ort,
en ég hegrati, "að allur væri vænnur góður", og vilði þér gera
bréint þúvíð mínum dýrum. Auk þess hefti: og rétt áður ^{þu gítati þér} verit að
þvata við einn íhaldsmann, svo sem og mun hafa dregit í: bréfi
mínu, og þann brá mér um "Þíma" þglai, rakir þess að og vilði sigi
fallast á allar þínur þau, og mun ég þér hafa ortit hantordari
í bréfinu, en ég mi vilði að verit hefti. Ánnars vona ég og til vilt,
að þetta verit: álvur sigi til sundurþglai.

Um mína stjórnmálaástæðu get ég annars sagt mikið það sama,
og þú segir um þína: bréfi þínu. Ég veit samant sagt samant
siglfur, með þvinnun og munu þanda áður en þúver. Til skammur
þína hafi ég óveitulega hegrigt migög: íhaldsitt, þitt og sigi væri
íhaldsþglai þin samunala, en þetta er fremur að breytast. Ég re
að þúsar þar þannir þau, sem og þvinnun þalði réttar, gata samant
stáðist, og hefji sigi ann afþat mér nægver þglai þér til þess að kvita
upp ív með þvinnun þvinnun. Énda er samunaleikum þú, að allir þvinn
pólitísku þglai þin á Íslandi, þvinnla til ég þrá, og viltast oftast hafa
það sitt mæðumit að vera sigi samunala.

Hér hefa þeir sjálfir almenningar gefst síðan og mitali þeir síðast
 menn og þó minnst á þá einn, þeir að um flesta þeirra munu þeir sjá
 gætt: blótum. Þið langmerkasta, sem fram hefur komið mi í vestr, tel
 og tímatala, þá samkvæmta gífurlegu allra flokka, að þeir vildu
 segja upp sambandslögunum. Þótt munu að fullgæta, að þeir hafi munu
 hefa hrist við sönnu greitum síðum í þessum máli, en allflest munu
 þó hefa tekið ívölitunum með öblandinum gæti. Um tvo menn hefi ég
 þó heyrt, sem telja gífurlegu þessur heimslæðingur, og eru það þeir
 Þórnundur Glaumsson, sem áður fyrr hefur mitali allra manna best
 fyrir skilnaði, og Arnur Pálsson. Hafa þeir þó hefurveru látið álit sitt
 þínarlega í ljósi. En: hefurja liggur þá gildi þessara gífurleinga.
 Þ þeir, að mi mi vora, að allir Íslendingar geri sér það ljóst, að þeir
 atla sér að skilja við Danir og segja að standa í stöddu í sjálfs sín
 fótum. En til þess að þetta gæti orðið, þarf langan og vakiðlagan undir-
 birning, bæði á stjórnsýslum og við: og fjármálaálegu, af þeir að aut-
 vitanu verðum við allsinni alþinginni 1943, af við vörðum þá bundum á
 höndum og fótum af dönskaum bankamönnum og fjármálaþingingum.
 Hér undist gildi þessara gífurleinga mest liggja: þeir, að mi hefa
 munu gætt sér grein fyrir þeir, hveit halda skal, og gæta þeir betur
 lið hin bestgæsta leið og heldið í líkni að markhina, en áður forðu
 munu hefurja að gera sjálfum sér ni öðrum grein fyrir vilja sín
 um aða takmarki, og undist mið undsett, hvílið á því þá gætt
 haft.

Þ þessur sambandi dattur mi þá: hefur, að miðala gæti: valti þeir þá
 gættum Íslendingum sigur Sjálfstjórnarinnar: Færeijum. Þá hefur miðlega
 þið eftirföngun-Frants þaralson um Færeijamál, og sýnið hin glögg
 lega við dönskaum skilningaleysi Danir á þessum málum og sinstökum
 klæðasögum við stjórna á „höglandinum“. Dönskur ferst að tala um þingum
 þá, en fjóðveigur beittu þá: Íslensku áður fyrr, þar sem þeir ^{sjálfir} _{þeir}
 þann dag: dag, laha sameið þeir, að, munu öðru lakari: Færeijum

Hin er Jóhannes Pátursson kominn hingað til Reykjavíkur, og mun hann á morgun tala um Farvagnmál í Stúdentsfélagi Reykjavíkur. Er átti hann og vera að halda honum samseti, sem verðugt vindiðt vera um slíkan höfðingja og fjátt hetju.

Saman hafa menn um Morgunblaðinu og Þingfráttum þess. Frægast er ein þetta mál „flokksleggið“, sem Valtýr skrifar: um hálta grein og fjátt samu með því, að rist hefti: hann gítt: frásögunum sínum af orðslu þrífur-förum, en ein er komið upp úr kafinu, að þetta ségi: „flokksleggið“ fús forðakssonar, og hefur Valtýr því blatið verðugan sömu af málinu. Eigi minnst þoggi þú á málið: dag, sem honum væri þú samu, og bitja afþakkaðar á framblæpi sínu.

All-handartur voss þingmenn um daginn, þegar þeir tóku til aðhvarfanna. Að því hefti, sem og blýddi á þar umvottur vindiðt minn Magnús Sigmundsson fara vandi út úr þeim. Þungur sakir voss andvitið komur á þina, en þar voss flestar mangtöggur áður fjátt þar samu voss fjáttlaga vilt matar. Magnús Kristjánsson var greinur við dósentium. Endati M. S. svavandi sína til M. S. á þessu leiti: „altt svo þessi fjáttlaga viltfishur, sem er að reyna að fjáttlaga þin upphorvandi í kalds-krogu, að hveitta til og reyna að hefta sér hveittis síns og samibegur matar.“

Mikinn Mikil muntal hafa þeir vandi aðhvarfirni á lítlu-förum, þar sem tvín strókar hafa á hrodalagan hilt dregit 19 fjátt. Þetta er að vinnu ávandiðt mál, en hilt er lítill ómerkilegum, fjátt þátt sem leiti er hrodlegt, að strókarvinnu skyldu geta á svona hefðlagan hilt hiltið á fjáttla manni. Best var þegar þeir þungu marga menn til þess að lesa Fátiv vandi M sínum, áður en þeir fóru inn í fjátt hús. Mavott manna var þátt hvi: þá, sem taldi rist, að þarna voss dregur á þerðinnu, og fjátt þátt óhefðleg vandi, þegar gabb var gítt að bannavaki: þessu sambandi.

Af fátögum okkar held ég að ekkert sé að frétta. Þeirir gæmdu
 kollega "drifi" nýlega einhverjastatar upp lík af einhverjunnar væðing,
 og þá þeir situr á allan hátt verit að mig þynna þeir, munu þó ein
 nýlega hafa verið höttir, enda munu þá hafa verið þáir hötttaggjar eftir á
 náminum, en þessar hámsögur hender slátravanna hafa sígi verit þrínar að
 sundurslita.

Mi mun fullvættit að stoppa Studentablatt. Aðalritstjórn er þáver
 Sigurbjörnsson, sem matritstjórn hefur verit nefndur af Studentaræði
 Þóði Gudmundsson, annan á Studentafélag Háskólans að nefna, en
 övættit munu ann, hvar þeir þeir vali verður.

Ég sé, að þeir verit sígi þorinn fram til stýrðar við 3. umr. þjárl.
 ; Hæðvætt, þá ég þá : gar og talði við forvald þvættar þáinn um
 vættit. Þessi þáinn, sem þáinn af þvætt sláttar þáinn, að vættit munu verða
 að þáinn þáinn í Efriðvætt, og talði þáinn vist að þáinn vættit talast
 Eftir skildist mér, að þáinn hafi drægt á þáinn, að vættit að utvega
 þáinn stýrð, af þáinn vættit þáinn utveggjarstýrð : vor. Vættit mér
 þáinn, sem þáinn sé allvel þvættit. Annars ann þáinn fram þáinn
 öll af stýrð þáinn og þvætt háttar, og eru munu vist halder von-
 þáinn um framgang þvætt af þáinn.

Alleg nýlega er þvætt fram framverp þáinn hletta Ment-
 vættit nefndur : H.d., um þáinn þáinn á vættit : háskólann. ÉN þáinn
 þáinn vættit þáinn, vættit þáinn til þáinn að þáinn vættit
 þáinn þáinn vilja og vættit, sem þáinn vilja, þáinn vættit vættit
 sígi ann, vættit þáinn þáinn þáinn þáinn, vona þó, að þáinn vættit
 sígi fram að vættit.

þáinn þáinn vættit og sígi að skrifu þáinn, að þáinn, en vona að
 þáinn vættit vættit þáinn vættit og skrifu þáinn vættit þáinn
 Með bestu vættit þáinn
 Þjónni Þvættit þáinn.

Reykjavík. 11. júlí. 1948.

Stærri vinur!

Ég þakka þér ástæmlega bréfi þitt frá 17. júní, sem ég fékk mér fyrir tvíum dögum með bestu skilum. Þótti mér vænt um að þú fæst, þú að ég væri næstum þér þannig að óvænta um að þú fæst bréfi frá þér aftur; og þótti þú eigi sam, að ég hefði heyrt ljósum frengis af þér, að þú væri lagður í spítala. Þykki mér gott, að þú ert þú á fótum og þetta þér hins besta batan.

Áf mér er sjálf að þútt, síðan tíman hefur í vor hefi ég verið hér heima, mikið slæpt og „hvílt mig“, en einnig lesit mikið í lögum og öðrum góðum bókaáritum. Um daginn var ég t.d. að lesa samann og merkja við í Stjórnvartíðindum þess lögs, sem minnir þú hefi verið úr gildi á síðari árum. Við þútt störf væri þú fyllilega ljós hræfgrautar og íssamman í heganert hér mi á dögum. Þútt hefur t.d. komið fyrir oftast en einn sinni mi á síðari árum, þó eflust þú líka, þútt ég hefði eigi athugað þútt, að þútt samann við þútt við og þútt lögum, sem fyrir mikið árum hefi verið úr gildi feld, en mikið allt eigi hefi þútt heganert um síðari lögin, sem ^{á minni benti: öðru af} ~~á minni benti: öðru af~~ þútt þútt þútt til þútt, sem ég hefði verið mi á, hefi verið þútt þútt einn áta tvíum árum áður. Svona minnir þútt um íf-samann og óvænta, þútt að þútt síðari: sem þútt þútt og væri þútt þútt. Þútt gótt samann komið fyrir af þútt þútt þútt, þúttan, þútt þúttan mikið, sem þútt þútt til að þútt þútt þútt. Þútt þútt þútt að þútt þútt, þútt þútt og þútt þútt þútt mi á að þútt væri þútt þútt þútt, og þútt ég þútt eigi stílt mi um að þútt þútt þútt þútt þútt.

því þessir gífurlegir i sambandsmálinu eigi einu tilkomu-mikil og
 mér, og vil ég því votta það atviti öggu mínar. Ég skal nauðan elki
 votta um heitativ þingflokkanna til þess að gefa þessa gífurlegu,
 samant sagt hjót og mi vit, að þess hafi elki verið sam lofsam-
 legstar hjá þeim öllum. En þinn er óhætt að sé förtu, að með þessu
 hafi íslensk stjórnmál rúmt inn á vöðum aðra brant en þess
 hafi fylgt frá árinu 1918 og til þessa árs. Nú hefur sam sé þess
 viðurkenning á mikilvægi staurvikis mála og þá einum sambands
 öllum við Dan, en því ~~er~~ haldið fram, að þessi mál væru sí
 sögunni, sambandsleikinn slátt og Íslendingar væru þinn að þá
 nóg sjálfstæði. Þessu hefur mi verið hætt með samhljóða gífurlegu
 allra þingmanna og við þá gífurlegu en þess þinn, það sam
 kvótum þinnar hitar. Þetta er það ~~er~~ i málinu. Um hitu get ég og
 nauðast verið þess sammála, að konungssambandi sé atalatrútt.
 Ég viðurkenni að vissu, að i þess og þess hafi Íslendingar hitu gegn
 af konungi, og þinn hlýttur altaf að stjórnskiptum blott i landit.
 En svo getur þess, að 1943 verti þess að komast að þess sam-
 ungunni við stórvöldin, sem öllum eru nauðsynlegir, þótt þinn sé
 vottuð alls-elski slíka mikilvægi þess, af við höfðun i konungjum,
 og þess er elki mitt að stjórnsambandi þessu sig sta hita
 sig i að vera endilega á milli þess. Þess vertur alt af atalatrútt
 og i þess vertur mi að laga öllum eftir þess, sem hefur þess
 vertur i „sláttarstundinni“.

Ég er þess sammála i lokumanni Matarbóla,
 þess vottuð mér þess hafi gengit of langt. Þess veður að þess
 gættu sinnar i síðari blatt: Tímars. Ég skal eigi slýja frá
 minna þess þinnar vinnu, þess að hana mun þess af þessu sjá.

Samt get og eigi stílt mig um að minnast á tvö atviti í heimi, sem
 mér virðist óvitaulega vera vitni um helst til mikala óvæð vandna í
 rökræðum. Ávætt er það, að þann gæfur fjölbillega í slágu, að Thalderson
 og þó einbeinn spætur Reykjavíkur, hafi komið skólagjöldum á til
 þess að útiloka fjölda Reykjavíkur-pilta frá meiri. En skólagjöldin
 eru leint undan rífjum fjárförum sjálfs menning og hafa einmitt
 haldist út fyrir atfyllgi þess, en hið er vitat að langflættu Reykjavíkur,
 engu síður þeir spætur er hinir, hafa verið eindregin á móti þessum
 gjöldum. Slítt er það, að þann segir, að Reykjavíkurvaldið hafi
 gætt loflega tilvænu til þess að hafa reitapiltum frá skólum með því,
 hvernig niðurbæturlyftum er lagat (að menn þá skil að taka þess
 upp í hvar á hvar sam er). Samleiðuminn í því máli er sá, að
 þetta ávætt var sett inn í reglug. 14. sept. 1904, þessu afur: vilja meiri
 hluta fjárf. Sæm. landlekin, sem þá var annar fjárförur Reykjavíkur
 mál eindregit á móti þessu. Og fjárf. 1905 samþykkt eindregin mál
 máli gegn þessu ávætt, fyrir forgjöngu skula Thorderson, þá þá vilji
 fjárförur var vitur að veltugi af Glæmsi Skafstein og er gætt
 að þessa hvarjir voru honum sammála um þetta af fjárförum.
 Skul þar fyrst til nefna fjárförur hvarjir, Trýggva Gunnarsson, Stefán
 Skaldmeistar og Pétur Guðsson. Allt helstu ávættargætt Tinn-
 manna, og sam þar er oftast vituá: um velta stjórnmála-skotum - þessi
 tvö atviti eru þar, sem gætt byggis einna mest á í grein sinni, en
 meira er samleiðuminn um þar. Tal og það næmest samvæði fyrir mál-
 hvarum að þessu skil samleiðuminn vit á þessu hátt, en þar minnit
 og se- itarlega á þetta að samþykking þessu, sem um þessi máli
 máli er se- trúkil, að þar hafa eigi veitit augur í þetta mál um-
 tölbæturlyftin og samleiðuminn um þar.

því virðast semur á sakarið þá haldamenn á stjórnum veigabitar. Um það
 get og verið þá sammála, en þó verið og að segja, að hær hefur gefið sig
 rekka í gæmum stóv veigilegum brotum, Engei að síður tel og það samt
 hafa verið til bota, að þá haldinn var krúnt af stóli, en hitt er annað
 mál hvort séu en eigi og ein komið um þessa stjórnum. Eg er sem sé
 alveg á báðum áttum og veit eigi hvað niðurlegast er. Hér finnst það
 t.d. alveg stóla lígi þ.f. að tilhefja menn til þess að velja skólastofur
 austan fjalls og virða síðan lána hær sta úrskaut að veltungi. Líkt
 þar vitni um einvæði, bláfarþap og vanþekkingu á stjórnmálögum.

Þinnig er nokkurt langt gengið í hlutdrægni um embættavæðingar, en þar
 ferst í haldinu mi vænna þá að láta mikit. Stóla er þó að rekka alla þá hald-
 menn frá A þriggja vörðum, en þess að semur hafi nokkurt til rekka umrit
 annað en að vera þá haldmenn sta jafnval standum einangri að vera í
 allt við þá haldmenn, en þess meina þinnast þessi.

Samulitunum er sé, að þátt þá haldmenn hafi oft rétt þinn sév í metstöðu
 sínu gegn stjórnum, þá er það of oft þessvegislegt, að sé metstata
 spottur þá af annari stötu sta þá þá þekkingu á málinum, heldur
 einangri veiga þess að þáv álita, að þessi mál megi nota sév til
 haggmunna, og blóti vænna að vera röng. Þinnast þessi stjórnum þess þar
 þess þess. Þetta hefur t.d. komið þessvegis fram: umritunum sem þessvegis
 vörðum og haldskólum. þess að auk þess er bláfarþap þessvegis og þessvegis
 þess sév mikit, að þáv með þessvegis sév þessvegis, þessvegis og
 þess mál, sem og þessvegis í þess.

Af öllum þessum málum sév, að eg er eigi alveg þessvegis í þessvegisþessvegis,
 og veit eigi þessvegis vænlegast að hella sév, þáv að þessvegis er
 eg um að „þessvegis“, sem og þó þessvegis sév mál þessvegis, og að þessvegis
 virðist þessvegis „þessvegis“ á þessvegis þessvegis þessvegis.

sin að eitthvort ítt á land fól þess að vinna fyrir sín. Þegar Ólafsson
 er þú hér í barnum, hefur hann komist að á skrifstofu S.Í.S. og
 minnst mi þess.

Ég hlýst við þess, að þessa bráðlega vortur á Siglufjörð og vera
 þess í sumari, þess að þú þess sí sígi beinlínis skemmtilegt, þú þess mestur
 þess þú stótt nokkurt þú. Þessum bráðis minni er þess þess vortur.
 Þess bráðis þess um daginn á studeintastíð: Stokkholmi, þessastíð
 stíðum nokkurt minni í Siglufjörð og minnst er minni þess til fjögur-
 lands, var í Berlin, stíðast er ég vissi. Þess þess þess þess minni um
 vortu minnastastíð.

Þú þess og sígi eftir þess í sígi og þess þess. Þessast stíð
 þessast eftir þess þess þess og minni þess þessast að þessast: Þessast er
 að skrifa mig þess þessast, þessast þess vortur, þessast vortu þessast þessast
 til minni

Með bestu kvæðiss.

þegar komið í ljós, at þat hafur haft ill áhrif, þar sem heil miðid af reglum og fjárinneinum hafur verið samit og fjárinneinum, sem ómöglegt er at framfyllja í meig. Enn er þat, at svindlariinn at a fjárbóls matanum Jógvar Guðjónsson, bróðir Fríðriks heilbrigðisþóttar þeir, var í vor sendur í erendum hennar til íslanda, og hegg eg, at manir sá ekki enn þeir, at bita sív nálinni mid þann leitangur. Jógvar þessi er hinn mesti ágirndarseggur og svifst þeirra bita í fjárbóls sinni, en er þá á rassinum, og var þá sammat hegt at fjárinneinum heppilegri sendimanum en hann. En þar sem kvortveggja menn vana, at þú hafur ekki áhuga á sildarmáttum og hitt sigi situr, at enn er allt í set um árangur þessa fjárinneinum, þá skal eg sigi vata meira um þat.

Eg get tókist undir þessum staf, sem þú segir um sambráðsmálit: bréfi þínu, og hegg eg, at vit séum þar í ranninni alveg sammála. þú vil eg geta þess, at þar sem þú segir, at meira sé komið undir almenningurinn um fjárlýsingun flóðanna, þú er þat vitanlega alveg rétt, sem og hitt, at vilji almenningur í þessum efni hafur verið meig óákvættum og jafnvel hlærinn. En atakgildi fjárlýsinganna liggur einmitt í áhrifum þínum, sem þú sigi at þat á almenninguálitit. Einig er þat metvittat rétt, at þú flóðanna ~~spá~~ þínu sáinn eftir þó er, þú enn þar ekki lagalega þendur vit þú fjárlýsingun, sem þar er þú hegt gefit. Þú þerf:lega er þú þar þú bundur, nema alveg óvart atvika komi. Og vitanlega er ekki hegt at heftast meira af þínum mál en þú hegt sigi þessum og minni at þú, at þetta geti ordit. þetta er þar ekki nema byrjun, en miðid verð þessum, sem óskait:lega vertur at halda áfram og sem vata verður á eftir. ef þetta á nistar.

þú minnist nokkuð á stýrdinni, sem þú þar þat og segir, at hann sé vel til stýrslans hafur, af þann heigt: ekki enn galle þá, sem er in skapgeið þess. þetta er alveg rétt, en þú vil eg vata málit ógn nánn, mid þú, at meir miðit: vatar þat er at þessum manningum meira en þú.

og þakki eg hann þó allvel áfar. Eg var mjög mikil met Rítti í vör og vor, og vart eg að segja að álit mitt á honum hefur verið vit aukin hefur. Slann hefur auðvitað galla, en þeir eru flestir viðráðanlegir ef vel er að farið og skiljanlegir. Slann kom rannar daki heggulega fram, þegar hann var í 6. bekk, signdi þá af sér merkilegt skautingavlegrir og stífur. Éu fátta mi þó skilja. Að honum var farið blafullega og heimsbullega; mér er mi kunnugt um, að hann var þá, einn og að nokkurn leyti einn, mjög veill til heilsu og oft veikur. En stítt var litit svo í, að hann skrifaði og vit fát ekspertist þrákallhinn. En þá vor, að stórnunda matar, oft veikur og veill, frestist til öfga, einhann þegar hann er met sér heimsþvari mönnum, sem þegar þvötja er ljót. letja hins nevra. Auk þessa hefur hann auðvitað þvi matar, nokkurt verið hveigður til óreglu. En þat sá gelli, er eg tel sítt bót melandi og vertur hveigjum til falla, en þgnir vertur. Slv er þó svo, að eg tel nannant ástæðu að stítt. Eg held að til þessa megi nokkurt neilja sömu ástæðu, sem til hins. Auk þess brúðist mér sem Rítti sé þessi katta fullgjóð og munni þvi vorast hana. Tel eg þvi, að mi sé sítt meiri katta á, að hann leudi í þvi forati, en hefur annar þeirra, sem daki eru fullkominn brúðindismann, þvi hannar þessi „vannarvota“ ef til vill hefurlega þgnir sjórnir, en eg vilði þó daki slappa henni, þar sem mér eintist, hef þitt gefa tilþvi til hennar og Ríttur er sá félaga okkar, sem eg hef þgnit einna mestar matar og álit á, og eg þvi sítt vil, að vandrættis niðri líga öðrum góðum mönnum.

Lítan og skrifaði þvi sítt hefur fát muntalsvert orðit: stjórnmálin, svo og viti til. Rannar er matar þvi ut in öllu og á högl met af fylgjast mit, en: gar las og þá tals vert þvot af síttu blóðum og virðist mér fát: þvi, en gefi tilþvi til sévalakara heglit inga. Litillvannlega virðist mér þó Alþjóðaforþrákshinum forat á skólabókunarmálin, þar sem þvi mi virðast þgnir matar öllum sínum þgnir á vitum ut af henni og þvotasta mi að þvotast málit til þess að þvotast síttvort afþvop þvot stjórnmála. En þat

övanliga förhålligt att vara hinner äkret mesta möti lokum, medan Jonas er
 arlandis en jeta svo alt ofan i sig, er hann kemur heim, og veta þá um
 þeir aukastvíti. Allbröslagan vintast mér og gæslar þær, er Svendur
 Glagalin og Gisli Sudmardsson eru mér at rita i blót sín um ástand
 Mentarbolens. Þat eru mér vaxant þá er síðan Gisli skreift þatun, svo at
 þat getur vaxant verið rétt, sem Glagalin segir, at gætlumir hafi aldrei
 orðið eins hessa á afi sínum og þá þeir sáu ástand skólans. Því að
 gætlumir voru, þaki áður en þeir á Glagalin og Gisli, og hefur
 ástandit vaxant versnat svo á þessum á árinum, at þessi undrun
 Gisla hafi öll gætat verið eðlilag. Auk þess er of mikilvæg öllum göllum
 gætt og lægðt þessat um hit aut vintilagasta svo sem um þvöðum at
 þannara og annat álka merkilegt. En þat þykir þeim svo mikilvægt
 at þeir geta mörgam orðum og hugnum i at finna þvöðum og skop um
 þat. Slitt er annat mér, at Mentarbolinn hefur verið vanvaldur, en þat
 er ekki annat en þat, sem við undstatningu Akevegar skóla höfum t.d.
 oft hellið fram á miðfundum, at þeir á skólum væru ekki saman berandi
 meðan i annar væri annat þá, esa hinar væri láttum skýtingarlaus og
 gætt þessat til anna jenda er þann þannum sá, at Framsóknarmenn hafa
 atit stótt gegn andlegum og verblegum mubótum i Mentarbolnum,
 meðan þeir hafa stutt fádama þvöðum sigga gráa við þvöðum t.d.
 skóla.

Þú þyggur, at ákegi minn þvöðum stjórnvaldum mér ekki
 mikill, þetta er ástundit rétt at nokkum lægti, en þá vil ég geta þess, at
 mér þóttu þvöðum þvöðum mér hinar bestu og þvöðum og þvöðum megg
 vart um at þá slíkar þvöðum, sem oftast, þvöðum þá mér þvöðum i lítlu
 vinni þvöðum þvöðum þvöðum með völd, mér alt af mörkt þvöðum af þvöðum, at rita um
 aftötu þvöðum og afþvöðum stjórnvalda.

Mer og þá ekki eftir fleira i þvöðum og þvöðum þvöðum. Já þvöðum þvöðum og
 vaxant þvöðum. Vaxant eftir þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum
 þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum
 þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum þvöðum

Síglufirði. 21. september. 1928.

Kæri vinur,

Nú mun tími vera til kominn að reyna að endurgjalda þér bréf þitt frá 25. ágúst. Fekk eg það fyrir allöngu, en hefi aldrei komist til þess að svara því fyrir en ná. Er það ekki eingöngu leti minni að kenna, heldur alt eins hinu að eg hafi undanfarið haft mjög mikið að gera við skriftir og út reikninga. Skipafloði sá, sem við höfum haft með að gera í sumar, hefur sem sé verið að smá fara heim síðastliðinn hálfan mánuð, og hefur verið töluvert verk að koma honum með tilheyrandi reikningum og útborgnum af höndum sér. Nú er þessu samt lokið, fer eg enda heim nú með "Drotningunni" eftir 2 daga, og vildi eg reyna að koma þessu bréfi til þin með henni. Sveinn bróðir mun þó verða hér nokkru lengur til þess að sjá hér um loka- uppgerð reikninga og rifast í Einkasölnunni um fjárgreiðslur og sildarmeðferð. Einhverstaðar mun sagt vera, að umhverfið skæpi manninn og mun töluvert vara til í því. Hér á Síglufirði hafa betri menn helst ekkert annað áhugamál en sild og sildarverslun, og tala þeir helst ekki um annað, þeir sem ekki hafa sildaráhugann eru síst betri, því að þeir eru þá allir í böllum og öðru svinari, sem hér er nóg af. Eg tel ~~þessu~~ mig tvímálalaust með betri mönnum, og er eg því einn þeirra, sem sildaráhugann hafa og verð eg því að ræða þau mál nokkuð við þig. Hér snýst nú allt um Einkasölnuna og er því óhjákvæmilegt að fara nokkrum orðum um hana. Tel eg hiklaust, að óhætt sé að segja, að hún hafi mistekist nú árið og hafi alls ekki uppfyllt þær kröfur, sem til slíks fyrirtakis verður að gera. Því hefur verið haldið mjög á lofti að hún ætti að skipulagsbinda sildarframleiðsluna og á þessu byggist tívera hennar. Öllum ætti þá að vera ljóst að þetta getur ekki átt sér stað meðan Einkaslan ræður ekki yfir nema saltsíðinni og kryðdsíld, en hefur engar bræðslur með höndum, en í þær er altaf mikill hluti veiðinnar settur og eina ráðið tíð að hindra of mikla söltun er að visa mönnum í bræðslunar. Þarna erþá atriði, sem fyrirfram útilokar að þessi tilraun geti hepnast, meðan svo standa sakir sem nú. En framkvæmdin hefði samt getað verið miklum mun betri en orðið hefur. Eg held, að eg hafi getið um það í síðasta bréfi mínu, að svo virtist sem svindlarahefðu náð að hafa ýms óheppileg áhrif á fyrstu verk hennar, þetta held eg að sé síst orðum aukið og hefur það komið berlega fram í sumar. En hér kemur líka mjög berlega fram sá háfuðgalli, sem er á öllum opinberum rekstri þar sem leleg er forstaðan, seínlati og það, að aldrei eru skýr svör gefin. Þeir, sem völdin hafa tekið í sínar hendur, vita hvorki upp né niður, biða einungis og sjá hverju fram vindur. Þetta er mjög óþægilegt við sildarviðskifti, því að þar berst allt að skjótri svipan og ómögulegt er að skjóta ákvörðunum á fræst. Sem dæmi þessa má nefna, að útgerðarmenn þurfa á peningum að halda til þess að geta gert upp við fólknið á haustin, fult gagn verður þó ekki af þessu ef peningarnir eru ekki til um 10. sept. Einkasalan hefur og séð þörf á þessu og hefur því útvegað fé hjá Landsbankanum ~~til~~ út á síldina til þess að geta síðan látið útgerðarmenn og sildarverkendur fá það. Þetta gengur samt svo seint, að ekki er enn farið að greiða neitt af þessu og naumast hörfur á því fyrir en eftir nokkurn tíma. Stundur þó ekki á peningunum heldur einungis á seinnri afgreiðslu og formsatriða-dúlli hjá Einkasölnunni. Þetta er einungis eitt af ótalmörgum dæmum þess, hve allt þetta tekst óhöndulega. Þér finst nú eflaust nóg um sildarfróðleikinn, og skal eg ekki lá þér það, Eg hefi heldur ekki farið svo ítarlega út þessi mál af sildaráhuganum einum saman heldur af því, að þetta hefur, að minsta kosti í bili fælt mig mjög frá þessu tali um nauðsyn skipulags og biltinga í atvinnurekstri. Ef allar þær tilraunir hepnast eins og þessi og verða eins þunngar og erfiðar í framkvæmd, þá kýs eg heldur gamla ~~sk~~ fyrirkomulagið þó ilt sé. Auðvitað má segja að tilrauna tíminn sé verstur og er það auðvitað satt, en svo illur má hann þó ekki vera, ef lengra skal fram haldið í sömu átt, að hann

sé engu betri en það, sem frá var horfið.

Þá vildi eg gera nokkrar athugasemdir út af bréfi þínu. Þú telur menn ekki bundna við 15 ára gamlar yfirlýsingar sínar. Um það er eg þér auðvitað sammála að miklu leyti, en vitanlega losna þeir því aðeins, að þeir geti með skýrum rökum sýnt fram á réttmæti skoðanaskifta sinna. En í þessu tilfalli vona eg að það verði ekki unt. En gildi yfirlýsinganna liggur heldur alls ekki mestmagnis í þessu heldur meir í þínu, að með þeim átti að vera vakinn hinn nauðsynlegi áhugi almennings. Því miður má vera að það hafi ekki tekist, en það er stóru flokkunum að kenna en ekki fyrirspyrjanda. Annars get eg ekki neitað því, að ummáli þau, sem þú hefur um Sigurð Eggerð og skiftingu Kjósar og Gullbringusýslu, eru mjög samhljóða minni skoðun, og tel eg afstöðu Sigurðar þar með öllu óverjandi. Blaðið Ísland er og hræðilega leiðinlegt, illa skrifað og efnisfátt, að öllum góðum mönnum hlýtur að ofbjóða. Virðist mér alveg vonlaust, að "frjálslyndir" slái sér nokkurn tíma upp með þessu framferði, og þó eg fylgi þeim einna helst að málum, þá er það engan veginn vegna þess að eg hafi nokkura trú á sigri flokksins eða rauaar málstaðarins, sem eg raunar veit ekki hver er, þegar sambandsmálinu er slept. Heldur er það, hitt, að hinir flokkarnir, sem látast þó hafa mörg mál að berjast fyrir, eru svo aumur og vesalir í allri sinni framkomu, að ~~þeir~~ mér stendur stuggur af að styðja þeirra málstað. Mér hefur öðru hvoru vírst svo sem Tímunn hefði töluverðan umbótaáhuga og hans lið hefði dug til óhlutdrægra og nauðsynlegra aðgerða á ýmsum sviðum. Þetta hefur alveg brugðist, rit-háttur þar og bardagaáferð versnar með degi hverjum, og framkvæmdir stjórnarinnar eru alls ekki þær, að þær gefi von um betri stjórn en verið hefði í dádleysistíð íhaldsmanna. Auðvitað má alt af segja það, að hagra sé að finna að en framkvæma sjálfur, en hins verður þó að krefjast, að þeir, sem taka sér æstu völd og metorð séu meiri menn en hver sá sem valinn kynni að vera af handahófi. Eitt er það, að aldrei sést í neinu blaði rétt um mál með raunverulegum rökum eða af fullri þekkingu, allostast orðagjálfur og bull eins og fjas fram og aftur um "trúna á moldina" ~~af~~ "aflaklærnar"

og annan eins fróðleik. Einkennilegt er og að endast til þess mánuð eftir mánuð að rifast um, hver sé meira með einhverju máli, sem báðir eða allir hafa stutt og þegar er búið að hrinda í framkvæmd. Slíkar þrætur og stefnur eru sannarlega ekki vel til þess fallnar að vekja hrifningu ungra manna eða sveigja huga þeirra að þeim forkólfum, sem nú hafa hæst um sig.

Af mér er annars ekkert að fréttu, mér hefur liðið þarilega hér í sumar, er samt guðs lifandi feginn að sleppa heim, því að ætíð finst manni dvölin hér vera hálfgerð útlegð. Af almennum tíðminnum, sem hafa gerst á þessum stað í sumar tel eg merkust viðureign bræðslueigendanna við yfirvöldin, út af banni því, sem stjórnin hafði gefið við löndun og verkun norskrar síðar. En þar sem við sendum Visi samilega greinileg og fullkomlega sannorð fréttaskeyti um þau mál. Þá hirði eg eigi um að rekja þau. Litill efi held eg þó að geti á því leikið, að þar hafa íslensk yfirvöld ekki orðið sér til mikillar sámdar. Tel eg þetta mál í raun og veru síðt betra þeim en Krossanesmálið forðum, en hér er þó um ólíkt mikilvæga að ræða. Ekki gera Reykjavíkur blöðin sér samt mikinn mat úr þessu. Vörður lætur jafnvel í veðri vaka, að fregnir þær, sem birst hafi í blöðum um ofríki bræðslueigendanna séu mjög orðum auknar. En það er sam sagt alrangt því að miklu fremur hefur verið dregið úr staðreyndum heldur en að þær væru ýktar. Allóreglusamt hefur verið hér í sumar, held eg að sjaldan hafi verið drukkið eins mikið og nú, virðast þessi nýju lög og strangara eftirlit fá svorglega litlu áorkað. Mátti raunar sjá það í hendi sér fyrirfram, því að alt er þetta reist á röngum grundvelli og getur enga þýðingu haft. Eina ráðið til þess að venja menn af vinnautn er að kenna þeim að fyrir-lita hana og reyna að ala uppaxandi kynslóð upp í öðrum hugsunarhætti en nú hefur tíðkast. Umfram alt að venja lardómsstéttirnar og þær, sem aðrir líta á til fyrirmyndar af ósömanum. En það tekst sannarlega ekki með því að leggja refsingu við því þó ~~mennt~~ sjá megi á mönnum, að þeir hafi neytt þeirrar vöru, sem ríkið sjálf flytur inn og verslar með.

í gar sá eg spekinginn Jóhann Sveinsson hér á götu, sagði hann mér, að

hann væri á leið til Akureyrar og byggist við að dvelja þar nokkra daga. Hann var mjög finn og uppþubbaður, þykist nú og sennilega vera orðinn töluvert merkur maður, þar sem hann hefur fengið utanfararstyrkinn. Því miður hafði eg ekki tækifæri til þess að tala frekar við hann og spurja um fyrirætlanir hans. En ekki tel eg ykkur hina styrkþegana ófundsverða af þeim söma, sem styrkur þessi fær ykkur, þegar Jóhann er þar einn í hóp "úrvals-mannanna". Gísli Guðmundsson Timamaður var og á leið heim til áttaha sinna þar sem hann býst við að dvelja fram í október, eða nóvember þó öllu frekar. Hann hefur nú verið ritstjóri Timans um hríð og held eg, að hann muni litla sæmd af hljóta í góðra manna augum, því að nú í sumar hafa birst þar óvenjulega litilmannlegar greinar eins og til dæmis um Árbajarmálið, eru það með ljótustu skrifum, er eg hefi séð, Skal eg reyna að senda þér verstu greinina í úrklippu ef eg get fundið hana, og vona eg að þér ofþjóði alveg.

Sama stjórnmiskan lýsir sér enn sem fyr hjá "bræðrum vorum", Dönum, þar sem er meinbagnur þeirra við þvi, að Færeyingar flögguðu með norskum fana. Geta ekki liðið mörg ár áður en þeir fæla Færeyjar alveg frá sér, ef þeir sjá ekki alvæglega að sér, Spurningin er sú, hvort Íslendingar attu að hugsa til þess að taka Færeyjar með sér, þegar þeir segja skilið við Dani. Gæti það að sumu leyti verið gaman og gæti orðið okkur að gagni um bóka-markað og annað smávægis, en hræddur er eg þó um, að ~~þess~~ þær yrðu okkur atíð frekar til trafala en gagns. Þó þetta þyki eflaust hjákátlegar hugsanir ~~þess~~ nú og talið verði, að þær nái ekki neinni átt, þá er alveg víst að þetta verður eitt af þeim vandamálum, sem okkar kynslóð verður í fullri alvöru að glíma við, og skaðar því ekki þó við veltum málinu fyrir okkur. Ahnars eru óbreyttir færeyskur sjómenn sýnu styttra á veg komnar í menninnunni en t.d. íslenskr starfsbræður þeirra. Þeir eru óvenjulega sauðlegir og heimskir í öllum viðræðum og viðskiftum. Mér hefur t.d. verið bent á það í sumar, að þegar maður talar við Færeying þá er samtalið all oftast á þá leið, að hann tekur óbreytt upp aftur það, sem maður sjálfur hefur sagt. Eg spyr t.d. "Rig mand Jensen i Klaksvaag". Þá glápir hinn nokkra stund og segir síðan "Rig mand Jensen". Síðan verður maður að byrja á nyrri spurningu ef samtalinu á að halda áfram. Þess skal getið að sjálfur hef eg lítið sem ekki við þá talað, en eftir, að mér var á þetta bent fór eg að ~~taka~~ taka eftir þessu, þar sem eg kom og þeir voru, og reyndist þetta alveg rétt. Segi eg frá þessu til fróðleiks en ekki þeim til beins hnjóðs

Reykjavík. 2. Sept. 1928.

þessa þá er eg mi þannum heims, geðk færðin vel og þannum vit hingað í gar morgun. Þegar eg les þetta gliv, sem eg skrifaði þér fyrir vortan, þá líkav mér það við ekki fallkomlega en nenni samt ekki að óvígta það og leggja að niggju, vona að þér þygi þetta hell betra en ekki veitt. Síðan in þannum vit ut mér niggju það vera að frétta. Fáin þilaga abbar eru ann þannum til þajannus, þigat og við þeim um næsta helgi og dagana þar á eftir. Sínum merkilegast af þegar mási heit vit ut mér mi vera það, að veldisvin menn hafa látið sjá heit þleg vilan, þegar svagnar stikrar var von. Þetta hefur þorvit við heit eftir annat og er þer. Þigiv fram heldur óþennilegt að alt geti verið missigvingar, þis hitt sé við þegudan öller óþennilegra að þlegvilan geti verið in svenni heit við land in þess að menn viti hvatan þar þanna. Eg skal reyna að svara næsta bréfi þinnu þig og þetta er þessu. Vonu að þer séi vel og heilsan þari botnandi. Meit bestu þingun þinnu. Þiginn Þiginn Þiginn

Reykjavík, 28. okt. 1928.

Kæri vinur.

Þá mun nu vera tími til kominn að reka af sér sliðruorðið og skrifa þér nokkrar línur, því að nú er orðið all-langt síðan eg fékk bréf þitt frá 4. okt. fróðlegt að vanda. En svo stendur á, að eg skrifa eigi fyr, að síðan eg fékk það bréf hefur ekki nema ein skipsferð fallið, sem viðlit væri að senda bréf til þín með, og um það bil var eg upptekinn af öðru, svo að eg gat alls ekki skrifað. Vona eg því, að þú virðir mér þetta sleifarlag á betri veg.

Nú erum við sem ákafastir við námið, og er ekkert nema gott eitt frá því að segja. Er eg nú eins og lög gera ráð fyrir kominn svo hátt í lærdómsstiganum, að kennararnir eru farnir að taka mig upp í lögunum og gengur það slysalítið enn þá. Í lagadeildina hefur best töluverður hópur í haust þar á meðal gamall bekkjarbróðir þinn, Einar Bjarnason, einnig félagi þinn úr hagfræðinni, Hilmar Thors, hinir munu allir vera rússar. Af félögum okkar er heldur fátt að segja, allir læknadeildarmennirnir lesa sem óðir séu, og atla þeir vist allir saman að taka svo gott þótf, í þessum fræðum sínum í vetur, að annað eins hafi aldrei átt sér stað. Er það gott dæmi um lærdómsáhugann, að nú orðið sjást menn aldrei vera að tefla niðri á Mensa.

Fyrir skömmu var kosið í Stúdentaráð, var eg einn meðal þeirra, sem þangað flutu, en eigi liggja ann mörg afrek eftir mig í þeirri stöðu. Á morgun mun loksins eiga að byrja á greiftr fyrir Stúdentagæðinum, og mun það vera átlun manna að ljúka byggingu hans fyrir 1930. Hefur staðið í tölu verðu stímabraki út af telkningu hans undanfarið. Sigurður Guðmundsson hefur gert hana, en sumir segja að samkvæmt henni sé byggingin mjög ljót og óheppileg. Aðrir telja aftur, að hún sé mjög vel "innréttuð" og útilítið mun verða samilegt áður en lýkur. Mikið mun mótspyrna þessi vera sprottin frá Guðjóni Samúelssyni, sem eigi fékk að vinna þarna að, sökum þess að hann vild hvergi nærri koma nema fyrirfram væri utilokað, að aðrir húsameistarar gætu við hann kept. En hvað sem því líður, þá er málið nú, sem sagt, komið í það horf, að á morgun verður byrjuð vinna, er það tilætlanin, að stúdentar grafi sjálfir fyrir grunnri byggingarinnar, þeir eiga þó ekki að fást við sprengingar. Hefur því undanfarið verið safnað dagsverkaloforðum innan Háskólans, en eigi hefur það gengið eins vel og skyldi. Viljugastir eru menn í lagadeild og norrændeild, en lakastir í læknadeild.

Almennatíðindi, þau er frásagnarverð séu, held eg að ærið fá hafi gerst nú á síðustu tímum. Þann 1. nóvember er sagt að vígja eigi hina nýju brú yfir Hvítá í Borgarfirði og mun það ver, hið mesta stórvirki. Um sama leyti á að vígja hinn marg umþætta skóla á Laugarvatni, og er þannig bundinn endi á það mál í bili. Til Akureyrarskóla hefur nú verið ráðinn norskur maður, sem á að kenna þar ensku. Ráðstöfun þessi þykir all-einkennileg, en Dagur á Akureyri skýrir hana svo, að enginn hefur maður íslenskur hafi fengist. Eins og þú ef til vill manst, þá hélt eg því oft fram, er eg forðum var að deila við Gísla Guðmundsson um Mentaskóla Norðurlands, að færir kennarar íslenskir væru naumast nógu margir til til þess að hægt væri að hafa tvo mentaskóla. Gísli og hans vinir töldu þetta bábilju eina og vitleysu, en nú hefur þó svo farið, sem mig varði. Raunar hélt eg aldrei, að ástandið mundi vera svo slæmt, að eigi væru til nógu margir menn, sem í ensku gætu kent, en nú er því þó slegið föstu, samkvæmt ummælum stjórnar blaðs þess, er eg nefndi áðan. En hvernig ætli ástandið sé þá í öðrum fræðigreinum, þegar svona er í þeirri grein, sem Íslendingar nú á dögum munu vera einna best að sér í?

Annars hafa stjórnmalaprætur undanfarið snúist einna mest um Tervani málið. Hefur þar mörgu skritnu verið haldið fram, m.a. sagði Tíminn nýlega, að bátur sá, er karði, hefði haft flekkaða fortíð, og væri því eigi eins mark takandi á karunna sem ella. Sannleikurinn er sá, að þegar kart var þá voru alt aðrir menn á bátnum en verið höfðu er "flekurinn" kom á bátinn, x

og virðist mér hann því eigi skifta máli, í þessu sambandi, því að eigi hafa menn hingað til rekist á það að skíp eða bátar hefðu "mannorð" eða eitthvað sem því svaraði. Hitt er annað mál, að eg tel þessar árásir íhaldsmanna vera all-hæpnar og fullyrðingar þeirra um, að Hæstiréttur hafi verið lítilsvittur, hafa við lítil rök að styðjast. Mér virðist sem oft geti staðið svo á, að rétt geti verið að láta sekan mann sleppa, einkum ef sakargögn eru hæpin, en maðurinn er útlendur og heimaríki hans ætlar að taka refsingu hans óstint upp. Svo mun hafa staðið á hér, og virðist mér því sem heppilegasta leið hafi verið tekin. En þetta held eg líka, að séu þær einu ástæður, sem réttlætt geti það, sem stjórnin hefur gert í þessu máli, og tel eg það vera henni til skammar að láta bera annað eins fram sér til varnar, eins og þetta með "flekkaða" bátin.

Nú eru enn vaknaðar ágilegar deilur út af leikfélaginu og þjóðleik-húsbyggingu. Hafa ýmsir gert harða hrið að leikfélaginu undan farið fyrir lélega frammistöðu, en Jakob Möller hefur reynt að verja það. Virðist mér honum þó ekki takast sem best, og heldur atla að fara halloka í þeim viðskiftum, enda er það óhjákvæmileg staðreynd að félagsskap þessum hefur hrörnað töluvert upp á síðkastið.

Fáheyrður atburður kom fyrir í Mentaskólanum eigi alls fyrir löngu. Páll Sveinsson er fluttur í íbúð rektors og mun nú eiga að hafa eftirlit með skólanum. Þar var svo haldin dansafing um daginn, og var Páll þar til eftir lits. Sonur Sigfúsar Johnsens fulltrúa í Stjórnarráðinu var einn þeirra, æx sem þarna voru. Hann var reykjandi en Páll kom tvisvar að honum og bannaði honum þá óhæfu. Strákur fer þá burtu, en nokkru síðar kemur hann aftur í skólann og er nú enn reykjandi, sér hann mann standa þar bak við hurð í ganginum, þekkir hann ekki manninn en slær á öxl honum og þúir reyknum framan í hann. Snýr maðurinn sér þá við og er þetta Páll Sveinsson, og munt þú fara nærri um, hvernig báðum hefur orðið við. En um sama leyti hafði mikill fjöldi Mentaskólastráka farið syngjandi um bæinn, sumir verið fullir, höfðu þeir meðal annars sungið fyrir utan bústað Jónasar frá Hriflu einnig Kvennaskólann og Fjallkonuna. Lyktaði því ferðalagi svo, að lögreglan skarst í leikinn og tók upp nöfn nokkurra. Voru þeir síðan kærðir og allir saman sektaðir um 100 kr. En strákarnir héldu því fram, að það hefði verið Páll er kærði þá og voru honum því fírna reiðir. Álitu að hann hefði reidst reykinga-manninum svo mjög. Héldu þeir jafnvel æsingafundi gegn Páli næstu daga. Nú hygg eg þó, að það sé fram komið, að Páll átti engan þátt í kær- unni. Enda hefði það verið alveg óvverjandi af kennara að kera nemendur sína á slíkan hátt og fram-selja þá löggæslunni. Annars mun nú alt ganga slysa- lítið í Mentaskólanum. Jóhannes Sigfússon er nú loks hattur kenslu og er Redbody kominn í hans stað.

Moggi er í morgun mjög uppfullur af merkilegum andafyrirbrigðum, sem gerst hafa í Englandi í sumar, og þar sem Haraldur Nielsson á að hafa birst. Er eigi gott að segja hvað haft kann að vera í þessum sögum, en ó- trúlegar er u þær. Það vekur þó mikla undrum manna hér, að Einar prófessi Arnórsson hefur snúist yfir á andatrúarmanna band og er nú orðinn fulltrúa um ágæti kenninga þeirra, en hann er einhver sá maður, sem menn síst hefði grunað að yfir þá sveif mundi snúast.

Þú telur, að fánamálið í Færeyjum hafi verið alt eins mikið Færeyingum að kenna sem Dönum. Á það get eg ekki fallist. Leitað var leyfis hjá stjórn völdum í Færeyjum en þau vísuðu frá sér, og er ómögulegt að ætlast til þess að menn í Færeyjum geti snúið sér beint til skrifstofu utanríkisráðherrans Danska út af ekki merkara máli en þetta. Virðist það vera einkennilegt ef enginn er sá í Færeyjum er hafi vald til að úrskurða slíkt smámál, sem ein- ungis verða merk við óheppilega og ranga meðferð stjórnvaldanna. Mér sýnist þú hafa misskilið það, sem eg sagði um Færeyjar og afstöðu þeirra til okkar um daginn. Witanlega ætlast eg ekki til, að við bælum þá undir okkur en hitt tel eg líklegt, að þeir vilji eitthvert samband við okkur til þess að missa ekki af fiskveiðaréttindum sínum hér, sem eru þeim, eins og nú standa sakir, alveg nauðsynleg. Þetta er það sem eg átti við og tel eg það umhugsunarvert.

Eg býst við, að eg hafi látið of mælt í síðasta bréfi mínu, út af skipu-
lagi atvinnuveganna. Ísjálfu sér er það auðvitað þörf að endurbæta núverandi
ástand. Það er og mjög sennilegt að það verði ekki með öðrum betri hatti
gert en koma lagi á framleiðslu, draga úr óþörfum kostnaði við allan starfa
leggja niður óþarfa milliliði og sameina sem flest undir einni stjórn. En
í dæmum þeim, sem þú vitnar til hefur þetta orðið fyrir eðlilega þróun,
þeir sem að verkunum unnu hafa fundið til gallanna og hafa beitt sérþekkingu
sinni til þess að bæta úr þeim, að visu mest með eigin hag fyrir aug-
um og til þess að bæta hann. En hätt er alt annað mál, hvort blessast geti
að koma skipulagi á atvinnuveg, þegar farið þvert ofan í ráð þeirra, sem
helst hafa við hann starfað, og þeir eru alveg útilokaðir, sem sérþekkingu
u hafa, en í stað þeirra teknir menn, sem að visu eru flestir heiðarlegir
en vantar reynslu og þekkingu á þessu sviði. Að visu má segja, að þessir
menn fái reynsluna síðar, en það er hafið, þegar þeir eru valdir af stjórn-
málaflokkum, sem stíð skiftast á völdum, og samkvæmt þeirri venju, sem nú
hefur verið upptekin þá má vist telja, að allir starfsmenn, sem eru laust
tengdir við ríkið, verði að fylgja stjórn þeirri, er hefur skipað þá og
hröklast frá um leið og þeir. Auk þess stendur svo hér, að við þetta skipu-
lag hafa engir starfskraftar snúist inn á aðrar brautir, þessi yfirstjórn
er engin sparnaður að því leyti, hún hefur einungis gert alt enn þá flókn-
ara en áður var. Hún er nýr milliliður, sem kemur þar, sem enginn var áður.
Það er þessi umbót og aðrar henni líkar, sem eg hefi ekki mikla trú á. Og þ
því miður er eg hræddur um, að þær umbætur, sem renna undan þessum jafnaðar-
manna hér, verði þessu svipaðar. Enda er eigi annars von, því að eg ætla
það ekki ofmælt, þótt um þá sé sagt að þeir séu einhverjir hugsjónaminstu
og lökustu "umbótamenn", sem uppi hafa verið, og ekki getur það á tveim
tungum leikið, að þó margt sé skrítið hjá öðrum stjórnámalamönnum íslenskum.
þá eru þeir þó þeir aumustu.

Í blöðunum hefur verið sagt, að Jóhann Sveinsson væri farinn til Þýska-
lands til náms þar. Þetta er ekki rétt, hann er hér enn. Fjárhagurinn mun
ekki hafa verið nægilega góður, þegar á atti að herða, en mér er sagt, að
hann muni fara síðar í vetur. Eg ~~skal~~ skal ekki þræta við þig um hafíleika
Jóhanns, mér hefur alt af komið hann afkáralega fyrir sjónir, og eigi get
eg séð, að það sé verjandi að styrkja slíka menn sem hann til utanfarar,
menn með lakleg og slæm próf, þegar margir aðrir verða heima að sitja, sem
óneitanlega hafa sýnt sig þess beður verða að njóta styrktar til frekari
lærdóms. Það er þessi hludrægni eða handhóf, sem mér er ógeðfellt en ekki
beinlínis hitt, að mér sé ekki meinlaust þó Jóhann fái þessa peninga, því
að hann hefur þeirra eflaust þörf.

Þá man eg ekki eftir öðlu meira í bili og slá því botninn í, vona að
þú fáiir bata á hæli þessu, sem þú ert nú á og að eg heyri hið fyrsta aftur
frá þér.

Með bestu kveðjum

Bjarni Benediktsson.

Reykjavík. 23. des. 1928.

Kæri minur!

Ég þakka þér brif þitt frá 4. des., sem og hafti mig saman at. Éminig
 er blýðernar, sem voru þinar skautlosgætur. Þú bendir alveg réttlæga á, at fyrst
 þess alla mæturina þessu þar réttlæga fram ein of höfundarsökum góðvillig
 Dana 1918, sem sé dælan um Sutan - fjölkand. Saman er og at sjá áritun
 Politíkans til Nationaltidende ut af þér, at mi lita 'Skaldsamen þar sam
 alt þetta hafi orðið með sinum góða vilja og atstod. Alveg þó sama
 hefur orðið þér. 1. des. minnst Vörður þeirra, sem 'Sábrúningar' atlu einþann
 at þakka þér þitt, og taldi þér þér Sigmundsson, Haraldur Stefánsson og
 þér Magnússon. Þér Sigmundsson er ástundat alls lofs meglagur, en þér Magnússon
 skemmtgjarnmenn eiga ávísanlega sinn þátt í vörðunarsögu 'Íslands, en
 verðleikan þeirra liggja eigi á þér sviði, at þér hafi oflæt fjöðinni full-
 veldis, þér voru atíð 'Skalds fjölkandinn, sem bent: á smátt landinn en
 mikillileik Dana, og töldu þakka euga veði þara in atstodar Dana. Sumir
 þeirra töldu jafnvel, at vit atkann euga lagalegum rétt til sjálfstæðis. Því
 leit vildu þér aldrei nema mig litla réttindarvinnum og sicut of öllum fullan
 skilnat ut Dana. Slítt er annat mál, at þér létu oft undan þessum fjölkandinn
 og undan vitanlega at auk þess þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 at þess þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 atstod, nema með þér at eiga á þessu at missa þessu þessu. En nema ann
 fjöðin at gleyma atstod þessu, og þér þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 og Haraldur Stefánsson þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 vörðin frá þér, at lita atstod þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu

~~sem~~ sjálfstæðis hetju, að megin rök lita í þá um matelífið. Þeir lita einungis
 undan vegna þess, að ég hóf að hljófa völdit og gera þeim alla bölvör. Ég segi
 frá þessum vegna þess, að meir öflugtur fífarsti menni um alla þá atvæði, sem hafi
 gert þess fyrir 10-12 árum. En á þessu er hvers sjálfum meir þygg ég, að meir séu
 þeir þannari en þessum iðrum, vegna þess að ég hef búið og heyrð meira um þá en
 flestis aðrir minir jafnaldrar.

Þá minniat réttilega í skilaleit bláta hafi og tekur þogga réttilega til
 dennis. En þá meirur eru þessu lita betri í þeim efnum. Alþingisblátið þygg
 ég, að segi sjálfur þá erlendum atvæðum í þessu að hella í „and völdit“
 og þessu meir þess. Má t.d. benda á þessa það minnst 80 ára afurðis Guðna-
 þorsteins forseta í fyrsta, réttat það í þessu með skinninum og haddit að elli-
 þorsteini andliti hans. En þetta þá einhver þessu atvæði og samvöldum samant meirur
 af öllum þess, er afþykki höfðu af þessu stjórnsíðum. Í meirur er þessu Tímur,
 að þessu frá þessu í þessu, þessu rög um þessu meirur í þessu skiftum
 þessu við Frakka. Má svo þessi þessi, að þessu er þá þessu, að rétt sé þessu frá
 erlendum atvæðum í þessu hafi. En þá þogga nokkurt meiri verkum þá
 þessu skannu þessu, þessu að þessu þessu vitanlega meirur iðvæðum iðvæðum.
 starfsmeirur vöð um lönd, þessu sam þessu meirur stöðu þessi vel uppi vöðum
 þessu þessu Frakka og þessu þessu. É þessi meirur þá skilja ort meirur svo, að
 ég sé að meirur þessu þessu skiljum, slíkt er iðvæðum og þessu oftast á
 vöðum meirur. Ég hef oft meirur að þessu meirur í, þessu þessu bláta hafi af
 þessu að þessu sé, að þessu meirur iðvæðum og iðvæðum, þessu meirur er
 að þessu. Þessu að þessu þessu allt meirur þá að þessu, að þessu meirur að þessu
 stjórnsíðum þá, þessu þessu rök þessu. Étt dennis um iðvæðum meirur iðvæðum iðvæðum
 þessu dennis var í Alþingisbláti: hafi. Þessu meirur meirur meirur réttit á
 þessu meirur þessu þessu hafi. Í þessu meirur meirur meirur meirur meirur meirur

geta samant mishefningu átrúnaðs hér í bo, Mig minnir að svo hafi verið, að
 hér um bil eitt fjúsund manna hafi átt allar skattskyldur eignir hér, sem haldar voru
 um 37 milljónir. Þú segir blattit að af þessu megi sjá, að 14 fjúsundir manna
 sá hér allveg eignalausan en ein fjúsund, 15 þúsund, sigi allt saman. Þú vilkur í
 þessu er autt. Þessir eitt fjúsund manna eiga huser og börn flestir, og njóta
 þeir autvitað góðs af lausald þeirra, svo að ef skifta á niður eignanna og
 fjúsa, hverjir eru allveg eignalausir, þá verður að draga frá a. m. h. 4-5
 fjúsundir, sem eitthvað eiga í skatt þessu þessu blattit telur samsvaris 1 fjús.
 Ég vona, að þú skiljir við hvern og á og sjáir röðvilluna, þessu hefur
 skipt blattit hvef, en mér virst þetta þó vera allvæmlegt atviki, og segir
 það a. m. h. að skila mér atvæmleikast gleyga við öllu þessu, sem þessir herrar
 draga af opinberum skiptum og tölum. Því fínt og hafa verið heldur hert.
 áður um jafntamann í síðasta hálfi mínu, en það er þessi verslunsla
 sem ég hafi undirtekið á og þessu mig allveg frá þessu. Mér virst það vera
 eitthvað besta að sjá fram á galla viðgjafi skiptu laga, og mér þessu segir
 getjað mér eigi að þessu minnum, sem látast vera þessu niður heggjóna
 en þessu að njóta þessu þessu með þessu og þessu þessu, þessu þessu,
 "vi mitur, mig virst til af þessu þessu um sjúnd og þessu. Alfríð.
 Þessu þessu, að þessu er mér virst viðlega, fundit að þessu þessu,
 að geta skilað þessu opinberum verslunum ein vinstinga. Þessu þessu um þessu
 sjálfir þessu þessu, þessu í þessu þessu, sem þessu þessu um í þessu
 um. Þessu er þessu að þessu, að vita þessu þessu í þessu þessu, en
 þessu sjálfir allveg þessu, þessu þessu þessu, sem mér þessu skila og þessu
 mig til að þessu þessu að þessu, sem þessu þessu þessu þessu ^{sú} og þessu
 að þessu þessu. Þessu að þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu.

Slítan er annars fitt að frétta, meðal stúdenta og flegra öðrum held ég, að
 óþekkt gerist, sem í frásögum sé þarandi. Í heist kafa ég stúdentalundir verit,
 sem gæman hafi verit að, og er þar allt of röskt. Við höfum verit að grófa fyrir
 Stúdentalundirinn og þegar um þáningu öðra háskólastudenta tákist fitt í því
 verit. Þutmundur Hausson hefur verit nýggj afur it af þáningu þeirri,
 sem byggja á öfiv. Telur hann hana vera óhentuga og ljóta. Þegar hann
 og Guðjón Samuelsson, hísameistari ríkisins, gert áttar, sem þeir segja
 þáttir. En mér virðist þáning vera frá þáningu gætt, að sláti sé áhorfandi
 að tala þá haldur þá, sem byggja hefur verit sambærilegt, og er hún átt
 af Sigurði Þutmundssyni. Almútt tákandi munu vera nýggj þá, auk þess,
 sem sjá má af blótum. Slátt er þátt, að tákitt er að Jóhannes Þáninguþótti
 hafi gert sig sekan um glöggvinnu ~~þá~~ þá þátt, sem hann hefur haft undir höndum,
 sem skilfráttandi hafi í þá. Segja munu, að hann hafi látt þáningu þátt
 á sparisjótti og hirt stjálfráttandi, en einungis skilfráttandi þátt, en þáningu
 áttu að þá, uppþáttandi vaktalaunum. Þetta munu vera tóluvertar uppþáttandi
 þáttur allt þáttur til alls. Slátt eftirlitsháttandi undanfarit verit að rannsóka
 þetta og hánist að þessu. En vitanlegt að þetta er rangt ~~at~~ hji þáttandi,
 en hann virðist hafa tóluvertar máttandi, þar sem hann hefur hirt þessu
 að þátt allt frá uppþáttandi embættisráttandi sínu fyrir 30-40 áttum og stjálfráttandi
 tótt aldrei þáttit að þessu, þá þar vitanlegt hafi oft á þessu tákandi
 hilti blót. Það að rannsóka á þátt. Eða munu þetta vera gamall áttandi rannsóka
 stjálfráttandi, þá þáttandi áttandi áttandi hafi mér lagt hann nítar. Fullhútt
 er tákitt, að Þjórn þáttandi verit þáttandi áttandi hafi mun áttandi
 áttandi. Þegar Magnús Þutmundsson er vísar slátt, en hann þar embættit áttandi
 áttandi. Slátt er, að Jóhannes hafi og láttit í hji, að hann mundi tákandi þáttandi
 að gegna þáttandi fráttandi, en þáttandi slátt slátt veqna þessu galla.

Alls-auðis munu menn vera óvíst um, hvernig fjármála-ráð herra verður í stöð Magnússar gamla. Hér eru nefndir Ásgjafi og Steinn Linnar í Eyroalandi, en auginn veit hvort ofan á verður. Íhaldsmenn eru með miklu röngum um, að Franssókn sé að haldför, en allt mun það vera tilhafslæst, og samant þar sinnaðis „að svo mala bövur, en vilja“. Annars hefur Gudmundur Jóhannsson hveitt upp á Íhaldsmenn hér, látur hann þá halda tíða fundi og hefur keypt handa þeim sérstakt hús miður við höfn, þar sem þeir eiga að halda fundi. Þvítt er við vorkfalli mið eftir nýjrið, og munu menn segja þörfur á samkomulegi.

Ég hef þess samt samlega það, sem af er vortar, þó ekki sem skyldi. Év erit áttitkvætt, sem gleður og er til þess. Nýlega hefur ég við að lesa bók um Bismarck eftir Emil Ludvig, hinn heimfræga þýska efnisgjafarinn. Év það að flesta besta lista vel samir bók, og eignir hinn glöglega hvílit mikilummi Bismarck hefur verið og afhenda stjórnskiðungrum. Étt er í bókinni, sem lýsir B. vel, og er það, að hann segir á þriðri árinu sínum, að hann geti sigi safit á netummi, þegar hann hefur til hinar illu meðferðar, sem hann veit fyrir í skóla um 10 ára gamall. Gleður hér glöglega fram viljastjórnunum og minni á allar metgjafir. — Sædæg hefur annars mið í m. b. töv er verið frægti matar á sínu sviði og mest lesni um allar heim, skv. andum tímavitar, sem ég sé, en samt hefur landsbókarsafit hér til stannur tína ekki, itt meina af hinum fræga bókum hans. — Ég hef stundum komit á fundi í ársgangsfélagi obbar í haust, en þar hefur verið afþot ámerkilegt. Þeir hefja sagt þar ferðasögur Magnús Finnbogason og þeir Galobsson, og hefur þá frótleikum haft lítit gildi fyrir áttu en sigilla þá. Étt var það, sem þótti þeim mest var þar, að hrossum þótti lítit til þona landamanna milli Danmerkur og Fjáskalands. Sleiti hann þar þvítt við höstunum og

frískonan og legum og rambeiddum hvernir þeim en hefti hefur en ekki
 gripit i taint. Niglega les og þatt, sem er mikissinnu it. þar eru nokkrar
 skemtilagur grómar, heilat eftir Línar Ólgeirsson, og er samt ritt, sem hefur
 hildur fram. All-þægilegt erindist nér þú vera hit mikla hatur, sem
 Línar hefur á þonunginum. Meir erindist það næmest vera ein persóna,
 að eydandi sé að henni þótri. Þonungdæmt heir á landi hlýtar aut-
 ritat að falla strax og menn sjá sér nokkurn lag i þeir, en sem
 stædur er þetta alveg meirlaus en næstsynleg toppfigura.

Þann og þú þá ekki eftir meira i béli og slá þú botninn i. Þat
 þú þú glattileg nýjars og góts bota. Vona að heyrna þráttlega frá þar
 aftur.

Með bestu hvarðjum

Þjarni Þauschiksson

1
Reykjavík. 4. febr. 1929.

Stari vinur!

Þú þakka þér þarlega bréfi þitt frá 10. jan., sem mér fætti hrati
fróðlegt og skemtillegt, að vanda. Þú gætt um það í bréfi þínu
skýrlega, að lauskrif lögfræðinga væru nýggj uppsettir gegn sambandslög-
num, og kenna þú það Svetti Þerlin og hans skrifum, en þú einhvern
bók hans og kenna. Þú hefi nýlega lesið mínum blötu af bók hans,
sem bit og vit förum í lögin: tímum og lásum bók E. A. um þau.
Bók Þerlins er ástíttat sigri með öllum lesur vit illgirnir til Ísland-
inga, en mérna þykir mér þau kenna illvilja til Dana þeirra, en
vit öllum söndu, og í flestum atvikum virstist hann hafa réttara því
sér en þér, þar sem þú gerir á. Samleiðingun er sá, að þegar
dönsku nefndar mennirnir kafa komit ^{legin} til sín ^{af öllum þessum samir.} kafa þér rétt sem
meist að breiða því það, hva þér gengur þú langt í vitarþenningu
vittinda okkar. Áritun Svets virstist mér þér mest lands í Dönnu en
vera öllum lítt skatlegur að þessu sinni. Þætti mér þú gaman af
þér vilðis segja mér nokkur ítarlegum frá þessum rangfærnum, ef
þú telur þér skifta okkur máli.

Af félögum okkar er þitt að segja. Þú kitti þú mi þá um þessu
munnur. Nokkur af þínum gömlu „collegum“ eru þú að taka
því blötu þessu dagnum, og skilist mér það ganga skaplega. Én
sem komit er mér þér Axel Þóroddur og Einar Guðarsson
hastir með 13, Sjöfn og Alfréd með 9⁴. Ámurs en það ortin þága,
hvat mérna leitast vit að verða lauskrif ni ortit þér vit Háskólan.
Í lekuadild virstist mér allt þapp vera í það lagt að vera sem
þjóttastur, en í laga dild í að taka sem best þess. Én þetta hvort-
tveggja ástíttat nýggj lösuvert, en fullkæmt þykir mér það þú

gægið, þegar menn eru farnir að vera 5 eða jafnvel 6 ári: lagadeildinni og lesa allt árið, og gera aldrei neitt annað. En slíkt mun þó ekki vera dæmalaust niðurtíð.

6. febr.

Um þriðjöldið, þegar ég átlæti að skrifa þeir, komst ég ekki lengra en þetta. Síðan hefði 4 tekið um þess í einhverju af fyrri hluta lekturfræði og fengu þeir Kristinn Stef. og Jóhann Sæm. 16, Sveinur Þ. 13 og Ólafur Sigmundsson 7.

Ég gerði þá og fjárlagafrumvörp stjórnarráðsins þar, er hún lagðin fyrir þingit. Þar átlæti til að falla niður sérstök þá, er veitir voru þeir oft. góðum mörkum, en í þess stað á Mentamálaráði að fá 4 þúsund. kr. til úthlutunar í þessu skyni. Þetta þarftu að athuga til að þá veitir ekki heftur alveg útkomun, á þess veg, sem þessu kann að verða ráðstafað. É mun þá frumvörp, er ég hefði séð svo lítt merkileg. Þá er heilnæm þáttur um sveita banka og landbúnaðarbanka, er samt af þess svipað og rannsóknir þess rannsóknarfræðis þessir Skaldsmannur. Þá er eitt um að verða á árs mörkum þess mörkum: sveita- og bóga- mörkum ásamt þess breytingum á þessir löggjöf. Annars eru einn þáttur þess frumvörp frá Lánsmálaráðgjafi. Fullgert er að komna eigi þess um mentaskola, breyta þess áttíðni og jafnvel stytta, en eigi veit ég hvert selt er: þess. Þá ganga miklar sögur um að stöfu eigi nýjar „fintardóm“ sem á að komna í stað slætra réttar; eiga í komun þá sérhæfða að vera 5 manna. Þá hefði ég heyrð, að þetta mundi vera flegrufræði, en Skaldsmannur segja hana sama og hefði þetta fram komið til að þá teki þess til að veita brott mörkum Lánsmannur.

Mikil er hér talað um raunverulega á fólkaunnar þegarfarföng. Þessu hefur hafa dregið sér töluvert fjá met þess at hirta þessu vexti. En meun greinin niðg á, hvort hann muni verða laundur í refsingu sta til at borga þessingana aftur. En hvat, sem þessu lítur er þetta leitinda nið og fólkaunnari sigi til sönu. En þess þess ilt, þess at þess þess verit einhver bestu löngum og þessu embattis matu þessu gífurtt, og list mäs sigi á ástandit þess öðrum embattis niðumun, þessu svona er þess þess, sem bestu hafa verit taldir.

Togara-veikfallit atundur ein þess, og veit og skert hverning sáttum þessu þess, en aegligast virstit mäs, at þess muni verða laundur, til þess mesta þess. Einniskipafélagit er at vísu sloppið, en mestu vandur er samt at þess, þess var þess Einniskipafélags-veikfallinu mäsni at þess veit, en þess tal og alveg rangt, þess at þess of þess er miklu meira. Annars þess mäs þess þess fram í sambandi vit þessu veikfall þess Einniskip, en þess virstit mäs stjórns félagsins, a. m. b. í þessu, hafa veitara þessu þess. Alþingublaðit byggði þessu þessu sínu heit á góðri alþingun félagsins, en þess er alveg óvættuð, þess at raunverulega þessu félagit síðasta ár, sem öll mesta ár á undan, verit veitit með þessu hella. Þess er þessu þessu, at tala um gróða, þessu þessu mäsni stórkostlega opinberu stýrðu, þessu skattþessu og þessu skatt greitt hellaþessu þessu ár í mäsni ár. Stjórn félagsins á raunar sök á þessu þessu þessu, en veikfallsmen þessu þessu, þessu at á atalfundum félagsins þessu þessu at þessu þessu, sem gróða vesi, með þessu at sleppa öllum þessu at þessu, en at þessu get mäs, og stundum jafnvel at sleppa alþessu þessu. Slóðatritit er þess, at á mestu félagit þessu opinberu stýrðu og þessu skatt greitt vexti er raunverulega hella á veitumun, og

er því fjórsta að tala um ~~með~~ „^íögðafólkum“ til skipverja, eins og gert er í sáttasamningnum. En fyrst þykir fetta var þó samlega rangt að hafna sáttum, eins og félagsstjórnin gæti, þegar ríkisstjórn bauð til að greiða um helming þess, sem á milli þau, enda sáu þeir sig um hönd og tóku upp byggilega rás. Þegar tilhöfva hafa komið fram útaf þessum verkefllum, til að reyna að hindra slíkt í framtíðinni. Fæstar þeirra heldu og þó að nokkurs stórnir, nema á þann veg einn, að formáendur hverrar um sig hafa nokklega sést fram á, að allar hinar eru ótökar. Sína ráslegast virdist þó fyrst um sinn að koma upp bindandi klárusum gættarðomi, eins og þeir hefðu bent á. En miklar líkur til að slíkur dómur gæti oft hindrað verkefni, enda fætt hann vitanlega sé ekki óbrígtult rítt og í sjálfu sér ekki loka í hvern. Nautgælest bygg² að hljóti að verða að láta sjómenn þá einhverjum ögðum kluta, en þó vitanlega þat lögmarksbæp. Í sjálfu sér er kláur ekki óþegandi, að koma meðti upp einhverskonar í vörðum í líkingu rítt þat, sem Lord Melchett er með í Englandsi. Þó er slíkt miklu þegjara hvi, í klíkiskap og persónulegu hatri, heldur en í stórn og vel mentu landi.

Hjlega ritari sta þjóðis fólkum hóllar stúdent gráin um húsland,“ er sem Trotski var að heimildin, Slom gráin þessi í benti og var full gjfðahis. En: Alþýðublatinn birtist svo svangrín eftir Saul Þjórnsson, þar sem hann samur hefðilegar þjóðingavillur sta rangfærslur upp á fólkum. Þó sént fetta mi samlega í blóðum, en eg vildi þó benda þó á fetta, því að fetta er nóg gott dæmi um hva þekkingarleysið er oft birafit og ósifit, þegar því er beitt öðrum til fróðlu. Fólkum þessi mun vera formáendur í félagi ungra Íbaldamanna hvi í ba, og sagður nóg áleggðum um stjórnmál og vel bein í vörum

um jafnstarstefnuna. En þarna gerði hann sig þeran að að skilja ekki einföldustu alþjóðarnt: þessum frættum, og er slíkt hövumlegt fyrir þann, er best vera sérfræðingur í efnum.

Við höfum nýlega haft ritstjóra skifti við hilt svonefnda Stúdentablaðið, sagði Lárus Sigurðjónsson af sér, aðallega vegna annarhills, í stað hans hefur Kristján Sælabergsson verið ritstjóri. Vænt og eigi, hverveg hann þann að request, er mikil þessi en Lárus getur hann nauðugt orðið. En það merkilegt um Lárus, hve hannur virðist ósigt bati um vater-
menskur og rithöfundum, þar sem hann er þó allra manna áhugasamur og virðist vera skýsamur í vitalli oft.

Mikla áhyggja hefur valit hve mikil um barnamáttali þann, er skola-
stjórnin í Akureyri, Steinsfór, hefur haft: frammi. En slíkt algerlega ósamlegt, og mun alt það vera sath, sem t.d. Moggji segir frá þessu máli. Fullgæta gæmsu, að mannum munu verða ríkið frá stötu
sinu, enda veri annað ókafa.

Því nefnir veikindi Jósef Einarsson og er það ílt, ef þann verða
honnun hattuleg, þarí að Jósef mun ~~þafa~~ vera skýsamur matar,
vins og því takur fram.

Hann þá eigi meira í bili og slá botnum: . Vona að þér hafi
vel og þér góðan bati. Vænti þess að heyrna bráðlega frá
þér.

Mat bestu kvettjum þínum
Þjarni Benediktsson.

Reykjavík 21. mars. 1929.

Stóri vinur!

Ég fækka þeir karlega bréfi þitt frá 1 f.m., sem ég fækka í gegn, þarf og mannaþátt að taka þat fram, at mið þótt: þat góður þingur, sökum þins mikla frótleiks, sem í þvi var. Til og mi reynu at læra þat þegar í stað, þvi at annars er þat eit at svandt drögjat er hófi fram.

Af sjálfum mið er skert at segja, og saki þina mjög vel og regulega og les samlega undir þi, og þar næstan tíni minni í þat, og þótti vitalega ætla mið at lesa ginnslagt þeira af lögfrestinni: vetur er in þvi þefur lítið orðið ein og gengur, þvi at alt af vortum áttærad til frátala. Ég mun kafa sagt þvi áður, at ég las í vetur bók Emils Ludwigs um Bismarck, mi þafi og einnig bók þess um Vilhjálm Keisara II., og er þin mjög skemtiliga skrifset sem þin, er kaldur í þessu löngu þessu þin manni af stjórnsýslu og lífsmála-háttum helstu manna þessu lands í þvi tímalíki, sem þin þjalur um. Af þessi mið þi, þer orþingur konungdómur, þar sem konungur er meira er „figura“, er þatulegur, þvi at þálfval þess manni, sem þri máttvinnuáhræði er vel gefur og þálfval þessu slýssemi, geta orðið hálf-ortir af smjúgtri og gjöbortskalti, þegar þvi er þri þessu um þessu þessu. En Vilhjálmur „lífrandi“ þessi þess.

Þri þessu þessu og stúdentum gjöf þessu er skert at segja, þar er mið alt fróðsamt og tíndalaust. Þess þessu er eit smá þessu þessu af undirþingri stúdentamatris 1930. Þessu þessu þessu þessu þessu er eit at ætta undirþingri þessu, er mið þessu og, at þri vortu þi mest þessu er sjálf þessu sig. Til þessu mið þessu af þessu vortu þessu, at mið þessu er samþæt at leggja þessu academia vortu þri þessu.

lokum þessa árs. Þeyddast menn til þess vegna slams fjárhags, því að fjárfjárlegt kaup var á rektstri, ef haldin áfram. Þarft var þó líka skuld-
 innar voru gegnilega miklar, (f. e. a. s. skuldir mótumanta við stofnunina),
 þessir áreiðu menn skuldu stór-áþhættu, sem nýgjg sámt munu rétt inn,
 og gæti þetta allan frekari rektur íhugsandi. Þetta er að vísu hálf-
 skammurlegt að gæta slabi haldit þessa uppi þar til hin flýgt á stúdenta-
 gærdinn, en mér virðist þó batna að þetta meðan hegt ~~er~~ að sleppa frá
 öllum skuldbindingum sínum skammlest en haldin áfram og eiga það
 þeir einn þil rétt að þurfa að svikja launadrotta sína.

Lik Jósef Sinarssonar var flutt til laundans og jafn sett þar. Þóli Gut-
 mundsson skrifar, að því er mér virðist, vel um hann í Stúdentalblatit.

Almannatíðindi sérd þar ástíttat í blötum, og veit eg eigi, hvern eg
 á sérstaklega að nota um. Þar minnist á tillögu þeirrar forbergssonar
 um „samvirkni vinnuárin“ og þetta þar þar vera í laun lofti. Mér
 sýnist Tinninn hafa komist fremur hjáþaklega fram í þessum verkfalli,
 fyrst eru slagort um „samvirkni vinnuárin“, „Lögfringata samvirkni“ ofl.
 þess hittar, en þess að gæva á nokkurn hátt grein fyrir hvernig
 þessu má fram komna. Þess gripur hann þessins handi tillögu í sýnta
 átt, sem Gutmundur á laundum, „vinnubrötin mín“, þekk samþykktu
 upp í Stafholtstungum. Þessir góðu menn sýnaat eigi gá að því, að
 slabi er rétt að segja, að útgerðina skuli taka á samvinnugrundvelli,
 þá verður einnig að benda til þess hvernig hegt er að framkvæma
 þetta. M. a. er það athugasemjaveit, hvernig á að reykta öflugustu félögum,
 sem slakert er upp á bankana komna, til að afsala sív gífurlega rétti
 á skipperum þar þess þó að svifta þar eignarrétti og greita þarinn
 batar. Stærðum er Tinninn í þessum sambandi að tala um sildar-einka

sölu. En fjárfélagshættur er alt annað, og miðar það alls-þeki á
 þeim að draga úr kaupdráttum, ef það er nokkrum til gæta myndu það
 fyrst og fremst vera útgættarmenn, en sjómenn njóta þess einungis í bein-
 hris í því að atvinnuvegum fyrir högggjafi, þá er það og harla ríkhemi-
 lagt, að Tímur hefur náð á milli á þá skattgjöf, 500 þús. so,
 sem gætt var til lausnar deilum í þetta sinn, og veit þú hver matur
 hús í þessum, að hús þú fram. Ég held mi, að þessi eftirgjöf hafi verið
 vel samþykkt og samþykkt í höfuðveggjum, en það afsakar ekki valdilegt
 Tímur, nema síðar sé. Með vísit það ómætanlegt, að einn ríkt,
 sem fram hefur komið til að draga úr verkfallshættu og nokkrum er
 réttilegt, sé það einungis framfarir. Þú sýnt mi áflaut frá því
 skipti: blötum, og um nýtsami þess getur þú betur lært en ég.
 En mér er þó illskilyglegt, að það geti gætt tjón og erfittlíkar
 við framfarir sínar litur, og sýnt þeim sjálfsgætt að reyna það.
 Dótturin er þó ekki víðtölga skiptar, næst sýnt er, að hún
 að hún þá beinir: hluturinn um skipunina. Jafnarmenn taka
 þessu mjög óskyndlega, þeim getur áflaut komið fyrirsum mikil.
 vaxnum ákvæðum sív til hágtötu í framfarir og allt það þá
 að hafa að stöðu verkamanna verulega, en í stöð þess komast
 þeim, með vanalegum heimsker-litum, á milli því. Framfarir þetta
 mun annars samþykkt komast: gegnum meiri-deild en þalla
 sta daga uppi í þessum efri, því að þar hafa jafnarmenn
 meiri vaxt gífur framfaririnnun. Samþykktillaga jafnarmennun
 þess og að sív þjóðingjalar, því að þessum þessum getur
 ekki þess sév þessi mál svo vel, að þess nokkrum að sív þessum
 verti til nokkrum annars en ósinga réttilegt.

Undanfarna daga hefur dómur hesta-réttar í brunnahlínu á Stokkseyri
 vakið minna mest umtal manna á metul. En það fór einhvern árið, sem
 hest-réttur gefur Magnús Torfason fyrir óhæfilega met þess málsins, sem
 eftirstétt verur. Magnús er vitkur fyrir að hafa látið stínga sakborning
 með titu þjófi, en hann hefti sigi svarat spurningum dómarsins lengi, of-
 þess háttar. Magnús tók þetta svo illa upp, að hann sagði af sér embætti
 sanddegs og dómarsins var besturinn upp. Í haldsblóðin gæva og
 mikinn ádrátt að honum og vortart talja hann hafa framst vitt-
 hert mesta réttar-læzlski, sem sagnar fari af, en Tinnus líkis
 lausnarárbeidni hans vit það þegar Skúli Thoroddsen var brokun in
 embætti. Þetta er frá alt jafn fráleitt. Það er andvitat ótak rannsóknar-
 áferð, sem Magnús hefur þarna bitt, og er sjálfsagt að vita rétt,
 enda hefur hest-réttur gert það. En á hinu löngum hefur Magnús
 mikla afsökun, þótt hann gerði þetta, og er alveg ástæðulaust að
 gæva meira in fari en þegar er gert met áritum hestarréttar. Sér-
 staklega er frá fráleitt, að njúka in embætti fyrir þessum afþvingunum
 og láta svo líka sér vit Skúli Thoroddsen fyrir vikit. Met þessins
 á Skúli er svartastí bletturinn á laudshöfðingja-dómum og in-
 landni réttisins sem þess daga, og ná ekki á meira hilt jafn
 frá vit það, að mestur ríkur in embætti fyrir óhjákvæmilegar
 afþvingingar hestarréttar.

Þá er gengisfrumvorp komit fram, sigi vit og, hver örlög
 bita þess, en frá tal og semilegt, að stjórnmál hafi áður en hin
 lit það komu fram, afled sív ríttækja um meiri hluta fylgi
 þess. Áð risu er þetta ekki beinlínis stjórnmálfrumvorp, en er
 á hennar vegnum og hin ber vitanlega ábyrgð in fari.

Eg fann mitt besta ballant heldur að stjórnmáli en verit þó að
 gáta, að ég skil málið eigi neigilega. Þ. mögulegt er mér þó að sjá
 þá miklu hattu, sem þú forláksson telur þessu samfara fyrir
 álit landsins út á vit.

Þinnars hefur verið mjög foritsant á fringinu en sem komist er.
 þinn heldur sér mjög í skelfjum og hefur aldrei rokið epp
 en þú og kati sem „á þessu menn skuli leggja sér“, sem altaf
 er samfara og legustu hjáringu á mannskonu í haldsmanna. En
 þú ótrúlegt að þetta standi lengi, þú að hatti á milli hans
 og í haldi forláksson hefur aldrei verið jafn mikill og mí. Sam-
 leikurinn er þó sá, að í haldsmann hafa heldur slama átstötta
 með fjökunnar-málið í eftirdrögi, og en þeir þeir og ef til vill
 hinari til ávísanna en áður, a. m. k. er samlegt að þeir vilji
 hlifa fjökunnar við opinberum fringunum en málið þar
 til dómur kasta-réttar þinnar. Þat miltist annars heldur í skyggi-
 legt réttar þess ástand, þegar þeir mikilsmetnaðu fringunum og
 elstu dómurav veltast inn embættum, þó þeir annalagsis sökum af
 sínu hvorum stjórnmálaþlokkunum.

Éf ég á að þona bréfi þessu með þyng, sem ég stla mér,
 verit ég að hatta. Gæfi eigi tíma til að lesa bréfið þínu og bit þig
 þú að lesa í málið. Þona að heyrna bráðlega frá þér.
 Þska þér góða bota og góðrar lífsunar.

Með bestu kveðjum
 Bjarni Benediktsson

Reykjavík 1. maí 1919.

Kæri vinur!

Ég þakka þér kærlega fyrir bréf þitt frá 22. apríl, sem mér þótti ágætt að öðra en þér, að af þér sé ég að þú ert enn á hálunni, en þatun vonast ég, að þú veris sloppinn. Skil ég vel, að það sé eigi gífurlega skamtligt að vera lengi atgertalaus á slíkum stöð, en þú ert vitandi eigi í það höfundi af þér fært þar batar og fært þatun fullkraustar. Saman verður að hitta þig í sumar, ef þú kemur hingað til lands. Þígt og eitt að verða hér í sumar í sumar, þar þú að lesa undir próf til þess að og gæti tókist þat næsta vor, að ölla förfallabætt.

Þaðan er annars þessu fát að fátta. Þat mæðasta, sem þótt hefur við í skólanum mílga, er að ein þáðana feli legrabildin líla hjá vikin-stjórninni og þó aurtur að skota letigartunur míja. Þar þat skemtikag þó og tókist míjög í mægjuþega, ekki sist fyrir þat að skert áfugri var meðferðis í atalflökkenum, letigartunum er myndarleg bygging, og hafa þar þar ein þá míjög frjállegt að þú sé viðist innan hess, en þóðdu er ég ein, að hafa þar minna frjálga nokkur þóðgír og óvístlegir sumir, þegar míjaþráðit er fát af þessu. Þóðminu sitar vorum við einnig þar þar í hegningarkúrit þer, og var þat sem vorlegt er eigi mæra en við þar við þat, þar sem þat er mi órtit vörðra 50 ára og minn lítt hafa verit þrætt til þar þar á þessu árum, sem sitar einn líðin; en mi minn standa til að þrætt þer til þess þess. Annars er þer sem í öðra, að matan matan hefur skert til samanþer, svo þat sé að sjá, þessu þess er þat þat þar sem vel er þat þar, þá er eigi þat þat af þessu minni.

Nú eru minn alveg gættit við að veira stúdentagartunur í líli.

þegar á átti að henta þetta tilbod þau, en komu í byggingu hans, svo
há að þi ~~sigðu~~ myndi hvergi nærri krökkva til að komu komum
epp. Til mun hafa stæðit, að gæðuminn kostati meir öllu saman 300
þúsundir, en mi er talið að skv. þeirri teikningu er fjórir liggja,
munu kostnaðinum verða 400 þús. Sv það samant sagt hálf-skammtar-
legt að þurfa að bida um í 1-3 ár eftir því að hann sé reitur eftir
allan genginn í forstöðumáttum málsins í vetur, en því miður er skert
hægt að gera þarinnála og fjórir því verðum vit að þeggi skv.

Af þingri er fát að frétta, a.m.k. sem og þann að segja frá, því að g
hefi eigi gefit mér tíma til að hlusta þar á umræður nema ein kerfistund mi
í vetur. Slekt þetta umræður eitthvert sögulegar á alþingislaginu, sem í fella
skifti vart all-langur, þar kom þi skert niht fram nema það, að þingmáttar
þinnar Pétur Ottosen hefti sáttat saman ^{þessum} smástofkjum, en stjórnm
hefti veitt utan fjárlaga, og fleggat: ^{í þessu skammti} stjórnmál ákæft með fát. Meir sjúndit
flest af þessu vera til hins betra og fjallilega ástæðulest að þinn að því.
Óvíst það samant sagt vera heldur líklegt að vera tína slíka
smámunni til og þarja á stjórnmála fjórir, því að vitanlegt er, að hver
einasta stjórnm bligtur stíð að veita töluvert af slíkum stjórnm, sem
margir marg-þorpa sig. Taka má sem dæmi, að Pétur þóv um það hita-
legum orðum, að Gleymann höfregluatjóri þek 1500 kr. utanþaravstjórk
áttur en hann tók við sínu mjög vandasama embætti, sem einmitt er í
því sviti, sam vit samþilga erum sína meir aftur ein. Þigi er
meir fjóst þvorrin höftu að öðru legti betur í þessari dælu, en þi hefi
og hægt þessa þingþrifara segja, að þinnas hefi þar ortit ofan á.
þi sátt oflest: Tímamum þinn löngu vata þinnas og þarf ekki að
segja þi frá þinni. Átt vísu er það svo, að þinnas er mikill gullþingur en

þó bjótt og við, að hann verði einna þarfartur þeirra ráðherra, en hafi hafa verið. Þjóttin hefur óvæntanlega gott af því, að hinni gamla sé velt við öðru hvort og í því róttat. Alveg er það líka rétt, sem þínas segir, að að því er innan landsmál suertis, þá hefur stíð sama stjórnsáttafsa verið hér á landi þar til hann kemur, því að þó t.d. Sigurður Eggert hafi að þessu leyti ortið til bota, þá hefur stíð nóg stíðit honum þessu þessu og eindrogn og trúvæðungsáttur: Öllum afskiptum sínum að innviðri stjórn, svo sem afskipti: með sambandsmánum og vali þeirra. Enda þó eigi verði um það deilt, að atalflakkar þessu hafi alveg sömu stíð: þessu þessu máli, en þessu deila mest um svo sem landbúnaðarmálin, þá er þó mikill munur á hve miðverandi stjórnsáttafsa skýrlega á þessum hlutum en þessu, en á undan hafa verið.

Ég man eigi hvort og hafi ríkið að því: þessu til þessu áttur, að mér þessu Íslandinu vera allt af framkvæmdum í „verklegum framkvæmdum“ en ríki og þessu þessu leggja: Mér virdist það vera alveg stíðit að ráðast í slík þessu með þessu hatti, að stíð hafi þessu að taka til þessu, nema heft sé að sjá fram á, að það beinlínis þessu sig, gæti svarat vöktum og afþvögnum sjálf, eins og verður t.d. með skrifstofuþessu hatta ríkis þessu: Þessu þessu. Það er að vísu gott og næstgætt að leggja þessu, þessu áttur og þessu spítala, en mér sýnist næstgætt stíðit að gæva meira að þessu á þessu tíma en þessu gætt þessu beinlínis: það heft. Ég get ekki betur sétt en alvarlegt sé að leggja þessu þessu skuldbindingar á stíðari þessu og þessu beinlínis taka fram þessu hatta á þessu og meira þessu að gætt þessu: það, en þessu á þessu tíma sýnist næstgætt. En mér virdist mið þessu sjá áttur við það að taka stíð ríkis þessu, þessu þessu er vandi til ein þessu þessu framkvæmd

Mikhið muntal er enn um mál Jóhannesar Þegarþóttara og ímerkingsdóms
 hestavittar á alríkisráðgjafi Bergs undirdómsara. Þessi ginsun dóms
 hestavittar all-höfnun, er þó verður sigi á móti því mál at skipun Bergs
 um dómsara í málinu var öll svo ófornlag, at slíkt má taliast frögung-
 sök. En það óvartanlega erit einbeinlegt hjá stjórnarráðinu og Bergi at
 hefja sigi vit til at ganga svo frá foruhlið þessa máls, at skemmlaust
 væri, þá séit aflaust í Tímanum dóms hestavittar: Stokks sýnarmálinu
 og grein Magnúsar Torfasonar um það mál alt. Verður sigi á móti því mál,
 at eitthvad er þrugguast vit það mál og aflaust er það enn sigi fylkja
 upplýst, er þó lýst og vit, at hestavittar hefja sigi gætt hant sakborningi í
 þessari refsinga er hann gætt, þá at þó vit megi telja um fulla slat hans
 þá er full lagaðörmun sigi þess hendi ~~um~~ í málinu. Slítt er annat mál, at
 M.T. virdist sjá fram á, at óvitur hestavittar á hann eru mjög einbeini-
 legar með þeim réttstæringi er rétturinn þar þeim. Þa og sigi betur séit,
 er úr því rétturinn rá sér þort ata taldi beinlínit at vita Magnús með þeim
 hetti sem gætt er, þá hefja einnig verit þeir skylda til at rekta hann, og
 eru því ummáli rétturinn mjög höfnun í þessu efni. Magnús vitnar í 9:
 hestavittar. til stundings þá, at hvorhi hefja mátt vita sig ná sama í 1, sig
 er þess sér væri stöfnt. þessu þóh. kætist mjög at þessu í Verði og vitnar
 í Tokp. frá 1796, sem sjúit at megi á vita undirdómsara, er þar eru rekta
 og beint fjnirskipatar. Og held þá ~~at~~ þeim sagt, at hvernig sem málit
 er taldit, þá séu þessendur hestavittar þess óviturinn mjög vafasavar.
 (þá áttar þig mi 2. t. v. alki á þessari foruhlið, og gætt og sigi ~~þá~~ þá þá,
 þá vana og at þá áttar þig á málinu, ef þá at þessu þetta í sambandi
 vit Tíma greinina).

Annars hefja mér oft dattit í hug, at réttarástandit hér á landi er

eigi beint glæsilegt, þegar einn af örtu dönnu og fyrrum forseti fríng-
 nis er ákærur og dæmdu fyrir fjárfisk. Skattirættur vitis annan helsta
 undirdómara ^{og núverandi forseta} fyrir þyrskingun, en hann ákærur ríttium fyrir votalög af-
 glöf. Og lögs hefva dönnuáráðherraum hjótt gífur þvi, að skattirættur
 hafi framit "justitsmord". En slíkt ástand: rann og vera alveg
 íþolandi og veitti heims-hneyksli af fast vaxi hjá stórrí frjótt en
 öðru. Því miður þev þv vængt aflaga en þó held eg, að ástandit sé
 eigi einn ilt og meun hljóta að álita samkvæmt þessu. Höfnatgalli á
 þeirrum lífi þv er óvæntanlega sá, að andstæðingurum er stítt þregt
 um illan hæg eta glöpsambegar kvæti, og síðan er meit lítt á þessu
 áreynslu kvæti og út af þeim hagt, ald til þess að regna einn
 hilli ljótsins til síns málstáttar. Þét sam er þó nærri því hörmu-
 legað er, að þev er fremstir standa: þessum líki, víðast öþri einn
 sínni sjálfv leggja þrínat á hann, því að þev sam gængat þvann
 annan sem bestu minis og fjálgvbráttar, þó óþímberlega þvsi þvsi
 heva öðrum sem "árváruum" og tægtþvímum. Af þessu væntur
 meit er að álýkta að einn vænti meira en lítt á óþímberit ríðgæti
 & heitaværik.

Því vísar að því í bréfi þvinn, að þvsi hafi þvinnit til Dana
 meit óvild og þvðvinnu: þvinnu gætt. Í þvinnu eigi beint reuggja þvinn
 um þvinnu, þvinn meit þvinn fast vaxi öðrlíkt. En meit hitt vilt og þvinnu
 afast, að fast sé svo gífurleitt meit Íslendinga, en til Danmerkur
 fara. Eg hef þvinnu ríðvinnu örtítt var vilt "Danabættur" heit á landi,
 þvinnu meit haldi þvinnu tilværu þess meitg á lofti: og hneykslist á þvinnu.
 Meit viltítt Íslendinga þvinnu á meití meit þvinnu Dana meitíll og meit
 líta upp til þvinnu sem öðri vera, enda meit óhætt að fullgætt að

Danir stundi Íslendingum að finna hegti á flestum framman. Þetta
get og þú áskilur eigi samt um af eigin vaxum ni af öðrum en
skynsemi minni, því að aldrei hefi og til Danmerkur komið, en það er víst
eins og þú segir af því, að þeir hafa okkur miklu betri skilyrði til
alþrúvaldsvaldanna. Ég hegg og, að flestum Íslendingum sé þetta
gjafi, en þitt er allt annað mál, að okkur er illa við að þeir
gægi í mitt okkur og tökunum þeir eigi meit við. Held og, að
"Dana heitid" hefi aldrei verið annað en það sitt; að menn sattu sig
eðlilegt við politískt gjafir Dana, verslunarkingum danskra kaupmanna
og einnig þeirra í andlegum efnum. En Dana-heimlæmni, sem
eðlilegt sáu menn þá áður og aldrei þetta annað hafa kallað
þetta sjálfstæði, sem hefurinn orðingum manni er ákafast "heitur",
og svo vístast menn ni vera þannig að trúa því, að það sé
til og hefi verið til.

Það þú þeir gjafir litamei og vona að þetta þú þú.

Mit besta þú þú

Þú þú Þú þú

þannig og ná samant sagt ekki minni átt. Hér er þá vel til þarls og þykir
 leitunlegt, að hann hefur gert sig sekan um slíka glöfsku. Því miður hefur annars
 verið óvenjulega þunnum upp á siðkerfitt, og þessum laugan greinar í honum
 hefur vit þessa, svo sem ritumit fannast þarbergssonar út af meit þótannaki
 þeir þesserson. En ná samantningur einhver þyngta vörn, sem og þessi vitat
 vanni vita fyrir sig; þarí að megrit þom máhinn alls óskert vit, og samant
 í vinnunni þess átt, að f. þ. getur jafnvel ekki þess meit með völd mál: sambandsmál.
 Í þess þom svo þessum sprangjan, f. a. tilþykning um, að Pálmi þesserson
 væri settur rektor. Þess og vanni þarí, að þess ná þess alþra vitlausasta verk,
 sem stjórminn um hefur gert. Meit þarí er þarí ekki sagt, að manngreitt
 þessum þarí ekki að megrit vel átt er um líkur: þessari stötu, en þetta átt
 taka óþakta, megringumann, sem óskert hefur gert sér til ágatis, þessum þessum
 þess er vel á megrin og ágatun mörsum, sem vit þessum þess þess þess
 all-þess, þess er alþess óvenjandi. En þetta og í vanni vanni stórkattulegt og þessum
 átt vanna vanni alþessum þess þessum vanni þessum þessum þessum, er þess
 átt átt gert sambandsmál. Þess getur meit vitat verið gott og þessum átt þessum
 vanni „niggum ströumum“ og taka unga vanni: stötu, en þess vanni átt
 vanni „conditio sine qua non“, að þessum unga vanni þessum þessum þessum
 stötu, að þessum sé þessum átt gert þessum og þessum meit þessum, þessum og,
 átt þessum þessum til þessum en þessum átt. Þessum þessum: en áttum þessum
 þessum þessum þessum í þessum vanni, og þessum vanni er völd þessum átt,

19. sept.

þessum þessum og þessum þessum: þessum átt gert þessum átt, og
 ná og þessum óvenju gáta megrin. Þess þessum þessum þessum þessum og þessum
 þessum þessum þessum af megrin völd.

Í meit þessum annars gert þessum þessum, að þessum þessum þessum þessum þessum þessum
 meit átt átt þessum þessum. Þessum einhver megrin þessum þessum þessum átt þessum átt

þessa. Markalegt vott þetta Gunnlaugs er það, að hann hefur uppi á afmálisdag þess, 19. sept., sko. þess, er segir: Arnólfur Gláskólau. En mannskaði: að Gunnlaugi, þess að þó hann væri auginn aflbunda laudansmáttur, þó sáði hann sér vel: hverjum fjálegsbær, hefti: flamat vottit myndarlegur prestur, líkheldur og svarta höftungi.

Þess og einn mál eftur að rektorsambáttinu, þó heitir "Hoggi": morgun gráur um málið, skrifata af all-miklum fjósti, og þess málur að mestu réttmála. En látið svo sem þannarar skólans geti: sági tókist svinnuðu þessari aðhafaþess, væri það og ávæntan þess skemtiligt og: frásögu þessandi gætu þess komit fram mat veruleg matmáli sta andatötu, en mál er sági fjóst hverjig þess gætu gætt þess á einum þessum seg þess þessandi af þess ambáttinu, en það málur erfitt, þess að á einhverjum varta þessari málur, sem áværi, að lífa-þó þessari "Hoggi" á málurum þessandi að heftit málur handa og sýna: "ort: og varti" rétti: sági sági þessum ávænti. Tal og allþessit, að það málur varta, þó að það væri: vottu réttari vottugt. Ávænt er hverjig mál þessu þess, af vottu vottu sági sági á einum þessu. Þess láta stáðuþess fjáleg þessandi vottu þess sáman þessu, og þess vottu: málur þess sáman þess málur, og svo vottu allt heit, vottu vottu: "sjálfþess" blótum málur.

Þessi hefti og heftit, að málurum vottu vottu sáman þessu að ávænta þessu málur málur: sáman þessu; þó er málur sági þess sáman þessu, að líta vottu málur málur vottu vottu málur vottu málur þessu, og vottu þessu sáman þessu, og vottu þessu sáman þessu vottu málur málur.

Þess er og ávænt þessu málur of sáman: þessu skrifti, og hefti og þessu að vottu að slá þessu málur: Vottu að þessu sáman of þessu málur þessu er og, og andvottu þessu málur þessu þessu, og þessu sáman þessu. Skal og þessu sáman að þessu málur málur. Þessu að þessu málur: vottu. Þessu að þessu sáman þessu málur málur, er og þessu, og vottu þessu 'Hoggi' Gláskólau.

Málur þessu þessu
Þessi Þessu þessu.

Reykjavík 20. nóv. 1919.

Stærri vinur!

Ég þakka þér þarlega bréf þitt frá 4-7. nóvember þessa árs, sam og þakka: fyrir dag með bestu skilum. Var og sammet sagt þarinn at óvanta um at heyrja frá þér, en bréf þitt heldi fullkomlega niðan rétt: minna, þer at það var niðig skamt-lagt og viterlegt, at vanda. Sambyggjast og þer minn laga með þágu þá, sam á þig en þarinn, þar sam en upplýðisfræðingurinn og vísindaleikbandinn Jóhann Sveinsson.

"Ét mig en réis og vart en, at þegar og atla at fara skrifa bréf þá en alt láttit in mín, svo at eg man ekki eftir neinum frásegna-vortu og þegjast augun tíma kafa. Rétt en þá at skrifa það of þegar: stótt at skrifa þér, þer at "best en iller af láttit" og aigi rétt at létta þáin vort: lík þer réttar. Sígi man og hvort og ségt: þér, at á tíma var eg ekki alveg frá þá at taka sambattisþróf um niðjan vater, ni en eg alveg þorþinn frá þer og atla at gegna at þerri spaki minni á framfari þangat til: vor. Þesturinn geggur stóttlega, þer at margt en sam gleper en skuginn sígi of niðill en gáfrætt, þá at hann blóssi standum upp.

in þágu rétt all-vörðumant under þessa laga út of atalfræði skil-antafélag Reykjavíkur. Sve sam þer munt séð kafa: blótum, þá var halðinn þundur í félaginn suemma í október út of rektorssetningunni. þer hátt Thor Thors réttar, sam og minn kafa þerst opisþerlega, var þer margt rétt ségt um mátt, en ífgarnir of þerð skagiv og láttit svo sam hvortki varri blótur á Mentaspílanum ní þrakka. Allis umsaljander á þer at kafa rétt afþrægt og þer eðtrum þafari nema Pálmi áinn, asþer. (Þugs átt þer bla Dan. sam rektor). Men höfðu þer rétt við niðlum um-ráðum og fjórugum, en alt látt niður og vort auginn til and mála.

Sat þá augum dulist, að gífurlegandi fjöldi fundarmanna var á mót: þessari
 ráðstöfun nektorsambattarins. Mi er Thor heldur óvinsæld matar með gæmi
 stúdentum, veldur þeir samþingur þess, stúfur og óþyðlaiki allur: fundastjóri
 og matarhöldurinn. Þetta matarinn minir þá hvað sé og hugdast mi að gera mikla
 herför til að strýfa Thor. Socialistar og þeirra minni hafa og haft hvern:
 síðu fálæginn sta stjórna þess undanfarið, tókist það: haldsbæli o.þ.m., sem
 þú aflaut þannast við. Mi sést þú á staðlaust að sálpa stjórnuma niðig
 þessu þetta, vita skuld mi segja að fálægir hafi ekki verið niðig fjörmikist,
 en þú hafa þú verið boðast til funda um helstu mál, en til minnast hafa
 verið með fjöðum á hverjum tíng, og þú og ekki sést, að minni hlutur þú
 hafi verið beitt við það. En hvað um það, herför var hafið til að strýfa
 undan „ihaldinn“: fálæginn. Fór sá líðsalfætur fram með mikilli legnd, og
 minn þess hafa verið vandlega gætt framman af að tala ekki við öðru en þú,
 en ölla mátti að þessu myndu verða til stórvættanna. Fundarleginn fór
 þetta þú að þessu eit. Þess þú mikil skapling Thor og þessu meir, þess
 þess viðsvægar um þess og höldu þess aðgættu títindi upp þess.
 Þess þess að þessu eit mi að þessu að hlutast til um mál þess stúdentar og
 þess. Þess að sánda þessu sína eit til að þessu þessu Gleisssgu: i
 þessu þessu: og þess við þessu að þessu tákist. Þess fundarinn þess
 var líðsalfætur: Þess-þessu þessu þessu, en þessu þessu abþessu til
 stórvættanna og þessu þessu þessu, að þessu þessu gætt til stjórnaþessu
 þessu þessu þessu þessu eit af þessu og þessu þessu meir á þessu
 þessu, var tákist um „despotisma“ of þessu, þessu, rétt fundarþessu of þ.
 og mátti þessu þessu, að þessu þessu var tákist við þessu þessu. Þessu
 þessu þessu, að þessu þessu þessu um stúdentarþessu 1930 þessu þessu
 þessu þessu fundarþessu. Þessu: Thor þessu stórvættanna þessu þessu þessu
 og þessu þessu þessu þessu, en þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu.

Eigi undir samt ráttshöld út af þessu, hefur sendu þessu líver öðrum brákyrt. um
 sálinu nobbra stund, en síðan var ákveðið að taka niðri af lagabandi til
 næsta fundar, enda munu nú líðsáfar: að næsta hafa verið lokit. Þá Thor
 menn þeir mest að stínga upp á formanni. Vertu einhver „götur matar og gangu“
 til að stínga upp á Thor, en einhver annar upp á Pálma. Þetta senn, að það
 hefði gert Einar barnari Magnússon. en öðrin nafna til þess Sigvart Þorsson
 jafurhöfð sem nafni Pálma var nefnt kom upp hit og þagasta hárygti.
 Ólafur Thors gekk: áttina til Pálma, þar: á hann og sporaði: á hann
 að gera sér grein fyrir rektorsetningunni. Arni Pálsson og Óli Dan
 stóðu upp út: miðjum sal og töluðu báðir á þessu, en fundarmann
 ákveitt ákveittu, hver sinnum málsstað til stíngata. Þá komu þessu þessu þessu
 annar á hölm Vilhelm botari Jónsson og Ólafur alþingisráðgjafi Thors,
 en þessi miður var lægt á milli þeirra, þar að alla hluti: af þessu eigi
 verið látið sitja við orðin sín. Stóð svo all-þessa hluti, sá þessu þessu,
 að Óli Dan hélt toar veitar og mun síðast hafa verið þessu upp á
 stól. Þar miður heyrta augur hvar hann sagði, þar að margir töluðu átti:
 sinn. Þessu töluðu þessu þessu þessu á, að miðurn var íklytt til
 að hjósa á, signdist þessu allt atla að ganga vel: þessu, en svo þessu að óreglu
 þessu á allt saman, nátt: telja vist og sammetist reglur allveg, að
 senn hefðu þessu eftir svo sinn sinni og værd sin höfð deila um
 gildi kosningurinnar. Eigi verður almenningsi hjósa einstök stíngi þessu.
 deila, en þessu þessu: Einar Arnórsson upp á stól og hélt um-
 þessu þessu á málinu fram, og mun eftir þessu hafa verið þessu,
 kosningin var þessu gild, en Einar Arnórsson tók við fundarstjórn
 og þessu allt skaplega eftir þessu. Í talningunni voru þessu Pálma og
 Thor jafur fyrst framur af, höfðu t.d. jafursumma 32 atkvæði: þessu
 þessu þessu: svo að Thor gekk 131 en Pálma 69. Töku menn sérstökum

misgöfulega. En sagt, að Ární Pálsson hafi sagt, þegar hann fór út, að hann vildi eigi vera í félagi með þó seminum; eigi hefur hann þó enn sagt úr því.

Éftir fundinum hafa gerst þau tíðindi, að þeir, er heit voru Pálma lyfjagjafi hafa stofnað nýtt stúdentsfélag. Mun það eiga að styrka innvið hins félagsins og eigna að þeir að ná þar völdum og áhrifum. En sagt, að félagið eigi að vera fyrir „andstætinga haldsin“, Árnars er mér ókunnugt mun þann félagskap enn þó mun fram þá, er í hlöðnum stöndur, og þaki hefur mér verið bótinn þátttaka þar á. Á fundinum hefur og Pálma fyrir ~~þetta~~ með hálfum hæg þó, og áhringis af því að mér ofbætt afri andstætinga hans og hanna gangur, þar sem þar stótu að breunimarkja alla þó, er á mót: þeir voru. Stóð mér árnars abog á sama um kosninguna, þar að bótinn muninn mun voru mér í fátta sinn ígæt faldin, þó bótinn si þeir út af fyrir sig „meðir munu“.

“Dinnur tíðindi af stúdendum bygg og að si þi. Töluvert þapp var í stúdentsráðskosningum hár fyrir nokkurt löngu. Var mestur hitinn um kvort försatan Ellvartsson að Skilmar Thors skyldu ná kosningar. Fóru svo leiðar að försatan vort hlutskarpari. Skilmar og hars hit berdu mér munna mest um að svo þar, og leggja á mig mikla þat stötu.

Af öðru merkverðu mun hitit vera. Einnu heit hafa vakið atleggji samtök þau, er leður hafa gert í mót: Skriflu försasi. Telur försas að þau hafi þess vitni að „rikið upplausn“ sé í vandum um þinnir talja þau vara nauðsynlega neyðarvör. En eigi gott að segja þessir þessir dökki lyftar, er eigi þe og þó í fljótu brogði að ~~þe~~ þessur hit försas geti ortit ofan á í þeim viðskiftum, þ. e. a. s. af leður halda samann svo vel, sem þeir láta ni í vitni vaka, að þeir munu gera. Eins vert og að talja þat heint óbyggilegt af försasi, þá hvarða sjáinnmíti sem. máhít er skotat, að varta försasi Skrifst.

jónssonir ekki fella Skafnaríkis-úrskot. Þó og með öðrum mikið séð, að þeir fjórfti
 að liggja nær viðurkomning á þessum samtökum, hanna fella frest á málinu,
 en hinsvegar gætt þeir hanna að losna við nafna sína ein Skagafljóti,
 og það sem mest er um vænt, að fórnar Kristjánsson mun fylgja ógættu
 lögum, þótt reglur sé hanna stjórnmálamaður.

Þá er Borgar stjórnmálamaður hanna að hanna fella í annað sínu, og er þá
 eftir að vita, hvort málinu verður einn vísat frá. Sumir segja, að
 Borgar hafi gerst í hafa lánari í málinu með skrifum sínum ein það,
 vænt og þá að telja það kötlfróðni og mjög ósemiligt, að best. ritlin
 fellist á slíkt. Annars er vænt að gæta þess, að Einar prófessor Arnósson
 heist einn af þess mjög einn í fella "spursmál": tína hja öðrum. Það
 að einn ekki ávístaklega einn máli fella, en einn vænt hanna á annan
 vegg skilinn er þess, að slíkt væntakata hanna af þess óheimil og það vænt
 hanna til góðrar ráðsmeislu einn stjórni hanna að ávænta þá þessra. Þess
 öðrum fella væntiligt, að þess hafi: sem vísat er, að einn er það stjórni
 vísatta aða stjórni hanna, sem vænt er átti Einar.

Þá minnst á fjórtalandalagist og annað, sem einn það hafi vísat á fundi
 hja öðrum. En og þess af þess samþykkingu sem þess segir einn þess máli og
 tel vísat, að Ísland gangi í þess fjórtalag. Sjáin mín áttatulus einn ávæntu,
 sem vísat hanna einn er að gæta í þessu stjórni, vísat er að hanna
 hanna vísat einn einn og er af þess einn: vísat og góllit einn, en
 einn það vænt þá ekki deilt, að einn og málinu hanna einn: hanna
 einn þá er fella væntiligt til hanna, sem gótt hanna vænt til að
 hanna einn einn vísat fjórtalag. Kommunistar telja allt óvísat, sem
 einn fella: hanna fjórtalag þessra, en best er að þessra að fella
 máli hanna í reglur og ekki þá síðar hanna, að slíkt vísat hanna
 vænt að hanna þessra vísat á hanna er þá að hanna í vegg þess

stjórnlit og annan slíkan ójöfnuð með vitarlegum samtökum fjóðanna.

Hýlega er þeim til mið þak "Alþjóðakvæði" eftir Sigríði Læknes, kafi og sígi full-lesit hana - en, en nokkur blattat : henni. Sjálfst þar næggt vera vel sagt og rétt en einnig vitlega og gleður. Sérstaklega er það rétt sem henni bendir á, þessum nafn þessu kafur verið notað til að stjórta hvernig átti allar stöðvar og þæningar, er fram kafa komit, og þar ákaflega misvissandi ^{hug-} megin er meins gæra sív sem henni. Er það sama huganin, sem hugi kafur veðit fyrir mér og þessi haldit fram við Eðvarð Gunnarsson, fyrir 3 árum, að dætur milli kristínna tríflakka byggðar á því, að ^{sta vega : þar föst} væri eit in biblióteki í þessum ~~húsi~~ til þess að fá til in henni þá merkinger, sem best atti: eit hennar eigin hugmyndir væri blattit, þ. e. a. s. meins virstast gæta fangit stjórning : henni fyrir henni vitlega, sem vera skal, með því að vitna : misjöfnuð er staðlegja misjöfnuð merkinger : síms orðis.

Man þá skili eftir fleira : líki. Þitt er heilsa þeins orlegunnar meinsum, sem þú heit að hitta. Þú kafur flakðar þessu kafur skilint skammalíft sent mér og gefir skili, þakka og ^{svið} ~~þakka~~ rétt.

Mét besta kvæðinn
Þjarni Þarðarsson

sát, að ein afstata mundi eigi mjög misfal, hefti þó látit smala embættisma-
 hjóttinu, en lét fjórðak Skelgason vara málfræsi sína, Saki var mikil mótri fyrir
 og sagði það megesta lönsæki og „argmannafélag patriótisma“ af Skelgasonar
 atferlu að tala sitt eigið mál á slíkri mæti; hefti þó veitit fyrir neðan sig og
 heita upphæfningu þetta skert óheganial. Var niðri þessu nokkru stund um málið, þar
 til Einar Arnórsson stóð upp og heita óþarfa að deila um þetta mál, vitan-
 lega atti að tala hér íslensku: opinberum hátíðarættum og sagðit sjálfur
 alls-þeki meudli tala, en hann er rektor magnificus, ef sá atti að skipa að
 tala á lönsku. Sagði Einar að allir væru sammála um þetta og heita máli sína.
 Því þá svo vit, að Thor, Saki, Arni frá Múla ofl., sem með lönsku
 höfðu mál löngtu niður rífunu og gáfu þá fjárhæði upp en 85 atkvæði
 ferdin með lönsku en 5 á mæti. Þ. á. m. Sigurður glúkennari frændi þeir,
 Christján skóli Guðlaugsson). En frammistöta Thors og félaga hans sálfur
 niðri megesta, sem og hefti vitit á ferdi, því að þeir klupu gersamlega frá
 skólinum sínu við veit Einar, en þá útskýrt með því, að í heita máli
 var mjög á heita um áttum en megest alveg þegar slíkt áttum áttum
 þeirra sem E. A. tók seuna: málið, og þótti Thor þá ekki megest en
 veita bestina, þótti fyrir þetta, en þá vitanlega tilkættinu, enda allir
 sammála um þá, að þótti fyrir bestar, skóla veita glíf þótti
 og slíkt veita á lönsku, norsku ofa seuskur. Hér er þetta mikil óheita
 mál, þá þá regin heita af þá hefti: átt að fara að flæga með lönsku
 sem glíf máli við slíkt tákifari. Þá slíkt vitni um allt of litit sjálfslit,
 en of mikinn skóli þátt og þá þá heita þátt, sem þá veita um
 þá megestu gagna veita útlöndisgæna. Sjátt megest þátt um skólinum, að
 nokkru skóli þetta: heita að tala á nokkru ötra máli en lönsku.
 Eigi veita og heita þátt um þessu sammála, en ef svo er þá þá skóli
 og á þátt um málið.

25. des. '19.

Langra þarust og ekki mun laginn, en þar sam og hegg, að Sullfoss sé
 sigi einn þarinn, en met þannum atvæði og þessu bráfi að fara utan, þá
 en best að halda eitthveru áfram.

Mikla atvægli hefa valið hér greinar, sem Einar Arnórsson skrifati: Morgun-
 blaðið um Utanríkisráðgjafingja. Þarft þú að lesa þar, ef þú hefur
 höndum undir. E. A. vill slita sambandsin strax, og telur að Danir munu o. t. v.
 ekki ófáanlegir til þess. Sérstök þann, svo sem hann er vani, sláir vök að
 vali einu og telur m. a. sjálfsagt að losna við þannig hit allra bráð-
 ast, heldur að renna sig undan þannum ni þegar: utan. Annars er og
 sjálfur nokkurn hábandi gagnvart þessari ráðgerð um að losna við Dani
 ni þegar. Í fyrsta lagi er mjög ósamlegt, að þeir gleypi við þessari flugu
 okkar, hitt mikla semilegra að ráðandi meum þeirra vilji halda sam-
 ingunum meðan þar er, og verður þeim þó ekki lagt til hests. Í öðru
 lagi þá tel og þó svo að segja óþessandi, að Danir vildu, jafnvel þá þeir
 láta okkur þá utanríkisráðgjafingja og fullveldi á að þannig sambandi gæti slitið
 t. d. um næsta áramót (1930-1931), að þá vildu þeir slápa jafnréttisákvæðum
 fyrir en lög standa til. Á milli þessu má fara þó, að Danir eru eða hags-
 munu um þeirra væri fullvægt með að láta þá danska ríkisborgara, sem
 hér eru og njóta góts af jafnréttisákvæðum halda þeim frjálsum
 og en vitandi sjálfsagt að láta þá fara þó. En þá eru Færeyingar, slá
 vilt má telja, að Færeyingar sé ekki ein, ef þeir verða þó þá nokkur
 tveir, við þá þinn að missa hlunnindi sín hér og þar Danum
 sjálfsgæta skylda til að sjá þeim borgið svo lengi sem þeir gæta. Helli
 þá o. t. v. hugsa sér, að Danir áskildu þó, að Færeyingar halda rétt-
 indum þá að þeir sjálfir miðu þar. En þetta tel og óþessandi ó-
 samlegt þegar af þeirri ástæðu, að þá væru Danir þinn að vitun-

þenna „sérstöðu Töreyinga : vikur“ og það, að Þagsmánum Töreyinga er
 sigi borgið sem lönsku anti, ef Íslendingar fara ír spýgta bændum.
 Af þessum ástæðum tel og langmestar líkver til, að þó Danir væru nýgg
 samningaþjófir þá geggi þeir aldrei iun á að sleppa jafurættis ákveðing
 og það til lands öllum Dönum, þv en í fyrsta lagi 1943. En þá virðist mér
 mesti ljóninn farinn af allri ráðagerðinni. Það mér vel vera, að í framkvæmd
 stafi Íslendingum sigi mikil hatta af jafurættis ákveðningum, en „samningalega“
 þá er það í minnum augum hattulegasta ákveðing og það ein, sem ómög-
 legt er að sýna fram á með nokkrum gildum rökum að Íslendingar hafi
 gætt af*. Vítalega er það aðalgegn, að við höfum utarríkismálin í sigi
 hendur, en þó verður sigi á mati þeir mælt, að þar stöndum við nokkurt
 höllum fæti og erum sigi svo viðbrúin sem skyldi. Tal og, að afstata öðrum
 mundi verða öðlitt betri til að taka þau niel eftir 13-14 ár heður en mér
 er lín, þ. a. a. s. ef við notum tímanum rétt. Og þeir mega menn sigi gleyva,
 að þó stórum fjötum sé það hattulegt, að þráðaver og þífl fæti þags-
 mána þeirra út á við, þá er það þó enn verða smá ríkjan og kvæð þó
 þeir allra minsta, sem engar vermir hefva áttur en vit og ráðunehd
 forráðamanna sína. Umbotsmánum stórníkjan verður mægt ágerat
 vegna þess hvergi umbjótendur þeirra eru, en umbotsmánum sína. ja
 verður skert ágerat nema þeir sé sjálfir menn til að koma þeir fram.
 Samningurinn frá 1918 er að gíra lægt: nýgg gallatur, en þar er það þó
 „lín í ölin“, að Íslendingar geta orðit vel þeir til að taka öll niel í
 sína hendur þegar komur er sagt upp, og þeir er gefinn þeirri kostur
 á að alla sér lördans og spígar hjá Dönum. Að öllu þessu athugetu
 vit og þeir skili, kvæð það er rétt að hefja nír þvæfingur til að slita
 sambandinu þv en 1944, þó tel og það rétt ef það fest með þvæg mati
 og sí þess að afbortum þvæfi að ganga : samningum.

* Sem fjöturhild hafa Íslendingar skert gætt af þó enn sé nokkri Íslendingar bráttir
 í Danmörku og við: þar þværi þvæmunda en ávís Íslendingar Ísland verður menn til
 framkvæmda þværi þværi og þvæfi sigi að þværi öðlilleg rétt til að gíra þværi ír landi.

Töluverta greinin hefur þá vakið hjá skyri þorum minnum Krossis skjal
 eitt og sýndurs er samt var sam á vopp frá Reykiviskum þorum til
 brotningarinnar, sem mun verða fíntug þessa lagana. Er það á hug-
 markkelt: öllum og viðhorfi a. m. h. erinum er þó samliðgar tveimur
 mannsöldrum á eftir tímanum. Mann greinin nokkur á kvarir munu hafa
 samt öfvevra þenna og gægjat fyrir þorum, nafna samir þar til „biskups-
 over Island“ er aðrir Matthias Septimus þortarson forminnjarvört, og
 svo miðit er vist á öfögilega er þann við miðit ritum, þá mun og þann
 þorsatir við þessa látið hafa sig á oddinum, þáttakar vart sigi almenn, eitt
 þó 90 þorum stívnevra en þattis manna, þessara kaupmanna og nokkra
 skvöldjara í þorum. Eitt var sérstaklega eftirtektarvart og var það, að
 þorum nokkra helata burgeisa (þ. e. ráðherrafrúir og biskups) voru látn-
 ar rita rífu sín á vandavtra skjal en þinnar og gler lagt gífr rífu
 þinnar til þess að þann vartveittust þatur, en þinnar voru látnar rita
 á venjulega örþ glerlausa.

Að öðru leyti mun þátt merkvert hafa orðið: stjórnmálum. Farið er
 að undirbúa þegarstjórnar kosningar þess. Standur mi stíðit um hvort
 þhaldit þessi meira hluta: þegarstjórn og þann með borgarstjórn. Því miður
 þess og ríggit hitla voru sam að svo gati orðið, er þó er autvitat sigi gott að
 segja hvað verða þann. Mjög samliðgt vitið meir aftur á miði, að þlannum
 þinnarson þá svo miðit fylgi að þann þannit að. Moggj er mi rannar
 þinnar að rita þann og þann með þylgjur, sem er þitt er, rita ómög-
 legt, að þetta þannar á og svara, þá áttur þessi bláit notat þvort
 þatífarit til að hata þinnum „ungu, skvöldlega þegvættar.“ Er slíkt þvort
 þvortvættat og þvortvættat, er allt gæggur í kaupmannahitit.

Þá gæla um þinnar: „Hjón studentafélagit“, vart og þó sigi hvort það er
 þess vart, að munu eigi þinnar rínum til þvortvættat þann o. þ. h. Er eitt-

b.

hvat verður að gera til þess að gíta við fjölfirna, sem er einvaldur : líkur
: félögjum, hef. og þá sigi trúir : . að áhuggalda ein, sem var hár : haurt kalchi
langi áfram, forráðamann þeggi þakka helða ein þá áfram að heyrja, en
mesti vigrinóturinn er minninn af litinn ein þegar .

Áf gjöllum mér er annars ekkert að segja, og langi þetta við nám aftr þeir
sem áhuginn segir á hverjum tíma, er hann oftast lit. ll en þá misgjaf.

Men eg þá ekki meira : hili og sli botninn : . ~~Þetta~~ að heyrja frá við þetta
þakifari . Þetta þeir gletilegs árs og vara að þeir lit. vel. ~~Þetta~~ blessaður.
Það að heilga hef. skeld. af hann er ekki sundur
af pulsanati .

Með bestu kveðjum

Þjarni Benediktsson

Hef. ekki þakifari til að laga

þetta gliv, lit þeir sérstaklega
vel við úngva á villum . Þj. Þar .

1
Tilleggi 3. febrúar 1930.

Glævi vinur!

Sígi mun vera samþykkt að draga öllu lengur að svara bréfi þínu frá 5. jún. þar
og fella með góðum skilum þess 14. s. m. Þitt mun vera að fella þín bréfið, því
að gótt fætti mér vitanlega að þú þæt, þú hefur sé sígi að leyra að þessum fella
þæt mér hveggðar er glævi. Vel má vera, að ég hafi verið nokkurt hvarðortur
í af löndu-tali í sambandi við stridentamót: í síðasta bréfi mínu, og
vil ég því taka fram, að sígi má taka allt alveg bobitaflega af því, er ég
hefur að segja: slíkum skrifum og þú fært frá mér, því að þú sýnt
mér sígu þér að fara of varlega sé draga úr. En í þessu máli hefur ég
þú skili frá þínu skotum mínu, þess sem orðalagi á þessu líti, og vert
ég að segja svipst og þú segir við mig, að ég skil sígi hvernig, „þú
gáfastur máttur“ og þú fært þess að þínu mótatötu: máttur. Að vísu
bygg ég, að hvernig munu sína þessu: þessu síni, því að þessu
víst er þæt þessu, er þú get og sígi þæt að vera að draga fram
nokkurt státtregul, er ég m. a. byggir skotum mína á: 1. Má skil þæt vera
þessu á þessum stridentamótum, að man, er þessu spinnarvatur og eru síni þessu
þessu, sem mót: er haldit: tali á máli þess lands. 2. Þú liggur þessu þessu
þessu annarra Norðurlandastudenta á þessu að íslenska spili vera þessu
þessu „norrænnum“ máttu á þessum mótum. Þess þessu þessu státtregul er
þessu þessu síni og sígi of þessu við státtu að þessu frá státtregul 1. þú segir,
„þessu þessu, að þessu þessu slíka slíka íslenska.“ þessu til að svara þessu státtu
3. Þessu þessu er a. m. b. þessu þessu alþessu þessu mótum, þessu a. s. af státtu
er þessu þessu þessu mótum, og síni þessu að taka þessu til þessu. 4.
Þessu þessu þessu þessu, að á „norrænnum“ mótum þessu þessu þessu, þessu
og þessu þessu þessu þessu, þessu þessu frá þessu að þessu þessu þessu
þessu. Þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu, er á slíkum mótum hafa verið.

Ef þessu ástæðu þá ekki hreitt fullgönguinni um "dómabæjar við gættina", þá gættur
 þó sí skotum, í sambandi við allar ástæður málsins, aldrei leitt framur þ þá átt að
 hefna íslenskum, en að þeir væri slagið föstu, á Íslendingar sigrir ekki að
 taka þátt: þessum mótum, þ.e.a.s. þeir rá svo ísbildir þessum þáttabærdumum
 að þeir gætt: ekki þessum þessum fram sem jafn-matris og myndlegir aðilar, en
 að svo sé um slíkar sambærur áta háttir blýtur að vera conditio sine
quo non um þátttöku. En þó þessu öllu rá slátt þá er hér enn eftir
 5° hófastáttum, sem rá sí, að væri ekki tölut í slenska í mótum (undir-
 skilt átt: þessum þessum, opin þessum mótum, ítt me mál að gætt um þessum
 andi þessum þessum, sláttararar o.þ.h.) þá er sigrir um annað að gætt er tala
 dómabæjar. Hér er það vitanlegt, að: augum alla þessum þessum, sem þá svo svo þessum
 að þeir þessum við Íslend, þá er leidd átt dómabæjar, Ef á þessum mótum vættur
 þessum: þá þessum reglu, sem gætt: var undir 1°, þá blýtur það: augum
 sláttararar þessum þessum að lita út þessum, að vera reglu þessum átt sláttarar
 rá hér gætt, mál þessum "máttum" átt "þessum", svo sem Danmörk er tala
 gætt Íslend. En þetta er þessum sláttararar, og blýtur átt út af þessum
 sig átt sláttararar, en þá heldur fram, þessum um sama blýtt og mótum
 vættur þessum, vættur hér ummál sláttararar, sem vitanlega vættur átt
 þessum mótum átt, en það blýtt sem sagt að vættur þá þessum sláttararar
 þessum þessum um alla áttararar Íslendingar, þessum þessum, sem þessum áttur þessum
 vættur og úttarar. Af öllu þessum þessum og þá sláttararar, annað þessum átt tala
 sláttararar átt haldur mótum þá ekki, ef sláttararar er gættur sláttararar. Svona
 er þessum þessum þessum: sambandi við þetta mál, og þessum og vættur eftir annað
 áttararar þessum og sláttararar, og áttararar áttararar: þessum þessum sláttararar. Þessum og alls sigrir
 vættur, að þetta sláttararar haldur af "ofstaki átt misbættum mótum", heldur
 vættur þessum þessum þessum, sem vættur er að haldur að, ef vættur er þessum
 "sláttararar átt þessum", liggur vættur við átt segja, en þessum þá þessum að þessum.

fá held og lati ni þetta blessað mitt eiga sig, en semir mín þekkar að öðru. Þvo sem
 þú e.t.v. sést af bréfinu þú er ni svo komið fyrir mér, að eg er kominn á
 Skjopp, að vísu, aða svo er mér a.m.k. talið þri um, einungis til hálvinsins dr.
 Gleða Tímanssonar, sem kvæntur er móðursgættur minni, og vænt og hár nokkurn
 tíma til að hafa betra máti til próflesturs. Gleður þínar bróðir minir verit
 hár fyrir blóta vetrar, en ni er hann bjrgjatur á prófi, þinnir með það skrif
 laga, og skilist mér það minni hafa gengið sanntlega.

Í dag mun helst vera rætt um hina skyndilegu lokun á staðnum Íslandsbanka,
 sem semir hafa þú spáð, og svo sem menn ni sjá, þugi hafa drægið at, en
 menn hafa þú eigi hrist við alment. Þat verður þú einfallega símt til dauða
 hlata, og þarf eg þú eigi að fara meirguum ordum um hana, ein þess þar.
 sem eg veit skert í þú nihi um fram það, er stæður: blótum þú og
 þú þat sanntlega einkvantima: þarður. Gleður væntir orsaki til þess at svo
 er komið skilist mér vera þar, at landsbankinn hafa eigi viljat hina bankamun
 meira þú, ega tryggingu: vithum, en þegar er at. Þ. Var þú Íslandsbanki
 svo at segja rekstarfjálkas, sem m.a. kom fram í þat, at fyrir nokkurn
 gat hann eigi innbygt á vísu þú talstjóra á rétt hundruð þúsund, og vænt
 fjármála ráðherra at skert þar: þekinn. Þegar þetta þú at þrisat þú, sem
 og þat, at blóta bréfin minni mun hafa fallit í Danmörku þúvur men at óróat
 og þar, en fyrst þúttu, toku mnsignis sínar it á laugardag, ^{þat} þat var þú mjög
 litit, þú at mun var þetta alment ókunnugt, en á sunnudeg gættur skert
 tíðindi og afþing þúvra var svo lokinn: morgun. Þúvur men, at
 egi geti þú þú þat, at bankastjórnin vænti þegar sett af, og þar þú illa fyrir
 annungja Sigurði Eggert, og matli þar af til vill segja, af matar væri
 kominn óvinveittur, en það er eg eigi, at „illur þengur illa þorgengur!“

4. febrúar.

þengra komit og eigi: gerþóldi en þar at mun er þúttinn einn dagur, en eg

mestu manneskjá : íslensku stjórnmálum og opinberu lífi gjafir þitt að reyna bala
 um að fessu lýti. Év í rannámi full ástæða til að stofna til samtaka móti
 fessu í fæti og reita alveg að fylgja þeim foringjum, er lagfa stíber barðaga
 aðferðir í opinberum málögögnum flekka sínu. Uduafarið hefur þá verið fítt
 verja iðaldomanna að varpa gjör sig trívar. Aða helgi-hjúp um kosningar
 þeir í bo. Þrá og sigi af fessari verja mi, og balti þat ekki um, að mi
 vor Vísir kominn í hópin, en þar þá, sem kemurugt er, álbra astæta og
 þróingjörustu trívarkrasuvaramir atit inni, og notuðu þeir sér þat atans
 í þetta sínu. Þar úþart vott um gútniðinga, prestamót í Rússlandi, of-
 só' er á stjórnamáttöfuna, ofro. Kemur þér um barlega fram þat, er eg
 munu hafa drogitt á : bréfi til þín um daginn, hverning þis kristna trúi
 er togt og skald til varnar og „autorastionar“ á öllu milli hinnes og
 jörðar. Mi skal eg þíðlega jata, að eg er íþaflega illa að mér í öllum trúi-
 þróðum, en þá hefur þat einhveru veginn komist inn í hófud mér, at
 kristinn hef : síni framlegu mynd verið hvein af þíttubreifing, og vottu
 mér þer atit ílt í skapi, er eg heyrir höftingjara vera skjóta sér undir
 hana. Þér viddist íþaflega margt mega fara fram til varnar þer skíp-
 legi, sem mi er á fjárvíðabílfnum manna, þrátt fyrir vitanlega galla, en
 þá þykir mér þá nokkuð mikil bitafni þegar þer atla að fara að verja
 þat með kristis-trúinni.

Munu gati og kaddit nokkuð áfram um, en með þer, at eg bygg að þer
 þykir mi nóg komist at síni, sem og af þer, at eg þarf at skrifa upp
 þer til hlafs glalldórskonar, sem skrifat: mér um sama lýti og þer,
 aldrei fessu vant, þá sle eg botninn í at síni.

U ma að þetta frá þer og öðra þer góðrar lítavau.

Með bestu hveidjum

Bjarni Benediktsson.

Stleppi 18. mars. 1930.

Glævi vinur!

þakka þér bréfið frá 17. febr., sem mér kom; hefur 8. mars, um
 atalegu þess vil og regja það allt, að þú áttir rétt á milli þess
 mátt, að þú hefur að minni leyti nokkurt til þess máls um ástæður fyrir
 afstöðu þinni til studeantaráttar, þú hefur þessu frekari rökrættningu
 þessu alls eigi hlífð minni skotum á málinu um eina hárs breidd, en
 með því að mér virtist sem svipað mundi um þitt álit, að þú værti
 régi um það, þú hefur og eigi sem frekari deilur við þig út af
 þessu og þess vegna máttu minni falla. Vil þú ástæðu benda á þessu
 mærgæta samhiti, að þú mætur geti komist björgu langt með rök-
 rættum ályktunum og þú hefur að geta fylgt þeim fram út í gætt
 osar, þú er það aldrei hægt. Með því að laga sig eftir ástæðum-
 um og fallit á og fylgja því fram, sem mest gengur þessu sigrilega
 vilja eta skotum, til þess að það værti þú frekar ofan á helkur en
 hvið, en þessu þessu lekast. Segi og þetta vegna samræða þessu
 um, að þú. Skotum minni hlífð: og ástæðuvert að vilja láta tala
 rættunni á íslensku eta láta alls eigi halda mátt.

Glævi þú hafa á minni gerst stórtíundi síðan og skrifast þér stórt,
 tíundi, sem hafa haft töluvert ábrif á skotum minum á minnum
 og málinu, í hlið a. m. k.

Fyrst er það þú bankamátt. Um íslit þess og allan gang rétt þú
 áttir rétt: hlífðum og þessu og þessu eigi að stíla það að þessu leyti,
 enda vært og að gjata, að og hlið eigi gefit mér þessu til að setja mig
 um: ill stíla þess. En nokkur atalegt: þessu hafa mér þessu svo þessu
 lag og með þessu þessu gengit svo fram af mér, að og vært að drepa
 málinu á þessu. Þessu stíla þessu: upphafi og minni gætt um þessu

hefur hafi þó komið lokum bankans og hin svíggja vandræði. Algjaflega á ávart. Ef
 þetta væri rétt, þá gæti það verið mikil afþakun fyrir fyrirheft, sem gætt hefur
 í málinu, en samræðingum er þá, að þetta þar skali stöðugt og mun vera
 beint rangt. Þótt man vera áreitunlegt, að stjórnmál og jafstættumenn (en
 skali Framsóknarflokknum gjóskett) kafa a. m. b. frá þeir; summa beint minnt
 á falli bankans. Mun meiningin kafa verið, að hann gæti að loka; kauft
 sem leit, en það af einhverjum ástæðum ferist fyrir. Þetta hafi og eftir
 áhvaldum, sem og tel ástæðulegt að rengrja, en jafvel þá rangt væri, sem
 og þá leggja að eigi sé, þá er hitt áreitunlegt og samantekt, að stjórnmál
 da kanna náanta lit; í þessu máli, jafstættumönnum, kafi þótti vitan' í
 um breytingu sínu ávart og þá birtu, sem sagt að stjórnmál hafi eigi
 haft heyrningu um hann þó en í fjörsökunum áður en bankinn lokaði, en
 hann svaraði eigi á mánudag, aðfaruðu mánudag var þingmenn um alment
 tilkynnt vandræðis. Sker. opisþremur skyr þráðgum, sem eigi hefur verið veitt
 eftirtelt á neyðlega, þá sendu tvær þegarfulltruar jafstættumanna borgarstjórn.
 Þvíf sem að hann skuldi taka allt þá, en þá er allt utan bankans og
 flýttja í hann*. Þetta bréf er sent fjórsökunum áður en bankinn er lokað,
 í fjörsökunum þessum mikilgjörningur þá er árið skjalna, þá sama dag birtist í Alþingi
 göngu, sem mi eftir á eignir, að hin einmitt væri skrifst út af þessum
 samt á mánudag t. h. kynir væru mikilgjörningur þessum eignislega flokk
 mönnanna heyrning málinu er komið. Þá veit og það og, að á þessum dag a. m. b.
 máli "framsóknarmenn" á Akureyri til og þá þá eignir sínu sív bankann,
 þá er að einu spekingur þessum komandi reður og t. h. kynir sínu síva
 sína þetta með miklum fjölgleik og væri þessum af. Þá, samræðingum
 er þá, að hár væri um þessa þessum mikilgjörningur og jafstættumanna gegn
 bankann að nota. En þetta ábrif hefur það í málið? Þá ábrif, að
áður frá hómum stjórnmálinu hlýtur að verða veigulegum mönnum alveg
 þá þess að vörum heyrni og bláum v. setja í fullkomnu samband við þessum og er eigi
 sínu ef; á, að hin birtist á vikund um það, sem síðar verð.

óskilgjandi og meira en það, því að hún hlýttur alveg af ganga fram af manni,
 skal það mi sýnt: Þar hvar þu nafn þessins. Frá upphafi er forseti ráðherra þess
 formatur: Þar hvar þu nafn þessins. Frá upphafi er forseti ráðherra þess
 meins, Frá upphafi: hefur þar hvar þu nafn þessins, og verður það m.m. til þess
 að ríkið tekur stjórn þessins: sínar hendur árið 1913 með því að það
 skiptur h af þ þar hvar þu nafn þessins. Með öllu þessu liggur við að íslenska ríkið hafi
 talið laga-ábyrgð á skuldbindingum þessins, því að til hvers hefur það öll
 þessi mikla skifti af honum, ef það er ekki til að meins megi örengis skifti
 við hann! Ég skal þá gæta, að þú er eigi svo hvernig frá gengit, að meins
 m. þú þá ríkið meins hvar þu nafn þessins frá gengit meins. A
 hvar þu nafn þessins getur engum hvar þu nafn þessins meins þar hvar þu nafn þessins, en að þú er
 ríkið þú þu nafn þessins, a.m.k. til þess að gæta þess, að skuldbindingum þessins
 hvar þu nafn þessins meins hvar þu nafn þessins. Og hvar þu nafn þessins öllum hvar þu nafn þessins
 hvar þu nafn þessins, þú alþing meins þú að skilja það, að litilli fjöldi, sam meins er álit meins
 í fjórðulem meins öðru, en það meins meins hvar þu nafn þessins, að hvar þu nafn þessins
 eigi sattu á hvar þu nafn þessins meins meins, en hvar þu nafn þessins af öðru meins meins
 meins, þú er það meins, að hvar þu nafn þessins meins hvar þu nafn þessins að meins, þú
 get meins meins hvar þu nafn þessins, og þú meins meins að hvar þu nafn þessins eigi strax
 hvar þu nafn þessins og taka á sig ábyrgð meins. En þú er því eigi svo hvar þu nafn þessins, að þú meins
 að hvar þu nafn þessins meins meins hvar þu nafn þessins, að þú meins meins hvar þu nafn þessins. Skil
 hvar þu nafn þessins þessins: upphafi þessins hvar þu nafn þessins til að vita hvar þu nafn þessins
 meins, a.m.k. meins hvar þu nafn þessins alveg óhvar þu nafn þessins að hvar þu nafn þessins
 meins hvar þu nafn þessins hvar þu nafn þessins. Hvar þu nafn þessins hvar þu nafn þessins hvar þu nafn þessins, þú
 meins hvar þu nafn þessins alveg óhvar þu nafn þessins að hvar þu nafn þessins meins hvar þu nafn þessins
 hvar þu nafn þessins meins hvar þu nafn þessins. Skilbert þessins hvar þu nafn þessins er þú hvar þu nafn þessins, hvar þu nafn þessins
 hvar þu nafn þessins hvar þu nafn þessins hvar þu nafn þessins og í þess meins hvar þu nafn þessins
 að hvar þu nafn þessins meins hvar þu nafn þessins. Að því er gengit meins odd og egg: meins

mánu, sögnum um ríkisgjaldfrótt á ískilamannan leftri á breiðast rit um heim,
 en síðan skyndilega hveit, en eigi var um annað að gera, en stjórnmál sjálf
 gæti að kröblist frá völdum á þeim eigi skilfrá um skotum.

Þetta er skrifla: fleiti og veit og eigi hveit meir hefur tekið að þessa
 slíku samhengi: í það, en og vilði draga fram, að þú áttir þig á þeim, en
 þú vora og að seo veit. Í minnum augum hefur hveit heitum einhver
 þinn lelaast: heitum, sem á síðari árin hefur átt sín stöð: í þessum
 stjórnmálum, og en þú þú meirast svart. Það er vel fjnirgefandi. Þú meir
 rétt ilgjarnir, ef meir hefur vit til að heita ilgjarnir. Það er og fjnirgefandi
 heit, að meir rétt heitum, þú á það er þeim í sjálfheit. En þegar um
 ann heitum, ilgjarnir, framhlypni og auk þess blagður, sem heitum strax
 frá þeim, en þeim heitum heitum fjnir, þegar gta á vit þeim sjálfum, þú heit
 og heit: að skilja og fjnirgefandi.

Þú er annað meir, sem mikla atkygla hefur veit, en það er heitum þeim
 þeim frá þeim. Um það gæti og meirast veit, þú átt og heit: veit svo
 heitum á heitum, ^{á eigi þess heit} að fjnirgjarn meir þeim meir á öllum stjórnmálum þeim,
 en fleitum árin. En um þú er meir á þeim stigi, að og vil þess meirast um
 það skilja, enda veit þú fjnirgjarn þess: blótum og þarf eigi að
 skilja frá þeim. Á þeim vil og gta þess: Á þeim: Dr. St. T. af heitum
 þeim um alls-eigi spottum undan ríðum andstætinga f. g.: stjórnmálum.
 St. T. hefur veit þessamlega ípolitískum meirum, en þú þess, að
 þú er og heit, vinveittum Frómsökunflokkum. Það sem þess hefur gæti
 þess eingöngu af þeim, að þess meir rétt: þessum þess hefur þess sjá,
 að þess veit um þess að veit, sem heitum veit heitum stjórnmálum.
 St. T. er einhver samvirkumast og í heitumast störfumast, en og heit: þess,
 veit og þetta eigi veitum þess, að og er meir um stund gæti þess og heitum
 meirum, þú átt ef meir veitist annað meir og þess um meir, í þess

máli hefur hann sýtt slíkan drangskap og hlífð við f.f. sjálfan og fjóra þá, en
 minn gangi framvegi í því að hilla hann, en þeir fylgjast sjá, að hann er
 einn faktor í rætti, þá þeir áður hafi gætt sitt til að komu þessu af stað,
 að alveg gengur fram af mér. Ég hef sýnt þakkingu til að danna um heurt
 S.T. álitur rétt um heilan f.f., en lítill veit ég, að það, sem hann hefur
 gætt er gætt af samfarings, og af samfarings, sem stýtt við minni fjúru
 þeirra út af málefnum þessa spítala mi í h. áv. En sá f.f. sjálfur, þá
 er slíki nokkur vafi á, að slíka þar til að benda á það. Annars hlít
 ég, að þá margt gætt megi um f.f. segja, þá væri mikil ástæða fyrir
 þá að sýna föðgjæmsu að halda hann slíki „einheima“, og það gætt og
 sagt þá í trínati, að þessir af minstu fylgjendum hans hafa þegar fjúru
 all-löngu látið uppi ástandin í þessa átt, þarvort undan sívaxandi óþá,
 sjálfsláti, sýntarleggi og afhalpaleggi um annað en „agitationin.“ En sem
 sem sagt, þá vil ég sýna þessu inn í þetta mál að svo stöddu þessu.

Af minn sjálfum er slátt að þetta, og lengi gífur bókkunum og
 típi þá þessu-áttum minna, sem ég hafi. Slíki þá, og auga af
 heilbrigðisbráttum slátt og er alveg þessu „ít sí“ öllu slíku.

Þetta brótt er þessu með lagapróf, þessu góða I. einheima. Þá
 en öllu hefur á að hann minni brótt í höp þessu slátt-þessu
 þá að hann hefur sátt um stótt: danna stauribis röt-vegtinu, að
 undirleggi þessu-áttum og með meturallum hans, og minna vera öllu
 hefur á að hann þá hans. Ég veit og þessu hans þá, af sív
 þessu verður, 2-t-5. verður það mi þessu; en sá a.m.k. í sumu.
 einheima-áttum.

Hann þá sýni meira í svip. Vona að þessu bróttlega frá þessu,
 Með bestu þessu
 Þessu Benediktsson.

Reykjavík 18. mar 1920

Stærri vinur!

Þetta bréfi frá 10. maí. Glefi hefið skriflega hlutanum af þessum prófi og geng upp: þeir munu þá einhverju tína innan vikur. En þeir vilja ónauðan þess. Skrifu þeir eitthvað vegna þess, en þeir biðdu mig að greinast eftir um stúdentsbift: við fjölskyldu. Ég fór í h. J. og sagði, samt, að þeir Vestdal, Faldgassa og Dresden A., vilji stjórna stúdentsbiftunum þessum sumardegi þeir á landi gegn deil íslenskra stúdenta þess. Stundum á sama kvöld fjölskyldunum deilur þeir í sveit aða elki, þessa komum sí þessum deilavistum, en þess er óþjálfvænilegt skilyrði. Sí er þess til fjölskyldu þess að deilja: Dresden, skiltu mér, á sama stað, en getur autvitat þessum stúdentum. Þess þess utvæt munni deil þeir á landi, að vilji um þetta þess þess og þá upplýsingar skaltu skrifa þessum V. til Dresden og gera þess þess fyrsta, þess að þess mun þessum þess þess þess einhverju tína í þessum, og þess bréfið þess að ná þessum áður þess þess. Éss þess þess er þess þess þess þess möguleikum. Autvitat þess óþessandi, að áður þess þess þess og skal og greinast eftir þess, ef þess óþess.

Vit um þessum um þess skriflega þessum.

Þess þess þessum

Þessum Þessum

Reykjavík 14. apríl. 1931.

Bláa vinur!

Í síðasta bréfi þínu frá 1. mars þ.á., sem ég þakka þér
með innviðulega þyngju, lofar þú að þú skulir svara mér
„því og betur mest“ ef þú heyrir „bráttlega“ frá mér, því
mítur hafi ég virst ekki upplýgt skilgjóft: É er vana þó, að
þú mirlíki ekki ábaflega þó þú hafi verið blíft vit dællinn
er mér svo lengi, og það þykir ég með vissu vita,
að sjálfur sé ég mi miklu gletari og hreyknari ef þú degn-
at: minnum, að vera þó loksins þyngjastur á að skrifa
þér, heldur en þú verður vit að þá bréf mitt.

Ég hef held all-völega degn undanfarit og gott þess sem þú
að freyja mig ekki á minnum, misseraskiltalvi er mi blítt
að standa þér: 1½ mánuð og víðar loksins síðast: degn
þess. Áður en það þyngjati átti: það áttvitat að vera óslit-
in vinnuminum með reglulegum lestri og salvarinum og
að lokum átti að komna lest til hverssingar eftir erfót.
Það síðara varð en ekki þútt mér samt degnatumum
þá stótt sig ein vel. Því mér er komit sem hversingum
öturum loksingja, sem þyngur, að sígi sé gott að lesa
miklit meðan þyngirlestur sé söttur, er þyngja alla
dega sundur og spilla tímanum á þinn þarfalegasta
þátt, lesturinn verð: að vita til þyngis, sem einmitt
sé svo þútt þess vegna. Í þyngis þyngur eftur þátt,
að þú ber að þyngja sig og síð dællinn ef þynging, að
svara þér þyngis áttal, skert sé gert sé þyngit, það sígi
meður þyngi vinnuminum að gæva, þyngur þyngi þyngi
þyngja og þyngi þá vinnuminum og reglulegum þyngi!

Annars er það af mér að segja, að ég fór til Parísar mi
í upphafi mánaðarinnar ásamt ærenddrottningu Morgunblaðsins Þjóma
Gudni. Var ég 10 daga í þeirri lert, en nafni mín er
öskunnar ann og mér ni vera rúður: München, þar
sem blitlar er að láta reisa höll sína. Í París heist
mér vel á mig, þrjálskegni borg og stór borgarlegni en Berlin
er þó miklu þornlegni og traditíon, ríkari. Þar drökka
mann heilí: í stat bjórs, er það bræðingit og miklu betra
en hér, og þótt: mér í því hinu mest: langur. Alþur eru
þó mér láta hegða sín á miðjum gangstíttum á heildri
götum og myndi það a. m. k. ebla þyfla lít: Reyk vil
þar sí og í antíquanisti uti á götu nýja bók um
Ísland eftir franskum blöðmanni, og heist: ég hana og á
ann. Þar í standur, að þin Sigmundsson heist verið heista
sjálfstæðislegja Íslendinga en vit deatta hana heist
Sigmundur Eggveg heist vit og sé ni eftirmatur þins:
þessu dui. Máttu af þer merkja að segur Sigmundur
þer vita og ^{þessu} se merker matar. Þókin er tilkinn þess
Þinni blitbakara og Thoru riddara Frídríksson.
Heistit áður en vit lövum til Parísar vorum vit þó d-
ingur allir botni til þannar herraus Galle, sandi-
herra heist: Berlin, og komu þangæt þessu. Þó þess
shikkunlega þvann, og endati áður en voru sigatur
landar heist: þessu þessu til að drökka þrá síu alt vit, þó
nóðrat miklit þessu á þessu gamla, ^{þessu ríðandi blöðmanni} að þessu þessu heist
ebla þrá þessu stat, er á þessu var it-látit. Galle
heist vötu þessu Íslandi heist: þessu merkilega, og eftir
morgun þessu heist: þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
öllum til mikillar ánægju. Borgarskjalan Reykjavíkur

þó samur Veldur, sem mi lífi á Lyrilstrabaldi um 18-
land, heit: heit Lyril þessu stöð, og var hann mjög
föturlegur við okkur, nammi sem barnahitir, var þvi vel
felað hit efra en misjafnlega hit innra.

Íslendingur heit, semur, eru annars hin merta og einbeini-
legasta manna Lyrilbrigt, t.d. Lyril samsetninga meturinn
þeirarinn þessur. Langur hann met margra ára gamla grein
in einhverju sveita-eta smá þjárblati, þar sem laga eftir
hann er minnulega minnst og sjúki hverjum Íslending,
og hann var þegar heldi á. Því mið þat svipað, sem
þvi gegir met inkleppu in Almannaskinn um þat, at
þvi heli þerigt ágætis einbeini in líku og sjúki þetta
hverjum manni. Þó er þeirarinn hitit þvi þvi Lyril-
sýni, sem er þvægur Lyril at þafa sláð: Skólablatit
um þvöld þessurinn. Þvi er deiglegur strákur og en-
giskur en þat þerur stigit þessur svo til höfuðs
at heli hann drukkitt 1 eta 2 þvöglös, við hann
hitit laga upp, þerur sig hit og segir þvöglölegur:
"Ég er þaddur til at standa ein; og ég á þvögl
geinisinn Lyril þessurinn." Þetta eru okki þvögl
samblíða in þessurinn mismanandi in þvi við líka þessurinn,
og þar mönnum þessurinn at mannum si þvögl. Ég
skil þat vel at mönnum þvögl þessurinn, en altaf þessur
og samt þerur vit at þessur þat in annara manni
er sjálfs min.

Ég sé, at þvi ut strax þessurinn at renna þvögl til þessurinn
á Alþingi. Um þar þvögl þessurinn allar er og þessur all-
þessi samman. Til þessurinn at þessurinn, þessi
mikka þessurinn, at þessurinn upphat en verða
þessurinn og þessurinn met þessurinn þessurinn þessurinn

Tilfellið er að þið miðit af mikit við kaupmanna höfn, þar
sem þið getið krafist út svo mikla styrki aðra, að ykkur
megja 1000 isl. krónum. Ég væri annars helst á því, að mið
styrkveitingar ætti ~~blá~~ að út-lösa kaupmanna höfnarmen-
na, ekki nema þess að menn megja elki út af fyrir sig
löva þar eins og í hverjum öðrum stat, heldur þá er
þið styrki in sáttmálarjóni, sem að vissu leyti er veittur
fyrir að beina hins íslenska ríkis, og því rangt, jafnvegt
öðrum að tvítyglja vissa menn svo, nema réttabær
ástæður séu fyrir höndum. Aftur er þetta meira kær-
isk þannig um hvar rétt væri, heldur en og
nemi þér og ykkur elki þess að þá eris miðit þi
og þið mögulega getið lengið, þessi löblama styrklausis,
þann þið hafið þann á, mundi ávísanlega þanna illa
vættur in mönnum þér.

Ég er að lengja, að þér eris elki alveg hálftur við
þjónskuldur deðil, og væra og fastlega að þér lítur er
þessi verða metan á hvarvist minni standur.

Þetta þetta duga: þið. Vona að þér skrifið mér
aftur áður en árið lítur.

Mit bestu þakgjöf
Þjarni Benediktsson

Við benda þér sem þakgjöf in minni minni þiðlega
þið: ~~Arbóð~~ Glegetu, Islands. 1930. Þér semni þess
þessan rétt þann. Þj. Ben.

Bevlin 18. d. g. 1931.

Stærri vinur!

Þú og mín sjálfum sé skammt að segja atla og þú að krifa þér nokkvar tímu, bæti: til að þakka þér brif þitt frá 9. d. g. og segja þér, að heima á Íslandi gerist skammt markvert.

Felak healk af blötum: morgun og er þar skammt er gamli þekkingunum, sem engum er til ástæðu. Sjálfstjór. og Framsókn hefur komið sér saman um að skipa nefnd til undirbúnings löngvænna skilpunnar breytingu av heil: d af heverum stanni flokkanna og l af fjáttanunnum. Þess vegna ákveitt: tilkveðnum, að málum skali lokast fyrir næsta þing. Tímum þvælt vartlekkum á öllu: þvælt til að kaupgjöld get: hekkat, skammur þvælt. stjórna þvælt, f. f. vill lata víska fjöld þvælt á Reykjavík: í þessu þvælt þvælt og hekkvælt til umhverfa. Þvælt um 90 ára alvælt övælt þvælt övælt. - Mbl. hekkvælt málum þvælt, að eigi dægt: þvælt skamt: þvælt þvælt þvælt og hekkvælt þvælt þvælt hekkvælt, til að málum af þvælt skamt að hekkvælt Framsókn. Aftvælt hekkvælt þvælt þvælt að þvælt um að þvælt þvælt þvælt: þvælt svo málum og hekkvælt övælt þvælt og þvælt hekkvælt þvælt þvælt.

Um stjórnaunnum þvælt þvælt. Þvælt er skamt, skamt er övælt þvælt þvælt þvælt er þvælt þvælt þvælt þvælt þvælt. Þvælt, að þvælt þvælt þvælt þvælt þvælt þvælt þvælt þvælt. Aftvælt þvælt þvælt, að þvælt, f. f. og þvælt þvælt: stjórna. A. G. þvælt

at til eins náttúrfis væri lestur síni og þóttur, en vilði í þess
stærð láta af handi sínum ómerkilegri mál. Admín höfðu verið þessu
en andvígur, eða þrátt við, at af af þessu fyrri munda „i-
haldsmann“ eigi verða þinglífi: sínans fjáfrætti og þá sínum
landsmannastjórn rjálfur, fjáfrætti Stofnun. Um Ásgar er það þar á
máli: fullt, at hann hafi sett það sem skilgreint fjáfrætti sínu
fjáfrætti, at nýggj áherslur væri tekið af stöðvænum nanna
væðingum sínum sínu haldni og leitu við samþykki á
tiltölum. J. J. ástíttat afur á máli þessu og skali vilji
tala þá: mál. - Sínum skilgreiti svo, at stjórni myndi í
verða skilgreint þessu en í þessu, og er það samlega rétt, þar
at ein helur eigi máttu hafa í sínum blöðum, en og hafi
þá fjáfrætti lífi: í þessu skyni. Sjátt þetta all-hjálfatla
væðing, og vitanlega var skali sínu átt það, en Ásgar á
at hafa orgt in þessu. Síð, at þessu hafi skali við luv-
na átt þessu. Stjórnin væri skilgreint, það væri þessu.
Ástíttat á þessu þessu stjórni stjórni og rétt á
at vita þessu hafa skilgreint, eða í raun og veru þessu
þessu þessu hafa skilgreint, væðing og þessu at geta skali
máli þessu og þessu raun við sín, sem vitanlega en
þessu þessu stjórni er hálfskilt og þessu verða
samlega nanna skilt.

Hva þá vera upptalið það merkasta, en og hafi rétt í blöðum
átt við at þessu nanna skilgreint
Stofnun Stofnun er haldni þessu og raun þessu
þessu. Þessu þessu en og þá í blöðum, en og þessu

í morgun. Gleður var aftur met þessum. Valgættur er hér
þegar, og hef ég eigi orðið þess var ni í 1/2 mánuði sta svo.
Aftur benti ég: „Gjafirgjafgjafir“ af þessu má segja mi
þegar nokkur, þ.e.a.s. var sitt svið met Staláni Péturssyni
og hístamónnum 2 þilögum þess. Stalán vilði autvitat
sannvera mig um, at ég: væm veltvi væri kommunisti
og hlýst: at verta þat opinberlega innan stundar. Eg var
trægur at taka þessu sem þess, og ein a.m.k. þess þess
kommunistiska blót þess: og mörðska villi manns þess eigi
gjafir mig.

Fari ég á þess morgunvæða Stokkholmslund hlýst
þat þess at hlýst eftir 1-2 daga, en ein er þess um
eigi óvillanleg ávörðum þess. Met sinn þess: þess hlýst
þess þess hlýst hl. g: þessu málið þessu þess, þess
þess þess, og á ég at taka á meti þess. Gleður væm
atla á Stokkholmslundum, atla ég at rata vit þess um
málið, þess: þessu hlýst og sannlega hlýst met
þessu þessu metur eftir. Eftir ég þess þessu
þess og at þessu innan þess þess og þessu mig væm
öllu væm til þess. Þess þessu svo at ég hlýst:
þess: St. hlýst: þessu þessu þess Stokkholmi mi um
mánuðum og getum vit þess þess þessu.

Met besta þessu

Þjarni Þessu

Þessu þess at þess þess,
þess: þess:

Berlin 3. nóv. 1930.

Glæri vinur!

Alt of lengi hefur það drengjat fyrir mér, að senda þér nokkurn
vinnu til þess að þakka þér fyrir síðast og láta þig vita, að
ég er enn heill á heilfi. Það þéttur bróður í limnum, en ég
krifstí: komum, fyrir besta kvæðjum til þeir og vona
fastlega, að þannu hefi ekki látið undir höfud leggjast að
skila þeim. Vitanlega eru slíkar kvæðjum gífurlegt þynging-
litlar, en þegar maður sér sjálfur, að vandræðis af ekki
lámskapan hefur bent manni, þá þykir manni þó alt of
gott að geta stöðit sér bak við eitthvæð, er sýni, að hegurinn
hefi þó verið góður, svo sem eitthvæð væri undir komum
komit á: hann varit, ein spáða framkvæmdar í verk.
þá er ég kominn inn á heimspéðilegt svið, og enda fólth
það liggja áreitanlega mjög vel fyrir okkur bráðum, þá
munum við mi þann skéit, og vonandi alt þar til við
verðum all-eris, hafa öðru að sinna en þessu, og er
þér best að hafa sig bent frá þeim frum.

En þessu þá! Svæð annað get ég skrifað en eitthvæð
bull, til þess að þakka, að ég hefi skert frásoqnervert ann
að telja fram. Um ferðina er það að segja, að þeir
gölu mjög sérhlega. Þegar við fórum yfir sundit frá Danm.
til Wavnermünde var blájalogu en svartafoka, svo að
skert sáit, og veit ég sínu sínu ekki hvort það
hefur verið nokkur skéti, þ. e. a. s. þessu þar hefur verið
nokkur, sem þess væri vert að það væri sé. Í Berlin
þyngjum við fyrstu legana á hóteli, en komum síðan í
herbergi, en þeir Dingelbar hafa held að undanföru.
Þá hefi ég Stefan Pétursson og er það sjálfsegt mer þar
maður, en . a. m. þ. í bili af gírum til þessu. Vart það

mér til falls, því að ég varð: mig eigi: upphafi mígu vel á
hvað hefur þú lifað af storkur; man þú ungungast hafa með
mánu getni, hafi eftir.

Noblað hafi ég spáð þó, þó miklu minna er skyldi,
en til þess margar orsök, svo sem til allra hluta, heit
er aut vitad djöfuls leitir, sem mig atlar um þessu myndu
alveg að dregja, en eða þess hefur verið oft verið leitir
ríking og annar djöfulsböpur, sem hefur verið leitir
þjófa á stöðu fyrir ágerðaleysi. Énnu sem þetta er þó
leit mér samlega á mig lei. Miklu var rekið mér þar á
móti fjögur- þunnátta mín, en hún ferðalitið þegar hún
þarf að komna fram í orðum og málta máli. Vat og skí
þessu þar öðru þar, dregur þó skert annað en hita
og sjá, hvort andinn þessu skí samann saman gfi mig.

Í dag varu í fyrsta skifti tímar í háskólanum, sem ég
þingi sátt. Áð vísu þar fjórir þar, að ég skildi fylhilega
hvað fram þar, en þó þó þó, að það væri mér skí
til verulegs þaga, þegar afing þessu: að fylgja hvað málta
máli, að ég skí skí þessa þessa. Þessu þessu þessu þessu
er mikill og að flestu líkum þar, sem þessu er, að þessu
þessu og eigi fylhilega áttu mig, né vat þessu mér þessu
getjast að þessu. Vat er, að þessu er innvitunir skí
þessu í þessu, en vat þessu er ~~þessu~~ formality mikill
og vandvæði, og er ég þessu gfi þessu öllu þessu.

Heild og væri að láta þessa þessa í bili, þó þessu sé, en
þessu að þessu skí þessu leit allra þessu.

Útanríkisbrif:

Nave Gulmstrasse 5
Berlín - Schönberg.

Með bestu þessu
Þjarni Benediktsson

Berlin 8. janúar 1931.

Glæsi minur!

Þú gefur mér réttu rétt fyrir þú í bréfi þínu frá 9. des. f.á. að
þú hefur vitni um mannvæðni, af lengi dregit að svara bréfum,
og mér af þú merkja að manngæti mín séu ekki á háu stigi,
en þú var mi samur vitat þegar áður. Fyrir h. u. b. 20 dögum
var ég að vísu sestur mínu til að skrifa þér, uppfyllur af
gæmdu gífur þú, að bréf þitt gekk mest út á að gera litit
úr minum heimspekiþætti heilbrigðis en upphelja sjálfs þús,
þar sem ég þó hef alls sömu vort þetta í þínu efnum og þú,
að þú undanteknu, að ég hef aldrei gerst svo djúfur að
spast um að þessari minni heft: rétt fyrir þú og þú
ekki þurft á minum experimentum í þínu efnum að
halda; hef ég í minni þessa bréfi litit litit gífur heilbrigðis
þessari í þessa átt, þessari þú einangis átt að skilja, sem
litit þú, en stóð vegandi þú þessari sjálfar á meiti og
gerðu hlégi þú, en þú þessari einmitt sjúkt sorgþætti þú
á heimspekiþætti þessari, þar sem þú þessari allur í sjálfs-
þessari! Nú - en þessari ég var sestur út skrifa þú þessari
þessari þessari í þessari minni með dregkjúskap og kommún-
ista-þessari, og vort ég þessari sem skjótast að þessari
á þessari, en þessari þessari; og sitast til minna manna, að
þessari þessari þessari mjög á þessari, þessari þessari þessari
vortari út þessari sem þessari, að þessari með þessari að
þessari þessari til þessari þessari að þessari þessari þessari
með völdi. En sem sagt, þessari vildi ég þessari þessari
þessari þessari og þessari: mér þessari á þessari þessari-
þessari stóð. Þessari eftir þessari þessari þessari þessari þessari

og var nærvera hans nóg þeg frægging fyrir, að á meðan hin
vart: væru einn breif skrifuð að önnur nýtlig störf af
hendi lægt, þá, ni er þá drott hans og glistatun, og meir
hefur gefist tækifæri til að gefna mig eftir jólahátidunna og
er þá einn undanbrenna að: t að reyna að beta fyrir gamla
regndin.

Um deildarbestunad hvi: þa er ekki gott að segja. Fer hann
niðög eftir þvi, þvæ þvæntu þvæki meun ein og þværskonar
þvi þvæir ein vanni. Þvæbergi þvæjja isl. studeutar þvæ þvæir
35 ann-60 m. og þvæir þvæir utun að þværa, þværa (30-50 þvæ. á 1 1/2
þværat er), þværa, þværburstan, þværgunþvælli af meun vill þværa. 0:0
þværa þværum þværa 2 þvæbergi þvæir 90 m. meun þværgunþvælli, og
er þværa eigi þværa þværa, en á niðög öþværagun stat. Þværi og þværa
þværa eigi og meun eigi er meun meun þværa að þværa meun þværa
stata. Þværi þværa. þværa þværi þvæir 35 m., en þværa, en niðög
þværa og i vanni og vanni meunest til annars en þværa, þværa getur
ein meun þværa þværa á þværa og þværa þværa meun þværa meun sig.
I studeuta þværa þværi: er þværa að þværa gott þværi þværa: 50-60 m
Um þværi er þværa og að geta, að þværa þværa á þværagun stat
þværa er þværa þværa að niðög i þværi þværa meun þværa þværa að
meun geti þværa þværa, ^{þværi þværi} þværa þværa þværa ^(isl. studeutun) og að þværa þværa
þværa þværa þværa að etla þværa þværa meun þværi i þværi þværa,
en þværa meun þværa meunest i studeuta vanda þværa alla að etla
9-15 meun: þværi, studeuta geta þværa af meun 4.50 m. (all meun
meun meun). Þværa: er og meun þværa, þværa þværa er opun et og
á "Erfrischungraum": þværa. En þværa meunest meunest á 1
meun, meun þværa á 10 ann*, þværa þværa á 15, te 15, þværa þværa
15 ann til 20 ann, þværa meun meun 1 meun. Meun meun
(*annar = þværa, öþværa. öþværa og öþværa)

er farna og á 80 aurá, 75 aurá sé bæggt fyrir vikur eta svo, en hann
 er lakari. Mennuman eru ódýrari, þar kostar miðlagsmatar 60 aurá
 eta jafnvel 55 aurá, séu nokkur kost bæggt. Persónulega finnst mér
 sú matar östar, en flestir heima strákanna minna eta þar,
 en þanga sér þá eitthvert mat t.d. jogurt á 10 aurá eta annat
 slíkt. Gestnatar við frótt og fatuátt gæmi og rítt fyrir að sé sýpat
 er heit og í höfn, heli þkai þá reikninga við hendina og má ekki
 treysta minni minna þar um. Skilgjöld eru töluvert, atli matar
 þara að vera eitthvísi er ódýrast (tel og rítt) að vera Gesthöfver,
 á þá að borga 10 merkla stofugjöld og 10 merkla fyrir misserit á
 hvern professor, en matar blustar á, og talar 4 sinnum í vikur,
 af hann lifur einungis 1 tíma, þá 5 merkla ofþro. þá þona og bóka-
 selnugjöld til græna, 2.50 á hvert, háskólaáskrif og staatsbibl, þ. 200
 á lestrarsaluna, meira af matar vill þá bækur heima, en á þri er gfi.
 leit þkai þarf. (A bati þessi söfn er óbæggt fyrir reglulega studenta).
 Og er heit langrast á juristisches Seminar, en t.ik þess þarf
 að borga 5 m-á semestri, hinar deildhinar hafa og samsvar.
 andi og er sjálfsagt að nota þau. Fyrir utan þetta eru svo
 skantamir o. þ. h., en í þar þar alt af óljúkvarmlega eitthvert,
 og (og fyrir) þá rítt fyrir einbunn til að byrja mat. Gæfibus eru
 heit töluvert djú, þjá á einhverjum aftur á móti ódjú. Sjálfur
 þjá og þá þátt fyrir, og rítt skikkunlegum mönnum til heit
 sama. Vel má vera, að og heli gleyst einhverja heit rí, og
 séntu alvarlega að hugsa um að þona, skaltu skrifa nær
 hit bráttasta og láta mig senda þei studentahandbókuna,
 og skal þat þá gent tafarlaust. Í hanni eru leit þerir ger um
 alt þetta, en og tel óþarft að senda þara, nema þri heli vera.
 þegan hug á málinu. þetta semestur endar má i marslok og

þessa umsóknir um það miða að vera komnar fyrir 15. apríl. Þess skal
getið að til að byrja með skildi ég professorna ekki, en get mi
gífurleitt fylgst með þeim, þó ég missi fyrirtrúna af þeim tala mjög
hratt. Gífurleitt get ég sagt, að mér líkar þeim vel, þrátt fyrir að
vera þeir og margt má áreiðanlega læra. Fyrir þig er þess þó
að geta, að þú hefur áður verið í Steiðborg og við all-stóra
háskóla og eru þú viðbragðin ekki líkt þú einn mikil, en
þú ert þó frekar að vera hestur en lítill, að öllum athugasemjum.
Að vísu tel ég valabæst, að þeirri bókunni mundi samsvara þú
þú af þú þessum þeim. Þ. e. a. s. til þessara tel ég vísu að þú
mannshöfn sé þú þessum, þú að þú ert þú öðrum heimsavörum,
en þú þessum gísleigt annað þú á milli, og er óþarft að út
skýra þetta mál nána fyrir þú, þú að á þú hefur þú þessum
vit en ég þessum þessum nána verði best hægt.

Í líli munu engin sérstök títindi kistan og hafi einhverjar
fregnið vanti af Íslendinga skrif þessum, sem þú er, þú getur þessum
sagt frá þessum, en mér er rannar nær að halda að þú hafi
engin verið. Þessum fregnið frá Stöfu segja þú þessum:
Ísl. kommúnista félag þessum, en áttar tölja þú þessum og
þú einungis um "rannsóknir" félagsþessum að ræða. Þessum er, að
þú sitara sé rétt, þú að á engum skapnum jarðriki þessum
og sem stendur þessum viðbjóð er kommúnistum.

Þessum þú þessum þessum: líli, a. m. k. mátt þú þessum
af þessum skrifum markað, að ég hafi verið lifandi, en ég
þessum þessum þessum og er þú þessum en ekkert. Þessum sagt, að
þú myndir þessum um máttamótum og væri þú rétt að þessum þessum
til þessum til þessum, og myndi þessum þessum þessum til skila. Þessum
þessum þessum þessum. Þessum vísu þessum skrifum þessum þessum, af þú
þessum þessum. Þessum að þessum þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum

Rekinn 25. Okt. 1931.

Skani minn!

Ég þakka þér fyrir gamalt og gott, bréf þitt frá 11. f.m. og fyrirhöfn þá, sem þú hefur haft minn vegna. Segja má, að ekki verti bókstítt látið: aðbarna, þau sem þú ert mið búið að vera að lesa hagfræði: mörv kerrans er og vænt ekki annar stútur svo fróður að vita, að skuldumantar greiða gífurlegt vexti af launum sínum og eru „látnir“ gefa þó, ef þú þyrstir þess. Mætti þú vera mér miklu fremsæð þakka þér fyrir, að ég hef komið þér: skilning um þessi frumstítt: fjármálaáhrifin, heldur er að huga þér sem þú vænt þakka þér gleða og nefna mig skyld og öðrum á móta nöfnun. Þú þú þessi framhanga ákvarða furta-
nibilli dírleka er þó er að huga, að þú ert mér annar fjárhags-
lega háttur, svo að slept sé að tala sem þú búið þakka þér, sem á þér öðru að búa, ef þú værir heitarlegur skuldumantur! Segja, en hvað sem þessi háttur, þú á þú þakka þér skyldur fyrir upp-
lýsingar þínar og skulum vit vera, að ég megi einhverntíma verða þér að móta gæmi.

Þú gætt þátt, þó: meðal þínar „litvölu“ þjóttar, Íslendinga og þú þjóttverjum sjálfum. Ég bygg og þó vera áttvælt, að fræða þig um þau títtindi: þjóttum stjórnmálum, sem eigi standa: þjóttum blóttum, þú að verjan er átt, að: þjótt er allt miklu sögulega er þú má sjá átt verða vor vit. Éttir sigur þjóttverjum mun og þó verit bli átt-títtindum, en minn þjótt „Skabarkennslu“ og Kommunistar er að drepa mun þótt fyrir þjóttum minn og átt, og mun þótt eigi þjóttur þjótt: þjóttverjum þjótt. Þjóttur er átt að þótt átt þjótt til þjótt og Englands til átt sjá, að þótt sé eigi minn blótt þjóttur og

Berlin 20. febr. 1937.

Glæði mínar!

þín niður mi gæta eta illt, allt eftir sjónarmið: ákvartandi af leið: minni, hefi, líffræði og tannþinn; hefi þessi lífi ásiðt mig, ásamt svefleysi, 1/2 solarhning og hefi og þú skert gent sem og hefi: skil og fúft, og sé ekki þert mi um kl. 9 á laugardags-keildi að bota rít mitt og tek þú þat fangarít til afsökunar að hella þig; og er þú endur. Þyngjunn að þakka ritasta bréf. E og heft. Þelst glet: gífur þætthum af mótstöðu elkar Péturs gegn kommúnista öviturum, en öviturum sent og, at bréf þitt drö heldur úr þögret: minum gífur þú, at þú heftir lokt aprat augur þín þyngjunn þessara manna kindu. þú at þar rötsta katrum. Þega á og alreitar mörkun meginstöðum þess skipulegs sem rit þínunni mi rit, þau 3 atvrit: marxall, trúi og nationalismi eru öll af mörk til þess matar get: hvítt þau af sér og forðant. Ekki svo, at eg sé enn övitur trítatur, en miklu man og eg þú er á þar var eg, at bota mér til þegar komu, at einhver gífur nátturlegur undi sé til. Þú þau gífur þú samt ekki at rökkrata og til þess er eg enda ekki heftur. þar sem trúin er enn ekki gífur mig þann, og þú svo var þú þyngjunn þat mák utan svita miverandi, eta a. m. k. minnar, mannaþeg skýrsemi. -- Þú marxall vætur ekki lifast, þannum má atvitat ekki blanda saman rit venjur og riti, né heldur forðana þann þú þann breytit met mannaþegri breytiggy þú at vitanlega er þann andlegs at þis [!?!] rit ekki hvort þú skilur rit hvat eg á, en rit þyngjunn vætur at bota. Mér skilist, at þann matar blítit at þann eftir einhverju, sem þann þer, minna manna þinnun telur nátt og aprata öðru, sem þann telur vægt eta dröng skýrleysi. Er þú ekki marxallinn þanninn? Þyngjunn

ennis tilfinningur vertur síst af öllu umdeild, vera kann at
hinn hefur einhverntíma, en er hún til og mikinn máli, og
önduglegt at skilja gang hlutanna en þess at taka tillit til
hennar, og þá Íslandinga veit og, síst af öllu þig, en ~~þetta~~
horat sig frá henni! - Þetta væri ekki at vera heins sjálflega rök-
studdar at samstarf þessingav haldur sjálflega þess sem
mér finnst vera rétt um þessum málum; og myndu mér hvarðani
menn vitanlega tilfara þetta miklu betur.

F. de la: kvöld bréf Péturs met þráðum um þessa nýju tígu,
en og óska þeir til þessingju met, þitt Pétur veit: t samt
hóttu at hressa miklu upp á skotumir ykkar, þitt veit en
á þessu veit: at verða at þessa vit þessa menn og taka rök
þessara ávarlega, þess sem mér sýnist eina rétt at setja þá
vit þessu manulegt þálag, svo sem þessu sýnist og sjálfu óska,
þá þessara veit. vitanlega at taka tillit til þessara sem
eins litar: politísku baráttu, misjafnlega hettulegum; góðu menn
eiga þá at láta ára munurhæggvast við þessu ^{þessu þingum} á Íslandi er gj.
nótt: meturinn ^{þessu} þess hefur skal hjálft: og ílt skal met illu vit
væla. - Nánar: framrögn, svo sem segir: nefndarvitum, þ. e.
nánar manulega er vit hithveru, sem og vera at veit-
lega þess frá. En af þessu máttu marka þessu mér lítast á þá
nótt: Péturs, at mér veit: at þess fram gegn ofstæðis málum
þessum.

þá minnst á ritunartölum þess þessingju, þessu þig vit,
at síst er lög þessingju betri, þess er allt hettulegt um grundvöll
at þess og menn þessu viðfangsefni líka. Fallast er ástandit.

Bestu kvætur til Péturs, þessu þessu ofl.

þessu
Þjarni Benediktsson

Reykjavík 14. juli 1932.

Glæri vinur!

þakka fyrir ritast. Fartín geta vel, og er elskert af
henni að segja. Síðan er gjarnast að segja, en eru svo
mín elski okkum samhengi atvortanna svo ljóst, að ég
þakka mikið frá þeim að segja. Skýpdeilurnar báta,
: síðar verkun, og hjá Sveid illi eru mikið bestar, báta
mikið afslátt: á báta bága, en þó hefur elski á Svein
þungum, at venuleg kaupþekkingu hefur þar hjótt, en hún er
þvírátt nauðsynleg ein og mikið stunda sátt um þjáir hæg lands
tú. Þútt var einn sátt nauðsynlegt at komu á samkomulegi,
:l, at veita þó einhverjum hluta almennings samráttum,
þá at hefja framundan munn elski gótar.

Afstaða Sv. bóta mín: Leikunum var sátt, at hann
heft: komit frá venulegum spætt: í reittri verkun.,
en hinsvegar höfta siglfirðingur at sig mjög á miki
komum vegna hvarfs Sætt. Jk. og heimtútt, at Sv. gótt:
reittur; heft: þútt at stunda á þeim verkun, heft: reitturinn

afstaða langan tíma, hinsvegar mjög reittur sáttur ^{þjóttum} samrátt.
vit Sv. svo hvarf áhrifa mun gata af fram. Frammistaða
S. Sk. hún þýttgata, hann hvarf þegar á hann eru
komur þessar sátt, sem af rangar eru, heftur gert
hann mjög heft at sátt sáttur á Sveini; elski
þítt hann þrátt fyrir lamafátt gíttarlega heft, og
vit samrátt sátt segja, heftur hann hefur dregit
sátt at elski. - Á hvarf Sveini eru hinsvegar byggðar
á itarlegri samráttur hans, og hefur hann mjög
itarleg gótt, en hann mun leggja fram við verkun

leggja nauðsöku og eru allar þarfur á, at Gudm. liggi
manflatar fyrir þeim öfl. enda ^{segin} er, ein og þei þegar
segin, þat, at metarnir hefur þarfið, þvát sem um
þann hefur ort:ð, fölsvert. - Hög um þetta at minni.
Dunur þvi hefi og eru lítill atlegat. Hét þvátvætt
og þat, sem i þvi sambandi stendur, gænger um
eigi neitt, en elbi er og frá þvi, at þat munni
skjort nokk at næsta dögum.

Um stjórnmál alment er skert at segja. Víst er, at
þinn mest: fjandæpurn gænger innan Franssóknar,
því stítt allra gegn öllum, ein og i þeim innu von,
á þar lögin þanna inn: hann, sí fjandæpurn
munni ein vera þannig lengra á leit in munni þess
gænger, en þess er at gata, at hann er ein þeim
persónulegan, en at þar vilja fyrir alla munni
hindra opinberan árektur. J. J. hefti: mjlega heldið
erindagfund gegn Þj. A. i Borgarmeri og smalað
þvát fjandæpurnum Þjarna, lét i þi gera áráð-
innu, en sjálfur þvát vera at vera of Þjarna og
þvát þannig sínu skullega ein, öfva!!!

Þvát er at deiga, enda valfarsant, þvát er þetta
nær þvi,

fyrir Þjarni.

Reykjavík 6. ág 1832

Stóri minni!

þakka þitt besta lengst og skemt:legt
bréf frá 23. júlí, sem ég heft: mjög
gaman at.

Þetta er gjuslegt at segja: sjálfu
sér, en ekki gott til skrifta nema þátt.
Um prófessorat:ð gengur lit:ð, deildin
hefur einróma mælt með setningu minni
og skrifat stjórnskrá:na þat. Því:ð
er mi og þannlega at skipa E. A.: St. v.
Altaf á mót: þú og til þessum þessum
í gar, og sagði hann mi, en háskólinn
hefur undir hann, at sum veri, alveg
öðru:ð heft gert gott, og vit og sam-
ant sagt ekki, heft þat á at merkja, því
at ég heft: talið sem sannfyrkja hans
veri þessum þessum at rit, en efni- og
þyft: nauvar ekki mikillar umhugs-
unar vit. Tök, hann og skiplega fram,
at þú gott: minungis um setningu at vita,
og er skert vit þú at segja, því at
þat var heft til þess háskóla deildinni, en

100.
 Hinsvegar hefa þessir konungar lofat mér
 þessu, at mest mér vert: lagt til vistingar.
 er þessu at þessu, veigist þessu mér for-
 svaranleg; tók ég þessu fram við þessu
 at, og þessu: skótt um setningu, ef ég
 mætti: skili síga von á vistingu, mest
 þessu á þessu þessu þessu: aut vitat. Tal-
 at: þessu þessu, at þessu væri ein-
 ungis „gestur“: stjórnarráðgjafi“ svf.
 Þessu var þessu þessu og almenningu
 mjög, og veit ég skili, hvornig ég hef-
 átt at skili þessu þessu, en þessu lofat:
 fullnægjan svári mjög bráðlega. - Skulum
 hann hefa talið ólíklegt, at þessu byti
 gegn tillögum, deildarinnu, og væru
 óþessandi, en skótt ^{sígnist þessu at} at á þessu þessu: þessu
 undirvottvar-ástandi, þessu þessu er. 3:tt.
 þessu hef: ég þessu, at ~~þessu~~ þessu
 höfðastjórnar hef: þessu við þessu, at skora
 á þessu þessu at láta þessu þessu fara
 þessu. 5:tt ég skili þessu at þessu
 væru stunda, en átt þessu er Theodors
 þessu við þessu, og hef: ég mér

heyrð látið af lífð:mennum hans, og er
þá trúlegt, að sameiginlegur vinur hans
og þórtan Eyrj. séu hér á ferð. Næmest
þið og vit, að in þessu vort: og verla
heldur, að það munni hafa áhrif á lega-
leikh, en ef það gæti, mundi það mjög
leitnislegt - fyrir alla atila, liggur mér
vit að segja - og e.t.v. geta ort:it
þvísem að skjóli, sé hann á annað kort
mér mótþvísem.

Stjórnsmálin eru skritin sem fyrir. Nú
er verið að byrja að ræta um þingmann:
Að E. A. "Sjá ráðandi mönnum sjálfst.
no. hefur sig. Eggert" mest fylgi, en
öllum þá ljóst, að hann skortir tiltrú
almennings. Þigntur Kristjánsson, min
hafa hug á að komast að, og hafa einhver,
af agitatorum, flokkur: barnum með
sér, og er sjálfur í mótstjórn, annars alla
ráðandi menn á vort: sér. Þá eru og mjög
margir með Petri gladd, en óvíst, hvert
hann munni sjálfur, vilja; leser er tilbúður
með minni, in: Stofnagötur, Götur: "Asli".

no og Ánni Pálsson
þá mun og ein lausn höft : huga ef : hant.
leikka skv, sem sé, að gæra forb. þar
sjálfur fram, svo sem til að skirra vand-
væðum, og mundi þá fyrirvæn á djaltabækka

þ. kona : a-d. -

um brottflutning Svíns séða : Blóðum
og er skert niðr um það, annað er vist
mun vera, að gæsum socialistum hér
sýna, t-d. þ. k. Fr. þótt: þetta hefur
þ. af þessum hit versta upptaki og eru
meira vandvæðum með það, þó þeir verji
þá opinberlega. Annars heft: Jóhann Guðm.

þannar forþrökkanna verit hin blitasti vit
þvínir & einborsantali; vitarbert sammindi
skattvika þ. þk. osfr. þ. þ. er mi hér, og
þ. g. Hagn. þ. þá heft eftir lönnum, en þ. þ.
hit á þvínir að fylgja sér, Hagn. þ. svo sem
til fullkinnis þ. þá þv. vildi þki.

Stjórnin fylgir annars lön, A og þingast
til komist langt með högninni og þvínir á
hána; og mi þ. þ. þótt gæra, þvínir at þá
haggar við og er hitast blóþingir.

þá þetta daga : þvínir skrifu þessum þvínir
af þvínir þvínir að lola þvínir þvínir þvínir
við þvínir þvínir að þvínir þvínir þvínir

þú ertir að þetta lá dögur
Einskipt og þessa útreiðningar um
atvöldum. Þú ertir þar á milli
á afgr. Þú ertir þar á milli
þú ertir þar á milli.

Reykjavík 20. ág. 1937.

Þér vinur!

Ég man þetta gert rátt fyrir þér síðast er ég skrifaði:
þér, að ég mundi bráttlega hrifa þér nokkurn tínu til
vitbóta, og er rétt að gefa það þér, þó skert sé að
segja. Þú skrifaði: Þú skrifaði þessu um tígu mína, og
það hefur að segja þér, og þetta skert gerst á þessum
máttum síðum, enda hef ég mi setninguna og vert
þér: embættinu fyrst framman af a. m. b., og fyrir
fult og allt, vera ég, nema mér takist þér ver,
er til þessu þessu þessu. Þú skrifaði, að starfin sé
virkulegur, en skili er þessu vel þessu, þessu
tillit er til þess, að gífurlegt munu í þessu
vera nokkur þessu, sem skili þessu þessu upp:
aðri embætti, þú gott sé fyrir mig, engar man og
eirhleygan. Mér skilst, að ég þér mest djúrt: þessu
ca. 415 kr. á mánuði, og man það þessu með þessu
þessu af þessu þessu, sem þessu og óregulur
þessu þessu þú á skrifstofunni málaflutningum
þessu! (er þessu þessu þessu að vera óþessu þessu).

Mér skilst sem þú þessu þessu: stjórnmálum, gífurlegt er
um þessu þessu þessu þessu, að þessu þessu: er þessu, að
Alþbl. er skrifandi um ísamkomu þessu þessu þessu.
þessu þessu þessu. Þessu þessu þessu þessu: þessu,
er þessu á allt annan veg er Alþbl. þessu, t.d. er þessu
þessu þessu þessu þessu þessu þessu, að M. g. og

Þl.Th. ann, eta a.m.f. vörn: upphafi, sína eindreguvi met
Sígurti Eggertu en t.d. falk. Höller. - Svá sem þú veist þú
veitir þig. E. ekki lengur lítthelli, þú mægt sé vel um
hvern, og meira þeir semir ráðandi meira mjög líkandi
vit að setja hvern á oddinn. sagt er þú, að þeir forl. mun
semilega samþykka þessa framboð S. E., og mun þú þá
venda ofan á, þú vitanlegru sé margvíslegru hvern: líts-
mönnum um. - Amars er langt orðið síðan ég hef ~~setið~~
litt málum þessum, sem eitthvað veit ~~af~~ ráti, og er ég
þú heldur it: á þessum um sinn. -- Ni þava bjótholl -
samningamenn: Þl.Th. og þeir Annas. met D.N. Alex.:
beidd og list mér þú, ef þú getur komið þú vit, að
þú gerir þú þú Þl.Th. og þessum hvern aðstoð um
stærðum, og tel þú. þessum meirum manni, og er þú
met sett, að hvern hefir hugað þess atgjörvaðatvit:
vel og er vinnuþingur að vithali hvern á þessum hátt.

Þetta m. Skarp. þútt upp: Sígurti höfn, sem vit þú
var. Svá sem þeir "þú": sér" ráðgjafum, að mér
skilist þeir óþarlegir til að láta vörn þess á þess
þessum mér, sí þess meirum er dætur, þess þú
vera þessum á þessum ofv. og mun þú þessum
vera A.A. sem þessum hvern: þessum, sem öðru,
standur. -- A.A. er oflest vitan meirum, og þessum þessum
þessum met þessum, en þú er þessum þessum um of,
og er þú. þessum þessum allt of þessum hvern vit agitation
þ.a. er sagt, að þú. sé þessum að þessum á 15 manna ráttum ^{þessum} ~~þessum~~
veitir þú: að þessum, þessum ^{þessum} ~~þessum~~
þessum þessum og er þessum þessum ^{þessum} ~~þessum~~
þessum þessum og er þessum þessum ^{þessum} ~~þessum~~

Reykjavík 17. sept. 1937

Trani vinur!

þakka þér hið besta mjög skamt-lengt bréf frá h.b.d.g.
Sagði þú margt rétt í bréfinu og umhugsumarvert. Sérstak-
lega i hugsumarvert eru ummáli þín um grundvöll milli
skotunnun manna, og er ég þér als ekki fjarni, að þú
vát: mér moralskt eta stótt mat en skynsamlega fugin
ábygðun, a. m. b. mjög oft. Mér virtist, að flest sjónarmið
með vöðustytja og skynsamlegar ástæður fara að ginn-
barar álit: um sama efni, ekki síst um grundvallarskotun
manna, og er þú oftast „tilfinningur“ sem sker þú ív. Þetta
mínir þú vitanlega ekki gildi skynsamlegar röðleiklu á
þér séit: sem hún erli sína sambærant nær gfi. og oft
sigst í ginnbarum málium kynlegum röðleikum heldit
fram og eru þú oftan byggist vel manna á skotunum á
vanþekkingu og blindni á stafræyðni. Af þessu séi þú
sennilega, að ég mun þér að mestu samnála um þetta
efni, án þess og þú haf: þú eru fastákvætra skotun.

Þitt er ég þér miklu sítur samnála um, að vegna þess
hútt ginnbart líf þér á landi sé ~~er~~ vitljótlegt, þú sé þú þú
varla nammi þannandi fegin almennilegt fólk. Glef: metur
áheggun og fylgist sjá brestina, þú er einmitt um þú
mínir ástæta til að kafa sig frammi, enda þú ekki á
metan hegt að bærta um verkafisheggt. Annars er
moralhegi manna þér hinn verst: fröskuldu, menn sjá
þessur hlut vinuégis: sambandi vit annar, einnig á þeim
nitum þú eru sem ekki má taka mörg tilhit, h. d. þegar

enn er at nota framberandi réttvici eta vernd enn borgar-
anna, þá er litit á þau afri frá flestum öðrum sjómanninum
en þeim, sem skyldur mundi bjóta götum og heitarlegum
manni, þ. e. neyva hefja sig afri fjöldum og neyva at lita
á málit frá þeim réttlatissjómanni, sem okkur er þó,
þrátt fyrir allt: blótt þó þótt.

Þátt er at tala senn síð frá þeim hallega og skína sér
þegar at hverdagslegum efnum: þótt er þá einum þess-
insgeri hér: hvik. Enn er allt óvíst um hvern sjálfstun.
þjótt: fram. Flóðskrifur einhver þótt: samþykt sig þótt
skald. og kann fallit á, en á Vartarfundu: ger þótt:
verit með ca. 90000 70 atkv. þótt at ganga at þessu. Skóttu
þeim Sigvartur Eggert og Kristjánsson drógt at töluverðum
lífsalvæð, Eggert þótt mest, og þótt at falla þótt uppst.
enn þótt. - Men mi gert nótt fyrir, at neyvalokning þeim
fram meðal félagsmanna Vartar og Gleindells. þótt
allt þótt blótt lit uppbyggilegt og þótt þótt miklu
nótt þótt og litilli stjórnskrá. Enn þótt er at meiri
blótt: sjálfstæðismanna hér er ógagnandi.

Éftir þóttur verður er munur sá, sem er á þótt at
verbalítt þótt, sem vinn vit síðverðar mi eta: þótt.
Mi þótt sjómann vel samilega ritkomu og gott senn at
þótt, en: þótt þótt þótt þótt og þótt með réttu átt at
þótt enn minna. Þótt þótt þótt þótt at þótt þótt-
þótt þótt en at þótt, en þótt þótt þótt þótt en.
þótt er þótt áttátt. - - þótt þótt þótt at þótt
de þótt, en þótt þótt til at þótt en.

Þótt er at þótt. Þótt þótt, þótt ein þótt
þótt þótt þótt. - þótt þótt þótt.

Reykjavík 1. októ. 1932.

Glævi vinnur!

Pétur bróttir skrifaði mér, að þú værir lesinn, en þú ert alvarlega, þótt mér þæt samt gífrið illt, þú vonandi sé, að þú hristir þetta bróttlega úr þér, og vertu mér full heill, skil samt að þetta hlýtur að hefja þig og - til ís á allan hátt.

Glefi verit að skrifa Pétri og þat tók með frátöfum lengri tíma en ég hefði hugast, og get ég þú líkít sem skammt skrifast þér, sem ég þú hefði atlaet, enda er svo sem skammt að segja. Mér lítur vel, eftir tvo daga verður skolinu settur og byrjar þú þat vanda-sarna út starfít, þú get til hef: og einungis heft af launahlitinni: að segja!

Þeggt st. er þú mér mikill á lofti og hatar fullur gegn. Blenn út af öllu, sýngur á morgun og er þess að öska, að þat takist vel.

Í stjórnmálum er mér mest talað um „sekkmanninn“ M. S. og er líklegt að þat verði bomba f. g. mér fagnar þessingarnar að láta dema þann. Glefi skrifast Pétri ítarlega um þat mál og skalt þú ganga eftir að þú get sjá þat etn begra, -halvitar nokkra löngun til þetta verður að degra.

Meit bestu hvatjunn

Þinn einlægur vinur Þjarni Þenn

Reykjavík 15. Okt. 1934.

Glævi minar!

Ég mun í míta þeim, sem ég sændi þér um daginn, hafa gert
mít þessu að segja bráðlega að bota hann upp með einhverju betru,
og er mi rétt að gefa þá tilraun. - Nýlega hittu ég Björn Bjarna-
son og sagði hann mér, að þú hefðir skrifað sér og sagt,
að hann gat: hjá mér fengið að sjá ritdeilu, sem þú staddir í
vit einhverum Dana út af ummalum þeirum á mótinu í sunnu,
en þú hefðir stótt að senda mér hana. Vilði einhverjir geta
þess, að slíka sendingu hefði ég einn ekki móttakið en þú
með eftirvæntingum þess að heyrja nánar um þetta. Þú er
og þess að minnast, að þú bestir mig að greiðast eftir
best söngbók stúdenta hitu: og láta þig vita; og hefði gert
móðkur tilraunir til að afla mér fratslu um þetta mat,
en ekki tókist en að þá mólkuð þessu: ut út sér rann-
sóknirni, en skal segja að herta mig og láta þig
vita betur síðar.

Slítan er ekki mikil að þetta svo og vitu: til. Politískt lif
er heldur byggð á mi, að þú er mér þú; hann þá álit
þú e. t. v. mest af þess, að ég sjálfur gef mig meira að öðr.
um þessu mi um sinn. A. m. k. heyrðist mér í Skólum
Pítavssyni, sem ég hittu: nýlega sem smöggest á götu,
að hannum þetta þetta merkilegri tímar og mi munda
tímanum: vandan, og þá vartanlega heims byltingin
í uppsiglingu. St. er annars sérfræðingur: „afbróten“
Magnúsar Guðmundssonar og veit þar um öll þau skjöl,

Dagfrésit.

Reykjavík 16. Okt. 1931.

Stærni vinnur.

þakka þér hit besta langt og ágætt bréf frá 12. þess. Þann og
irþingun þar, er fylgður með: öðru bréfi; hef og þegar þess
þess. at aflokunum þess, til þess. þat gleður mig, at þú
ert þú samlega þessa og átt von á at sleppa bráttlega; þess
þess og minna til, eins og þú segir, þú þess drögast nokkurn
tíma, er mest um hit þess at þú verður hit bráttasta full-
helli af sjúkdómi þessum. - Þar vortist þú standa þess ágæt-
lega: þessum hit þessum og er áttsett, at þann standur
þess þess þess þess: at stórt svari þess og þess þess þess
á þess hit öll þess stórt, sem einhverju máli skifta.

Þessi er og eins samnála þess, sem þú segir: þess þess um
M. S. og máli þess, og þess rétt at vika þess mána at þú
þess. þess er þess at gata þess, at þess er þess um stjórnsmála-
þess þess M. S. áttsett at vika. þess þess væri miklu mundi vitan-
lega í þessum at lita þann sitja: í þessum embætti, of þann væri
þess um gjaldþrotavik, og þess at þess væri hit þess mundi
þess stórt: þess af þess politiska af þess í þess máli þess af
þess vithisinnar né þess þann til af þess þess þess. þess
þess þess þess á milli þess. - Þess þess á þessum á þess,
þess þess þess þess at þess, at þann hef þess þessum þess
þess þess: hit þessum og þess þess þess þess til
þess þess, þess hit á miklu þess sem þess, at þann hef
þess þess þess þess þessum þessum þessum þessum
þessum þessum. þess er þess at þessum á þessum, sem þessum

máli skilftir, enda hefur einungis verið um það mál opinberlega. É
fyrir efni held ég fram og rökstuddi nokkurt, þó að vissi í flýti- og
þessu. losavalega, í bréfi til Péturs, að um sök að lögreglu geti
ekki verið að mæta. M. a. s. er ég viss um, að mál á hendur M. G.
hefti: aðrei verið höfðat, ekki einu sinni af G. G., af M. G. væri
eigi svo ólámsáttur að vera hann sjálfur. Lítt er annað mál,
að þegar málsökin er hafin má fleust finna eitthvað, sem
geti rökstutt „politískan löng“: augum ífróðra manna, sem
blanda fyrri samun, sem þeim „fírst“ óheitarlegt og því, sem
dæðshög talja heyringavert afbrót. - Þegar gengit er mi út
frá því, að M. G. sé saklaus og sakleysi hans sé svo augljóst,
að samvísingarnar áberandi hefti: eigi hefði áberu, þó er
vitandi engin ástæða sök, að slík áberu hafin af fjölskyldu
manni sem G. G. (líkingar á honum þarf ekki) annaðhvort: blinda
haturstí: eða til að útiloka M. G.: líki frá stjórnmálum; sé
tökin ávarlega og M. G. geti þess vegna ekki ort: t. vát þerra.
Lítt er annað mál, að mál hefti: verið að fygirskipa niðurfell
áberunnar um löng og M. G. tala við embætti, þó að þess
sem hún var fjárfsta frá upphafi: var engu meiri ástæða
til að láta hana verða löngstökunum til þessu, þó í þessu
hefti: fygirskipat mál, er þó í þessu var einmitt flændur
burt um svipat löng: enda lítt í mesta máta öviterkvanu
löst að láta jafnvel slíka áberu vera yfir löng: löngmál.
Skiljanlegar mannlugar ást. vntu þess þó valdandi, að mál-
ura var haldit áfram til að löng er geti: gengit.

Hét þessari rökfröðu hef: og viljat sjna, að engin ástæða var
fyrir M. G. vegna slíka áberunnar einu að draga inn segin

og láta J.G. þænnig minna leikinn. En þá sem sest gengit út frá því, að sakleysi M.G. sé í raun og verra óvængjanlegt en að svo er veit og, að mér miðlar þarum höfðstíngar telja.

Því segir þá e.t.v., að það hveit aðhælt verit heimfært undir síður. heyril og. sé subskripti, hið sé atalatritit, að það hef: verit óheitar. best og manni sem elki sé vandari at virstingu sínni en þann agnd sig sakann um slíkt eigi elki at hefá sam viðherra. Um þetta er þess at geta, að það er hvern óvithorandi en þann þá at vera rétt út af fyrir sig. Skal og og vitur þenna, að það at heita skulduum svo sem hér er um mæta: tveir áttir sýnist vit fyrsta t:llit elki „fair“ v:it at þugum þorfin málit þá alt öðm v:it vit: M.G. taldi at skulduum þessum g:it: aldrei heitt B. t:l falls og þegar þann gerir upp vit sig hvort gjald þrot sé „efri vofandi“ þá þarf þann elki og á elki at taka t:llit t:l þeirra (þv. atatur gáta allir at vir skulduumtar þengit alt sitt t.d. heftu þeir þess um sig gert fjórvörn). En þegar B. var kominn í þrot á annat þort, þorft: málit vitanlega alt öðru v:it vit, þá var at líkast at skuldummi þess v:it eigi þarfar leikinn en at vir. Málit heft: þá vitanlega verit ann sljvora heftu skulduumtar verit „gefvar alveg upp, svo sem og var gert at lobum at mestu um á e.t.v. at öllu. Í mögulegt er samt at telja þessa fram þann óheitarlega, vitanlegt er, at starfi málflym. er at halda rétti skjölstattinga sínni sam albra-ferstast fram, og er ávitanlegt at hér hefar elki verit þarit út fyrir þann takmörk, sem ni stítt setur sár!

Í þessum hefar verit gert rétt fyrir, at vit M.G. verit heitt heit: höfðstíngum og síðfariðlegum máliþvarta og þann komist vel

Reykjavík 4. des. 1932.

Blávi minn!

Ég þakka þér þarlega fyrir bréf þitt frá 17. nóv. Þú er að hugsa, að þér skuli kafa „skagit niður“ og deöl þín lengst farna fram yfir þat, sem vit var beiðt. Vonu og þó, að þú verðir örtum frískur um þat leyt; sem þú fært þetta bréf; og mest er vitanlega um þat vert að ná bata áður líkur, þó lítt væri brestur ~~at~~ þat gengi sem fljótast.

Mér líkar eigi alls-bestar allt sem þú segir: bréf þínu, en vit eigi hvort þat tekur þér að fara að litast um þau efni; samt er samt hugt á gervanlegum misshilmingi og fessvegna leiðréttingarvert.

Mál Magnúson G. er augan veginn útrátt aða atþugasemdir þar um eftir líkka og líka, þó mi komi.

1. Dæla má um, hvort gera hef: átt M.G. að ráðherra. Allir lögfræðingar töldu þat óhætt, og sakfelldómur útlöskatan. Ég er á þér, að óheppilegt hef: verið að láta þat: lána ganga um málið og M.G. fara í ráðherra-seti. En þú undirskráir á þessu máli segja at málsköltun hef: þú ekki verið áttatublaus (sem þú þú vannverulega er) og þú er rangt, að M.G. skuli kafa gerst ráðherra; þess er þú að geta, at mest misshilming dómur valdinn var ekki hægt at reikna fyrirfram.

2. M.G. hefur ekki komið ósamulega fram gegn G.G. þegar áttatublaus er tekur til greina. Þú þar, sem þú vitnar til, höfðu á lögfræðingamáli ekki aðra merkingu en at M.G. mundi áfrýja áfellið, og slíkt er þú áttens hægt at taka

sem bókun, at undirdómari hef. eitthvert af öðrum af öðrum dæmi.
~~Þetta var full ástæða til~~ Til hins var full ástæða at sverða, at Gler-
manni, því at vitanlegt var, at hann hefði: notað málið politískt
sbr. t. d. skrifaleikinn út af upplýsingum vitar. málinu gagn-
vart ritstjóra Alþbl. og Varkaliðbl., heftjunum um barni frá
Þóra Petri Magn. og: Tímarnum, þeim, sem hann veigir um
málinu og gagni þess, er full vitanlegt, at allt fetta barn
: andstæðingablot M.-G. met vitund G.-G. og semt sbr.
heimurk fjármálinu hans og list hann samt á metan
vera at rann saka ^{málið sem blálaus dómari} - G. þ. er annat mál, at sliðar deil. n
milli ráðherra og dómara eru litt erbillegar, en þei leitar
söbannar a. m. k. af einhliða.

3. Notkun M.-G. á skyldmennaskuldunum er lögleg og
alls-ðeki óleitunleg, eins og sést vit at hefur.

4. Þá gerir mér upp skotun á starfsemi lögfræðinga, sem er
ðeki hef.; og dæst og samant sagt um, hvar sliðar manni
vilja fara þar lengra um moralsker kröfur. En: þessi máli
hefur sliðar verið farit út: þá hlit málið: opinberum um-
rættum a. m. k., og greina vertan hana frá því hvar er lög. st.
er þat gerðir þei sliðar í fjóra bréfi þeim og vit þat minnst
sem ummáli síðasta bréfs míns. - Annars er min skotun
sín, at M.-G. standi um þá betur út frá moralsker sjónarmið:
er nokkurn tíma lögfræðileg. Hann hefði sennilega getat haft
svept upp úr málinu fjárhagslega þá B. hefði verið gerður
gjaldfróta 1929. - Sbr. venur þei var þat fjárhagslegu hæfilegt at
hjálpa Bebbens til at fullnægja kröfur út af einbunar
sjóð þess, sem ortur var, og hefði enginn lögfræðingur þei

vísat því máli frá sér. Með þessum mátt: þó eðli ganga á blóta annara breytinga, og H. S. gætt þess einmitt vandlega að svo væri eðli gætt, skv. þeim upplýsingum, sem fyrir hann voru lagðar, og er eðlert annað en vitfirring að þar eru gætt: skift máli vitneskja, sem hann þekki: fyrsta lagi 5 mínúttum síðar eru ástandit þá, að breytingum ástandit.

5. Aðdróttarinn þinn að hest: rétti: eru byggðar á skunnaug-leik. Það er rétt, að sumir dómur hans eru vafasamir, og þá þar með sumir þeirra, sem mest hefur verið um deilt: í polit. En yfirleitt eru þeir það eðli, og: heild er eðli það nokk-
laus byggj, að þar henni polit:skvott skotana dómavanna. Undanfarna mátt: hef: og stúdent dómur hestarettar sin. ^{þessi laga} ~~þessi laga~~ að, að vísar eðli réttalega með þetta fyrir augum, en að þeim hestri lobarum er og miklu samfaritari er áður um, að hest: réttur er göður dómur, sem ástandit hefur hefur verið svívirkur af vitlaerum og þekkingar-
lausum mánnum.

6. Dómur Glannans þar eðli stöðist. Með einblita frásögu, rangfarshum og hártogumum tekið að gera H. S. forbyggjalega, (er heita manni mátt: eðli gera það með sömum aðferð ?). Lög-
sámmun fyrir skat H. S. hefur H. S. eðli tekið að ~~þessu~~, þrátt fyrir þessa aðferð, og þá hest: réttur ~~at~~ sokfelli H. S. vegna hans framferdis, en þar frá: og eðli, þá verður hann að húa til nýjar forsendur, þar að þessum fá eðli stöðist sama eðli það, sem þar eiga að gera.

7. Þar gerir of mikil er þar, að menn sin valdir í rätkeppa-

stól f. f. einum til hátungar. Þessum mun H. G. ein hafa fengist
og sýnt er mi at segja um D. Th.. Mann er ekki ákallur til at fara
sinn i stjórna sinn og mi standa aðrir, ekki síst þegar embættistíminn á
sinnvegis at vera h. u. b. minnstur, slv. þvi, sem vát er fyrir gest.
þá er þess at geta, at af hartsbeigðum forvartumáttum hafa sjálfst.
ekki marga, en slíks þótti mi vit þurfa. Einn þat, at D. Th. stund
er A. A. nær en flestir - eta allir er óhætt at segja - at vi sjálfst.
og þvi atlíklegt at hann taki vit, en ella get verit kalla á, at
öll samvinna fælli vitur, ein og mi var, og at þat var til
af hálfu f. f. & Co. - Slv er heldur ekki sem kvíma flokkstímin
at vata og horfir þá alt öðru vísi vit um lögfræðing sem
dómsmálarb. en ella, þegar um 3 er at gera en ekki 1, enda
mi um kvíma bráttakirgða ráðstöfun at vata ^{með} ~~með~~ slv
óvenjulegum atvikum. - þessv. varit at tala um ófari at eta þ.
Annars er mægt á huldur. f. f. mun hafa bet:ð fullkominn

ósigur á flokkstíminum ávartan fjalls og er mi sem sinn sig
af honum drögut. Þu þat bil er dómsminn á H. G. þann var
hann upp á sitt spráðasta, og sagt: Tíminn þá kvínt, at
grundvöllur er samsteyptstjórnarmannar vori horfir, oo
er Trugggjafi mótvalt: i mesta blati var kvíntur kommentar
vit grein hans og kvíntis svinut vit in hann! þat mun
Fv. og A. þá hafa þótt fulltari hiti til at bygga og
óvínast þvi hafa vát yfir blatinu at mesta sitan,
kvínt þvigi sem þat stendur, enda munu mi i at sigi
hit in di, sem yta vit f. f. óþegilega at siginn dómi hans.

Ég þat þáttur um daginn at sigra þvi kvínt vit af
upp þatinn q. vóv., og er ekki miklu vit þat at vata.

Þann sökna : þú málir sýnist gænga best, og veit ég ekki gæla
best veldur. Þóandi ventur þú heyringur þarít fram á kvort-
vöngum þeim, sem þú voru at verla, og til mest, en þú mit-
ur munu þessi þeirra hafa þeist en etlað var : fyrstur, enda
ekki um goth at gæra, þegar flest löggjafi voru veitt aftan
þú : mikilli mannförög; um þessum dvergþeg at standa
vit einnir verla er vitanlega ekki at ræta hjá þessum
flokki gæpamanna. - Stofnun mikilögðeglu : einhverri mynd
er vitanlega óljáþessileg nauðsyn, og um skrif Alþbl. (er
ekki sé minst á gæpamalæsqnit Verlaðstbl.) : meira lagi
þáranleg og örökstudd. Einkum er framminstata Gletius völd-
þessna „blán“. Fyrst er Alþbl. látit þarðarna óeirðirnar
og skella öllu á þessumminsta, og G. V. sjálfur létat afsök-
unar hjá stjórnarvöldum. Síðan mestast Alþbl. og Vísir til
litill. at gæta um stólabrot Gletius, en þú mjög veigi-
lega. þú rættat G. V. sjálfur óþessilega fram á vígvöllum,
er at þessum g. n. v. og heintar af þessum varalittum, og
þessum þess þessri óljáþeð fram, at þess er kvæður um
at þú þessu at verla beitt gæru sjálfum þessum.
Slík hebbameuska^{er} sem betur þess, þatit, jafvel : lebanir
flokkaum landþess.

Af sjálfum mér er elskert at segja. Skerlan gænger þessilega
þess mér, er betur öðru þess er min þessilega min á milli.
Þessit atvika þess fram : sambandi við Skúdentabl. 1. des. - Þess
þessum þess þessum Sveinsson var ritstjóri. Þess min þess
þessum þess þessum þess til mér og sýsir mér mynd,
sem átt : at þess stilla mig. Þess þessit at þess þess. ~~er~~

Þetta var mest þort: mannaföt og sat: kemurastóli, allt mest
ljótasta mót: og óþegunt á at líta. Spurt: G. hvort mér væri
á mót: skapir at mynd þessi birt: at: blattinu, en gef þá orð
en og get skili öðru vísi stólið en hann var stóli á mót: þú at þetta kemur at a-
skjuringar L - Eg tók þessu vitanlega þálega: sagt: at mér myndist
myndin ósamblæg og sei litla myndin: kemur, en þessi rita
hvat birt: at: blattinu en skai eg og þessumlega væri mér
á sama. Þitt á eftir geng og út og hitt: ^{at t: lúðrum} mér einn in stúdent
rati: og spyr hann nafn ein þessa mynd. Segir hann mér
þá, at allt sé: upprámi út af kemur. Flestum rötumánum,
ein þess fulltrúum lagadeildar, þessi þat skai mér minni átt
lirta óskaprat þessa, en þó kemur Sv. leggi gífurlega mikitt
þess á þat svo at mérri stappi at ein breitan: illvilja sé
at rata: minn gort. Sí eg þá t: lagang G. G., sem sé at þá
myndina ein: blatt: mest þú at þessa fyrir sig, at eg
heft: skert á mót: kemur, sem sagt óþrang skapur og lit: l-
mensta: mesta máta. Slan eg á legjum, at G. þann blablaði
mest þetta sitt in vitratu skapar, en þat vart þá ofan: kemur
þarí, og heftat: máhinn svo, at G. kröblat: frá blattinu
mest þetta ástförtur sitt! - Slík stóla en leitunleg; skai rit er
sem hér uppgötvat: at lausleg arís, frá kemur, sem eg hef: skert
heft saman vit at salda þessu þótt mér ílt; en út: frá heft:
skai verið heft at taka beirkingu óþátis þessa: leit: blatt
stúdentu öðru vísi en sem t: þessum einn, at eg væri þalinn
mest at a tuddi: stúdentahöpi: alment!

Þetta verður at deiga fyrst um sínu. Vona at þeir
lit: vel: þinn einlægur vinur

Þjarni Benediktsson.

Ákveitt yfir

377-13
182
191-17

Reykjavík 12. jan. 1933.

Ákveitt vinur!

Skilaboð er og þakka fyrir hin listur! Svö og bréf frá D. Des. laust, fróðboð og skautaboð. - Skilaboði mér að sjá, að þú ert enn í spítalunum, en vonandi þessir þú brátt og vitanlega er mest enn þú vert, að þú ert vert: góður og varanlegur þegar hann kemur.

Vit elski þvert og á sum að leggja í þrötu út af M. G. til einungis taka fram: Annali G. G. & Co gefa fullt tilfelli til að eða, að M. G. hefi verið dregin inn í málið, þegar "bætur P. M.", og hefi D. Th. elski vitat meira enn málið en þá bætur, og þar. Annali G. G. var hann elski skýlögur til að vita meira, þá finst mér elbert athugasamt við þú er þú hefur eftir hann og er þú þá situr þú hann stýddi M. G. til rithennar-ígvar! Annali skal og gata að mér er óþannast þess nauðsaker hefur þú fram á málinu áður en M. G. var gertur rithenna.

Éliti vit og, að G. G. stót sjálfur að a. m. G. rennum ávísarþingunum í M. G., tré og listur þar: Alþbl., og er þú elski ósemmilegt, að hann hefi þú þegar heft til drit: þú, sem list: T:mannum. - Auk þessa er mér einnig þannast, að: Varðlýtsblatinn hefur þegar: stótt list þegar frá skrifstofu lögreglustj. sem þú er átti að vera þessilegt, og var: þú tilfelli nauðast annari list til að dreifa er, að G. G. hefti sagt G. G., sem þú til þess þessu dag, og G. G. blatinn! Þetta þar segja á

milli, og sýnir slægt sambandið. En til þess bendir margt fleira
Ensigni nafni er heldur á, að Orðalýðsl. hefur ákveðið að hefja
heft atvagn at skjölinn málinn, á sama tíma sem St.-G.
þó heft: gífur, ^{opisferðar} at hann vildi skammt heita uppi um málið,
en skjölinn vinnur á þessum tíma skil: hörsdenn annars
en hann sjálf ^{og dómsráðgjafar:ans} skilt má vel vera, at hann hef: heit: St.-G.
þá þau og St.-G. G.G. og G.G. St.-P., en þat svogetur skil
úr þeim, at St.-G. heit nota þau til polit:skra áráða á
St.-G. - Þannar sá og skjölinn um heit heft: - eta afrit - en
þat var: gegnum dómsráðgjafar:ans og sakborning

þeir gægnir þeim, at þat segir, at M.-G. heft: - i gæni
ninni heit at St.-G., en þeim svarat: og svo, at eitt hann
þeirðan skil annar en at hann mundi áfrýja og er
þat rétt. - En heft annar at M.-G. segt um vartanlegan
áfallisdóms, sem á þessum stigi var vitastar, en at hann
vari „polit:skur“? Skilt en þat vaxsta.

Um moraliinn: málinn skal og skil deila. Vil sýngja
fullgæta, at margt mundi heftast á moralskít: vitshifka lifi
af þetta gæti: svo talit. Dómsráðgjafar er matar óþr: t:skur
og vit ensign heftja hann skottan hann heft: þeim
afnum, en hann segt: vit mig eftir at heft at heft
skjölinn en á þar heft. dómsráðgjafar „at hefta mála favelu
matar sem er, mundi hefta vit heft. þeim sama
og M.-G.“

P.-E. og endannir þann þessu máli skil vit. Heft svogetur
óþannugt um inn heftur M.-G. þeim þessu.

Annars heft löggf. þeim þessugetur vitat þann gæniar um málið

Í síni niðlegu, sem ritstjórnargreinar, og skal ég veðna
að sjá um, að þar verði sendar þeir, er heitið er að
sá þessu þar en verið er að þeir mi. —

Glefi elski heiti þessa Æinveitargreina, en efleust
mun ég gera þæt bráðlega til að vera saman við
þetta þeir, sem mér við: at at miðla heiti: skynsamleg
og vantar þekkingu til að deila við þig, þar sem ég
mundi e. t. v. vera þeir ósamunala.

Þú hefur efleust heiti: tarlega um borgarstjóra-
hæfinguna þeir og um öll þar ósböf, sem í sambandi
við hana verður. — Sveinur Gjalta, at þeir Páls E. D.,
at veldur Páls og andersveinur Gjalta. — Þú var
skrifað: tarlega um þetta og hefur sannilega sagt
þeir frá þeir, ef elski, þá mun hann gera þæt skv.
ósk þinni.

Páll er ein artinn b-u-b. góður aftur, þegar heiti
at flýta hann heiti til þeir og fullur þati sannilega
og er mér sagt, at hann taki a-m-b. þæt um sínu við
hristofestjóra stöturni aftur.

Glæri er fullt og eftir þessu góðum heitið þess, en þar
svo, at ómögulegt er að kontrollera, at G. G. heiti: „slegt sí“
er hann heiti: at G. T. heiti: verið settur á Glegg. Glæftu
þeir setið glæri þessu Þessu þess og Glæri þessu
þessu þessu, en heiti eftir ásamt Pálma Glæri. Þar
með hann austur at þessu vatni, en hann segir við heiti á
þeir þar, og þá þar til Svindurinn er þessu aftur austur
og svo heiti! — Þessu þæt með, at Pálmi heiti: verið þessu

: andlit; eftir þetta fentaleg, og sagt hafa fengið það vit
að detta af skitum, en hitt er fullgengt að veigjum sujar hafi
verið á þeim slötum, en þeir fóru enn, og talið mist
að þetta hafi stætt inni: hilmum! - Svona segist borgis-
mann hér, en engi ábyrgð tala og á því, þó þessir:ldar-
mann hafi náman verið raktir fyrir mér með samilegum
hatti.

Hel: heyrir í Fransóknarherluttum-, at vit hvið sé, at
samkomuleg komist á milli M.G. og D.Th. annarsvegum og
A.A. og Tv. þ. hinsvegar í kjördannalínum. Fylgdi þó T
sögummi, at ef svo gæti mundi Fransóknar springa þegar
er þetta gæti gert heyrnum kunnugt og þá samilega
ni þegar fyrir þing! Segja þó semir at Tv. sé enn
þegja blands, en atnir at hann sé hinn skaleggasti á
möt: þ. þ.

Ég atla at komna þessa minna með þessum, en hvi
er alveg á fövum og vert og þessvegna at hatta.

Af mér sjálfum elskert at segja.

Svona þér lit: vel og verðir orðum þessum.
Þú fært þetta bréf.

Með bestu þakgjöf

þinn einlægur vinur

Þjanni Benediktsson

Reykjavík 24. febr. 1933.

Sláni minur!

Þú þobba hið besta ágott bréf frá þér dags. 1. febrúar.

Athugasemur þessa þessum við blaðgreinar þar er ég sandi þér er ég að miðla læti: samþykkan. Til afhötunar höfundur vil ég þú geta þessa: þegar um svindilleg mál er skrifað er víft að halda sér frá stöngum, einhvern þegar þar er óþakkt notast af öðrum, en umrættuð hinsvegar þessu að þú þarf upplýsingar um. En auk þess er ég sam-
ráða Kristjáni Albertson (vantar þú!) : þú, að byggja á að kalla þessi og rangdæmi á að kalla rangdæmi. Þú er út af fyrir sig ekki stöngum, sem er mest lýti: á þessum blaðnum erðuð þetta, heldur þessu ábyrgðarlausu rögurum og magdyskættum, og rannan þessu skylt að sjá aldrei meitt gott hjá endstæðing sínum. - Fránn þessu vildi hjófræddur kófræðingur stjóra en af sattu skal segja er slíkt hegra sagt en gert, ^{og myndast þessu litilla að svo sem þú veist} þú at þú læti: sem þú slenn. þ. liggur at þú grunur um ósamlega framboða: R.S.R. - máli, slátt óþakkt at-
'efi þessu er þú þú óþakkt og samlega óþakkt. - Þú þú G.G. ein staklega vel við þessi: þessu efni, og vart þessu-
ingur af miðil at nota sér þú þú, þessu fyrir gótar ísetning: en þessu þessu þessu frá gætt at óþakkt
vart að þessu! A þessu þessu er að vísu þessu þessu
þessu á G.G. : atalþni greinavinnur, en róka er þessu
þessu þessu, og er þessu þessu: í höfund-atritum
í þessu þessu og er ég þessu þessu at þú þessu alvöru
at G.G. myndi þessu þessu þessu, ef óþakkt mál

vari höfð at gegn honum. H. G. og spít at fara: meitgrá-
mál, og var hann eða þinn at tilkyrma, at svo mundi gert
næstan minni sálin voru á hann bannar, en hann virt: st
lefa höfðit frá því eftir ~~þess~~ ^{ad} ávísningar höfðmætt. — Þá
er þess og at gæta, at greinar þessar voru ritatar sem rit-
stjórnargreinar og vart: semu at fara at óskum rit-
stjórnar, eða bati: hann semu inn um heinsku H. G. — Þess
þat atviti: er þat ^{annars} Lat segja, at ímögulegt er at lesa dórn
H. G. með brit: skum augum og af þekkingu á þess at
undrast heinsku mannsins og grunnsfærni, og ná er
lítil ástæða at vera sýna heinsku- broka hans með því
at láta sem um annat væri at ræta sýn vor. — Þess
er þess þat skylt, at freisting er til at vera naldann
kantar: ortum þegar annar ber á byrgðina en matar
sjálfur, og hann þetta sinnig at lefa þessit þess til,
þó eðla sé þat lofsvert, en e. t. v. afþakalegt þegar sá sem
ábyrgðina ber, hvetur til þess. — Þó er eitt, sem þess
vefir, sýn og veit, at umræddur lögfrætingur mundi standa
vit lesta og hvarer sem vari og þat er lömunum, r
blatannsóknar S. S. — Glef: vatt málit svo: itarlega vegna
þess at mér föth: vart um þessit: la þess og vor á brota
er dala nema orsálin breisbleikans þessit.

At þessingur þess á lagfræði: H. Th.: sambandi vit
blatfiskinn sem aflæust tævet: st ríttar. En mér virt: st
málit lefa svo: Eftirspurnin skapar ⁿⁱ slíkt vort, sem þess um
líl svarar til framleitlu- og verþunarbostuatar. Þá blatt-
fiskunum ni ræddur venulega undir framleitluverti (og þat

vill 'd. 'd. fái at gera framán af vortit til þess at útvega
velstandi fái), fái gerir það mögulegt fyrir kaupendur hans at
hjótta, og með nokkrunum ábata fái vörur sína ^(fullvarlaðar) meðin fyrir vortit
sem eftirspurnin hefur skapað, og getur þannig leitt af þessu
almunt vort fál a. m. h. i líki. Mín skilast þetta hjótta at
vera svo, sko. dunnunni skyrsemi og fa skái sít, at hoz þvatin
get: vit fái heggat.

Skái er svo sem fái byggja, at menn hafi skái haft i hug
at vegea at lítta kaupervandvatin með gengislabban. Stór-
itgerðin hefur ávísanlega haft slíkt lengi i hug, og i
setur heggat: og eftir slétni völd, at vort væri neyðsgelest
at labba fram leiðskabotumat, en það get: get með gengis-
labban eftir ávanótin (og mi er hlfl. fari at kemast á
mít: henni). Um aftötu lands (f. e. sambandris) veit og
skái, en mér er sagt, at fái Amazon hafi mjög tálit
þessa leit mjög varlega vortta. (Sá skái það Tima-blát. þar
sem þessi gerir var, en slíkt var einstök vangi, en skái
vegea þess, at og get: sagt síns og fái fjörl.: „Eg held skái
"at blát" fái at fái og vagnar borgi það skái, fái les og
það mér til hveilingar um bevinja helgi, nema sérstök
forföll hantli!). Á hím bögum er fullgert, at í sambann-
lag sí sambann milli 'd-Thors og fái fjörl. i þessu
máli, og mun eitthvát vera til i fái, fái heftarögu um
fullan fjand slop þeirra þess vegna sí ávísanlega vangi.
Veit skái hvat ofar i vortur i þessu.

Alveg er komit at fái Ágeir leggi fram fro. sítt i fjör-
dunnunni, og mun það at sögu vortta svo líleg, at

sem hafa gengið hlutfallslega flest atkvætt: hver í sínu björðum.
Sambjör falli niður. - Þar var sagt, að slv. stúrtu kosningum
myndi fætta fyrir kosningu hafa verbað svo, að sjálfstn. hefðu
fengið ²⁵⁻²¹ 20-21 þm., framsókn 20 og jafnastannum 7-8. þ.e.
framsókn fengi um eitthvað hit:ls háttar af marga.

A.A. þu segja, að hann ábyrgið einangis sitt eigið atkvætt:
með fessum tillögum, en veikvað er með, að hann hef-
meini hluta framsóknar eða a.m.k. nógu marga til þess að myndu
meini hluta þings með sjálfstn. öðlum. Þá, er sagt: meir,
taldi nafalaust að meini hlut: sjálfstfn. myndi fallast á
fessum till. og væru einangis óvíst um þeir þarf., en
meir hann hef: þv. í fessum mynd slaki verið þaríð þv
er stári hluta dags: gar, og vissi keimildannatun minn
slaki um hann afstötur. - Samvinst nógu margir um fætta
þv., eins og þarfur er á, mun meirngis, að samf. þv og
mjúla þing og, að þvgerður þess ~~er~~ er sjálfst. fl. og framsókn
gengi saman til kosninga.

Þiblar sögu hefðu gengið um samvinstu og afsögu M.G.
af þeim sökum, en þv alt út: bláum. - Glitt er víst, að
hlut:ð sleindallur (S.G. blást.) mun gæva alt til að spilla sam-
komu þv.

Varðar að dags: þv.

Þv talar, að eg verð: a.f.v. hessa á annarsleum þv um my
þvok sáluga. Að vísu er þv rétt, að eg hef: slakið á þv,
að rest minn myndi verið skoplagur, en eg hef: einmitt
verið að huga um á þv er eg þvok þvif þvif, að miðill
slaki: veri að slakiun yfirbearta manni og að þv myndi þvifja
slaki þv sama. Þvif þvif, að eg hef: slakið á þv þvif á
manni um rétt, þvif að vanta hit:ð vísu og um hann utar
af þv um þvif þvif. Þvif þvif þvif, el og sít þvif
vísu. Þvif þvif þvif þvif þvif þvif þvif.

Reykjavík 27. mars. 1933.

Stærni mínur!

Nóðveran þínur til að þakka þitt ágata bréf frá 13. þ. m. Aðs. þínar um bláttan erklæma vitanlega réttar þæt sem þar ná. Skilt er annað mál að seint mun verða komit í veg fyrir bleblingar hjá blötum sem öðrum. Þæt er svo mikur þáttur í mannegeu réli að vilja hefja skotun sína fram og umfram allt að þannast ebbi vit að hefja blaupit á sig eta hefja haft vargt fyrir sér, að hattu er vit að menn beiti oft hálfum rennleika til að stytja málfatit sínu, auk þess sem tilfinningin litar oft státt-nevndinast og gein erfitt að sjá þar rétt. En slíkt er vitanlega ebbi státtast íslenskt fyrirbrigt: eingeingu, þó allt of miklit læst: af þvi hér, og þá oft: sambandi vit persónulega illiginni eta breina þáfrat: ein og: Vís. gein þeirri, sem þú minnir á. Vís. til málfóta, og þó vafasamra, má samt minna á, að þráðögur Alþbl. af þínum sömu viðbráttum hafði: verit um dainalegni og man og ebbi betur, en að þæt blátt beint feldi mótun er dainleik sketturum þæt sem var verðan ánnunur til óleis: samningunum, a. m. h. var veigt að gera ebbert úr þvi: þeim geinun er blátt: þ þviti.

Úr þvi vit erum að tala um þakkingu D. Th., sem og þel merkum manni, er rétt að benda á, að í nokkuð sam mótun þess: Alþ. stendur, að: þýgva sumer hef: engum datt: þ: lugg, að D. Th. samun. gatu haft þæt: þv met sér, að Bl. mistu þjötunarbatt: Englandi eta vavi

vannat at auka laun. Si þat rétt, at þetta hef: verið
á hit D.Th. og annara isl. stjórnaðerra sýnist vanþekking
þeirra hef: verið farsaleg og blýstunarbúið óneitan-
lega miðit at jöta frammi þáttir alfjöt ót: hreyddur, at
slaki hef: verið fagast betur með en þetta mun, hvat t: h
stöt: í dttara! Slafi og lesit: þetta rétt: Mbl. þáttir mér
þat, sem sagt, með þáttir versta, en og hef: lengi séit.

Mér skilst sem slaki munni standa t: h at hýðilama-
málit ná: fram mér, verti svalt með einhverju móti, sjálf-
stát: smíðum sem skammíot.

A.A. & Co mun atla at fara at gefa út
seinstakt blatt.

Vert at katta vegna þess at og hef:
verit þáttir óhef: lega, m.a. af þáttir þeifs, sem
þáttir vert svo þvífum af.

þáttir einlagur veitur
Þjanni Þenn.

Reykjavík 15. apríl 1933.

Stærni mínar!

Það var mjög : skýndi, sem ég vart at hatta nit og ljúka bréfi þvi, er ég sardi þvi um daginn. Sítan hef: ég raunar kvaðst aðttvænt kvæfl t:il Péturs og best:it hann at láta þig sjá, ef eitthvæt nýtt væri: , en engu at sítan vint:it mér rétt at veysa bata þvi nokkurt upp þenna sítasta svepil.

Um slysfarin þinar bestarlegu og slík iðöpp: er mög nitat . blötum og þarf þvi ekki at veita um þar efriker.

Auk skulu fögta - strandrins hefja veitur manna undanfarit mest snúist um „Morsapning:it“ sem svo er nefnt. Setti það félkannlega svip á þeim nokkura daga, at þvi best: sem lítur sá, sem þar var, sáur ein þvajarþvinnu um kengulshétt og húbarkap á götu at sjá. En slíkt veigar veiginn sagt t:il hátungu, heldur einfaldlega frá atstreynd slígt. Soo sem nit var best:it vart þviflu. Þvinnar algerlega ofar á á fundinum, en þá skilt mér, at Þryggvi og n.A. hef: þvinnit: veg þvinn at þvinnu vanþökunum gyt: lítst á samvinnu flokkanna og þvinn sí þá hefja veit at þvinn þ.þ. at slíkt gyt: gyt. En hef: þvinn Tr. og n.A. þvinnit þetta, sem veitinn heldur n.l. þvinnitj. (Sítan hef: ég ekki þvinnu af þvinnu atviti) þá mun það líka vera eini veitinnu þvinnu á fundinum. Skal þá gjatit, at ég hef: mjög óljósar þvinnu af samþvinnu i einatökum máttum. Setti þvinnu um andann á fundinum er það, at

ein: hændin, sem þorinn var: einhverja framkvæmdarmálefnd
flökkarinn, var maður vestan in Flótskeldi, sem upp hefti:
nisið þyr á fundinum, og sagt eitthvát í þá leið, at hvort
vari fleiri flökkarinn, sem vit situstu komningar hefti:
nisið þenna óþarflaga sigur, at liggjá ni svo margflatur
þyr in haldinu sem vaur vari á ortin! -- Á fundinum
þann þyr atvika, sem at þunna best: er gaur at, þá illa
endati: Þun: fundarsakinn þannur og sér þar marga
smáþinga þar sem maun eru at heilbært og rálba saman.
Gaur ríkur sér at einum köpnum og spyr, hvort þat sé
altri þinnar þyrinn ráðherra, sem þann rjá: þanna á l. dattu
á. Regndist þat rétt vera og svjv þ. þ. sér at komnum
þáur: hönd þorinn, þinn og spyr um litan þinn
þjá þorinn, þyrforða, skapshöld, vitarlag og annat,
sem atla ni, at einum þinna sé ant um. Komnum
þann þess, er spyr sitan skyndilega: „Eun hvat
heit: og annars?“ þ. þ. vart svarfátt, þinn at þann þann engin
þend á maunin, og er rá sitarlefndi þyrjat: at maun um
þals, þyrþála, þann ofl. gertist þ. niður litur og hefti:
sig þitt þráttara þert. Komnum þinn þann vart so
þáur, at þorinn vart at þanna it og þyltat: sigi
þert þann þyr en þann var lagður inn á þlepp sem
þjálþingur. - Regndist þetta vera gertveður maun Nick
þolþann þallþinnsson frá þinnstötun in þyrinn.
Þann er. ávitarlega þinn!

Fullgott er, at A. A. maunum þyrni ritin in Mosa-
þinnin all-ilk og er svo sagt, at niðg sé óþarflaga:

þeim, að hljófa sig niðver frá G.-B.-kirkunni, og væri
óskandi að úr þeim gæti. Steit eg met vissu, að bolhaðg-
ingur eru niðver um þetta þessa helgidaga, en hitt veit
eg ekki hvernig mákem horfir við sem stendur niðver
hefur niðversta vertur. - Sjálftr. eru og: vandrættum
út af stjör. þeir þorl. þar heinta framgang hefur sta-
samvinnuslit ella, en flestir sta alþing þeirgæmum atvirk
tíð: að láta máhít selva eru, ef hegt er met gótu máti.
þá er vengul. óánægja: flokkunum heit út af atþafnaðgæsi
osfr. og sveigt ^{þess} niðver um gegn vörður samningum
þessa dagana. þessa óánægja hegt Gíslí Sigbj. nota
til stofnunar vörður facista flokkar, og var eg á
fundir: Gleindalli, þar sem Gíslí heit svo sem hann
heft: þessurðir stutningsmanna; vart hann heit þar tíð
háborunum vörðurum þessur gersamlega var þessur
á undir stöðv atvirkum þjótþkipulagnum, og má þess
vera niðver skvill sem hann telur þessur.

Þinn börða heit: eg, ~~er~~ vart okkur vart um
skuldaþessur. Gægt: eg á þessur, at hann taldi
njög ósanngjamt at sjóðir kaupfélaganna þessur:
þessa vartanlega skuldaþessur, taldi heit sjálfsgætt.
at þessur þessur at heitast óskertir er niðver hegt: kaup-
félagunum tíð þessur tíð at þessur gætt: ^{gætt} ~~heit~~ heit
skuldaþessur met þessur ~~niðver~~ skuldaþessur!! þessur ekki
ortþessur vit sta um vartur, þessur og vartþessur
ortþessur svo autsar! - Vartur at daga. Vona þessur
heit: vel og eg hegti bráðlega frá þessur. þessur vart. vart
þessur þessur.

Reykjavík 18. maí 1933

Ókær vinur!

Þakka þér dags. 14 f. m. ásamt áminningum.
Ligg þér (virkur) í minni og á þína óþætt mat til skrifa.
Hefi nú lagið af virkur: Þrjústíminna bólagi og þessum
öðrum skýldum sjúkdómum, en nú að verða gættur,
en samt eru ekki alveg hitalaus og vátlegt frá að
vegur að bláða þig þú en þessum virkur, nú og
ekki, ^{minni} veira ef og á að geta þrúfað.

Viðanlega en og þú á að hjálpa þér heil og get
ítt í bligationsvittinum, en heil er við að hitið hit varð.
í minni þú að aldrei þessum og til að lesa þessum mynd.
væðu þess og þú heil: þessum, þessum þessum, þessum þessum
þessum undir öllum þessum. þessum þessum við
þessum þessum þessum.

Fréttir veit og engar. Þessum er þessum þessum þessum
þessum þessum. og þessum þessum, og engar þessum
ítt: þessum að allt þessum og þessum þessum, þessum þessum
þessum við veit engar. — Allt þessum þessum: þessum
og "þessum þessum þessum": þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum
þessum "þessum þessum", enda gæta þessum þessum þessum
en þessum þessum þessum þessum þessum þessum

Við er að þessum, þessum þessum

þessum þessum þessum þessum þessum.

Reykjavík 10. júní 1933

Stari vinur!

Ég þakka þér bréf þitt frá 27. f.m., ávallt að vanda. Én mi þannig á fatun og orðum þessra farða þar, þó ég veinar þinni ein nokkurn mun frá því að vera aðheilbrigður. Síðan ég komst á fatun þefi ég verið : prófi, þ.e. að lesa ~~Stjórntin~~ og mi að brúa mig undir skriflega munlega prófi, sem byrjar : næstu vikun. - Vonast til, að þú sért að bressast og klakka til að sjá þig er þú kemur heim. Svá sem þú hefur sétt feldur þú styrkinn til þín, en veittu hinsvegar Mentu. málaráði aukit þú og er þú sjálfsagt þvín þig að sakja til þess, þegar þú er að kemur.

Nú smjót þest ein þorningarnar. Frambot munu ein nitart í ákveitin, nema ein gömlu þingmennina. Því : þvík verða af sjálfstun. þálfu þú sömnu og áttur, en þó þann Hóller semilaga í 4. satti með loford: ein að halda sattu eit þegar þú verður þjölgað, og nefur þann þú allur líkur til að komast að. Í Smafellsnes siglu mun þalldor st. semilaga draga sig til þaka þv. áskorunum þjósenda þar og mun þú : rátt: að Thor Thors þari þar fram, mun þú ein stranda í mótstötu þinna þvöld ílfsmanna, sem mun þvákja nóg að þafa í Th. einar : stjórnmála þú er þvíst nit að þetta lit þist. Í þó þann verður semilaga þvartain siglu matar, þ. e. hefur þvki þvgr,

þvías þ. þessum skili bjóða sig fram, þorsteinur Þorsteinsson fær
seminlega: hans stað, Tíma- Síski hefti þaríð vertur
um daginn og stíkt að leggja lög á framboð: þar,
en enginn býr hefti við einhverja prófköninga milli hans
og þ. þ. - Á bantastrónd stendur Þorsteinur kólum
fat: segja kólflaunar óreglu, þó er þú stíkt við að hann
muni ná kóningu, móti kóningu þar 2. 8. 0. Sígunður
Skriftjónsson. - Í Eyjafjörð þar Þorsteinur Þorsteinsson. - Á
Haukeggsi seminlega Ísberg. - 5. sk. Síski Sveinsson. -
Á hangeirvelli Í. D. og seminlega Pétur Magnússon. - Ánes-
sýsla Lúdvík Nordal og Sírikeru eta Gestmunder þar.,
þó á ákveðit. Í Glafnarfj. Þj. Sve. og Þjartan D.
Jafnastannur, sem tákinn er hafa mikil fylgi.

Þjóðneissinnar munu hafa sterklega í huga að
stílla upp manni gegn Ólaf: Thors og jafnvel þeir í
þvík. - Því frá á „samveinu“ við sjálfst. en var
sem betur fór sýnt þessum á öðrum grundvelli en
þeir að þeir byggðu sig undir flokkstjórn og gæms
í þílagum flokkstjórn sker. hans stefuskrá. - Tal og stíkt
erkilegt að þessi fjöfl þótti þeir fram og opinber
klofnunger verði milli þeirra og sjálfst. í þí flokk-
inn megi sípa seynt: af þeim skurlegri afstöðu blátanna
af klofnungerinn verður, og svari þí slíkt skili nema
maklegt þér að kampa þessum skapnum. (Má þí
þjartinn vita nema sjálfst. gegni enn þér þeir!).

Þessum hefur þótti til orða þótt og sí þíarlegu
til framboðs. Þótt þí ein þessum Í. - Mílarýsla til gæms,

þ.e. at ég fari þar : stótt Anna Pálssonar, sem ekki
þykist hafa tíma til (frambofs sta) þingssetu. Þetta
stranda þó þegar á fari at kanna vaða mér frá
at fara mi í svo erfitt ferðavolk, sem til frambofs
: þessari siglu er nauðsynlegt. Geri ég fari vað
þegar at sitja : fríði at síni, enda : sjálfa sér
á vaðlegt þegar mig at veyna at komast á þing
á metan ég er ein at banna mér þegar : starfi
mín, og m. a. s. á vaðit kvort ég held fari.

Audvitat þessi þó ekki til mála þó ég fari fram :
þjóðdani, sem ég geti verið mi, heldur miðat við,
at komast á landlistan eftir stjór. lög, en það
þessum þeir audvitat ganga þegar, sem áður hafa
botit sig fram. - En sem sagt til þess
þessa mun banna, þar at ég þig heldur at vera :
meti. (Þetta ferða ekki met : áður, getur þó sigt Þétri,
þar at ég þess ekki til at skrifa þessum mi).

Um almenn mál veit ég lítið sem stundur, it
af þar sem þú segir um þess, er þess at geta at menn
eru glíðleith samunala um at hjálpa þess eftir þar sem
þing eru á. Mér heft : þó þótt vitunlega at samþykka
mi einungis gjaldfest o. f. h., þar at mér virðist tíminn
eru als eigi til þess þessum at segja um endanlega
samvinnulega gjaldgæta þessum né heldur annara landsþia,
sem at lokum verða at vera þessur ilögur. "Litt mi
audvitat segja at engin samgæmi sé : at loka menn
þessa skuld at fullu þegar þar afurðir, sem alt veltur á

hafa stórlábskað frá því skuldirnar voru teknar. En mér virdist
at þetta gildi ekki um bandaríska heilbrigðis og alla fram-
leiðendur og er það lítið fengit, frá heilbrigðisráðgjafum
með því at flestja skuldirnar af einum á annan,
sem sist er betur stætt. Það er líka og gfi þitt
þannit at í slíkum öfugum at eiga tali teknar, og er þitt mit
at „reaktionin“ verði bjána svöpp, en slíkt gæti þá
ekki sist at benda „arrogance“ bandarískra forráðgjafna, svo
at eg neti þín ort!

Þetta verður at duga: bíli. Þitt at heilsa
þítri. - Tona at þá líti: vel og eg heyr-
bráðlega frá þér.

Þínar einlægur veisur
Þjanni Þauðtíttsson

Reykjavík 17. ágúst 1933.

Blasi vinur!

þakka þitt besta bréf þitt frá 15. júlí s.l. E- þat þann
tíð landveis var eg á ferð norður: landi og lá þat heima,
þegar eg þann fyrir kaupum hálfum mánuði. Þvösk þessara
ferða minnar var helst þin eilífa niðring þar sunnanlands,
enda vart mér at þú at fara norður, þú at þar var hver
degunin öðrum betri. Eg þó vita um, þar sem eg hafi: aldrei
þomít átt, þú at eg hafi: aldrei þomít átt til Norðurlands
áttan Siglufjarðar og Akureyrna. Þú þó eg með skipi til Akureyrna,
þatán landveg norður á þórhöfn á Langanesi. þatán með skipum
tíð Siglufjarðar ~~átt~~ Akureyrna um ~~Þ~~ minsey og Siglufjörð. Frá
Akureyri átt landveg reitar. Vitastund var eg of fljótur: þatán
tíð at eg gat. hugat þó þú átt átt landit nema vilt tíð gífurks.
Ekki vart eg var vilt mikla „kveppi“ þar sem eg þann, enda var
þat ekki gjá vita, en þessara var þatit svo vel á mót:
at tíð vandvæta þó þú: og vart eg þessara veður of óljá-
þessara kaffibrauta-átt. Í þessara mánuði eru miklir Fran-
sóknarmenn og þjáir eigi at vata vit þá um stjórnmál, þú at
fullkomin blindu vatar þar um þar þú. þat þessara: eg, at
Fransóknarmönnum er mjög illa vilt þessara: og þessara
ekki mikilt at marku þann. Sama þessara eg þessara in öðrum
þessara. - Vitin hafi, mér óþvítandi, þessara um þessara þessara-
leg mitt og vart þessara tíð þessara, at mjög margir þar heldur,
at eg var „at undir þessara framþessara mitt“ fyrir norður. þó

Óþorfi sé, má geta fess, at slíkt flaug mér ekki: hug, því at eg hefði ekki: huggja at gefa skilgá: þvílíkt fyrst um sinn og þá síst þanna vortur frá.

Þá er at vortur þann hefði eg at mestu heldið þyngur fyrir, at öðru en því at eg skreypti til þingvalla mí um stíttu helgi. Þar var gæmjandi rígring og skert upplifgandi, nema helst kjaltarögn um hans þomunglega tígu ríkisarlaus, sem hefti: drukkitt þar all-fart og verið h.u.b. dattinn: þingvallastar er hann var at þatna líflæki sinn. Þar á vatas balkanum, vart at taka báta og drukk þeim fjár hettunni!

Mjög þar mi halabandi þegar þeirra gömdu skrifstofufjóna lauru n þó hannsonar: Magnúsar Guðm. og Gaudars Þorsteinssonar. Éru þeir mi hinni státa menn: þessum þá, þó á sínu sviði, Magnús sem vara-Argeir og Gaudar sem vara borgarstjórn. Vilji og svo vel til, at þeir hafa getat sýnt sig: tígu sínu þessa daga vit at taka á mót: sínum frægasta manni sveldarinn er þann sí dindbungh þing þar. Má þeir segja at samd þinnar upplýsingar málfætningsskrifstofu sé mi vel þorgrit, ekki sítur en lausis, ekki síst þar sem „principalinn“ sjálfur h. f. er á góðri leit með at verða milljónari á máli sínu vit landit at af þessis öðru Blöndu-Þarandur.

Stjórnáttakunum þess hafa megnat mikla þöku: þarinnum sig, svo at augum vit um þessin þeirra ná at þann. Blötin á þessu heort amnat um svik vit „sumar þingit“, og er Alþbl. sérstaklega mi þ gífur því at M. S. skuldi ekki segja af sér „til at þessja málit fram“ segir blötit sjálf, en andstætingar þess „segja, at at þessin hefði verið at dubba Vilmund upp: ráðherra þinn og

áður þessu meitin sé eit af því, að honum gefit elski sem slíkum
tali þar til að sýkja hit helga málefni, samarþingit. - É alvöru
tala þá veit ég elskart, hvort ni standur til. Ég hef: sjálfur
talið eðlilegast, að 'A.A.' hef: látið þ. Þv. segja af sér og tala
D.Th. - í hvar stöð. Munu sjálfst. og vera að þreyfa því sér mun
þetta, en þá telja vonlaust að þat hef: st fram, hit gjótt líklegu
að mut veri að komu D.Th. að sem fjórta manni, ¹²er mér sagt, að
þat mundi hafa náð, ef að því hef: verið undir bráttur þegar
strax eftir kosningar, en ni sé til þessa lítla líkur, eftir að
samarþingit hefur spilt öllu samhyndi. Énda munu samgögn sjálfst.
telja hitinn vinnu í þessu, hit byggilega að hita Fransóku
sem vera atalábyrgtina fram gjf kosningar. Sumir vilja taka
A.Þ. burt og hita Fransóku og socialista heim skilja sig ann á opin-
berni samvinnu, telja og að 'A.A.' hef: undanfarið sýnt sig
sva illan vit þess að óvænandi sé að vera að halda honum
uppi með stutningi sjálfstatis. Almenninger hér í bæ er valdlaust
með þessu ataknefnda, en ég því breint elski að segja
hvort ofur á vertur. Þið: ég, þá mundi ég heimta 2 menn
af sjálfst. í stjórnsíða og slita samvinnu milli elka, því að
þjóðendur sjálfst. atlast til að ríger flokki þeir einhver
árangur og óvænandi að vinna með helmingi milli flokki
upp á þar spitar að hvar hef: $\frac{2}{3}$ stjórnsíðar. Í g.
vinnu að því að samræma socialista og Fransóku eftir, og
er elski annat sýna af A.Þ. v. en þat sé list til samvinnu,
enda þat hef: eftir slétti v. sem þá hefur verið talið
meður andstátungu þess líka landslags, að „alt veri þetta en
í haldið“. Þlétið Fransóku er og byrgið að hita þessum

möguleika, en þú vert ég að segja, að ég hef ekki mikla trú á,
að þeir leggi: slíka samvinna með kosningum yfir höft: sér
eftir 9-10 mánuði.

Þú þykir vinnurinn kommúnista hörmulegur og get ég vel á
þat fallist, en þetta kemur af samfélagsi eynud alþýðuflokkins,
sem þúver sér at:it þinn versta málstað og ver hann at:it á
þinn húbólakasta og hágasta hátt sem hugsaðast er. Enda
er ómögulegt að mæla þú: gegn at foringjar hans eru skert
annat verslunarværa, hestbjóðanda t.ö. sölu, skr. þingmann
flokkins: bankastjórnara t, landlæni, atkvæðisframbjóðarar,
og samvinnufélagsstjórn, sem gjarnar he vilja versta at:alq at
meistarar. Mú þínat oft sem þessir menn ver: fyrir ómekklegum
árásum, en vit óvarlega: hugum er ómögulegt að komast þú: at
sjá, at þú er þú svartasta spilling með: leik. - Alþýðuf. heist
annars um yfir aukna þú:gi, en þetta er vitanlega rangt, þú: at
Fransiskan hefur beinlínis "lána" honum milli 1000-1500 atkav.
vit þessum kosningum ²⁰⁰ þann at:st er, af matun atkavur þú:ki, Atkav
eign, Vestmannaeyjar, Leyti:stjórn og N. - Íslandstærisker.

Þú:gi, gó: þú, þetta verður nú at duga at síni. Vonast
t:il at mest er ég skrifa þú, þú: vertur þú slopin af þú:gi,
og heist, at ég sjá: þú:gi: mairatarlokin þú þú:gi. Þú
er þú at gata, at loftloki þú er miklu kaldara og verra
er manni ^{minni} þú:gi þú:gi mestan: útloindum er, og verður
þú þú at gata þú:gi þú:gi þú:gi þú:gi þú:gi þú:gi þú:gi þú:gi
þú:gi. - Skrifatu mér þú:gi þú:gi.

Með bestu hvetjum

þú:gi eir: þú:gi

Þú:gi Benediktsson

Reykjavík 30. sept. 1933.

Blasi vinur!

Þú hefur skrifað: mér mið : vikunnar, að þú hefur lagt :
mámið aftur. Þú hefur ekki átt tala fram, að ég óska að þú
verð: ekki langvarandi, og þú sért mi þegar örtinn þú
aftur.

Mér var sagt fyrir nokkru, að þú ættir að verða ritstjóri
Alþýðublaðsins ásamt F.R.V. Trút: og þessu vort, og hef: ekki
þraka um þetta heyr. V.S.V., Alþýð. - Matur var rá, er þetta
sagt: . Þi þetta sattu, en ekki annað en að taka þú, þú og
hann, að minn best: vinur skil sér saman við þú hefur.
sem þú er að verki. En einnig má líta á hina hlíf mála
og segja, að ekki veit: af einum heitarlegum manni: þetta
úlfabali. En best þegar einn rétt lítur: - Samlega er þetta
hugaburður allt saman og þessu hugleitunum þú þarfar.

Ég er örtinn lítur á stjórnmálafólinu hér. Það er ástundin
er svo djúpar að manulegum skilningi er ofbót:it, og þú
og ekki annað séit og skilið en dótleyri og ómöguleika:
hvirvna. Þú hefur fyrst og ofan: it svo. Lífið er af þil við
svona. En er þú ekki miklu betra að vera ekki að skilfa
sér af veinu? Þáta allt sigla sínu sjó og veyna einungis að
vera þrár yfir sínu þendi. Matur er bestur sem er sjálfur
eigi sögur stórur þil að komu þú fram, sem rétt virð:it,
og þú er áður en varir þú hefur: it. Þú er og
þú er á sínu máttat, þú matur e.t.v. haldi, að hann sé

réttur. En til hvers að er að reyna að vera áhugasamur, þegar trúa
vanta á málstaðina og sjálfan sig? Fyrirhítunin á öðrum hefur að
flesta mörnum eitthvát áleit-ís er ekki svo langt sem þarf. - Þetta best
er að láta vera að skrifa þau þessar hugleiðingar, enda svo, að tilviljun
við:st rít öllu og mestur sjálfur lítur um athafnir sínar.

Þú gerist fátt umst en vika og gáþin. Alþv óánægðin með
alt, sí felt þinnandi að öllu, en rít þessin ef ákvörðun þarf að
taka. - Nú byrjar háskólinn aftur meðlara daga og hleðu og rannar
heldur f:el þess, dákít:il tilbreytni: þvii að mata þar:í:ímum og
trót: þvii þvii þvii: þessa vesalunga. En er ni „deildarforst:“, vent
og að segja, að sjálfum þvii þvii þvii vera hátt, þvii: viti deildin
og sjálfan þvii, en endur þvii vanti ekki þvii þvii, þvii og af ákvör
vegni þvii. - Þvii er og: þvii óþvii Alexander og þvii þvii þvii.
þvii á að standa þvii þvii þvii: þvii, þvii þvii á þvii þvii að reyna
þvii þvii þvii þvii þvii þvii. Þvii og ekki sagt, að og þvii
þvii þvii þvii þvii, þvii heldur að og þvii þvii þvii þvii
þvii þvii. En viti vanti þvii að vanti, að alt þvii þvii og
þvii þvii þvii þvii, þvii þvii þvii þvii þvii þvii, þvii
þvii þvii þvii þvii þvii þvii þvii og svo oft á þvii. Þvii
þvii og þvii að þvii þvii þvii. viti þvii þvii þvii þvii þvii
þvii þvii þvii þvii þvii þvii þvii þvii þvii þvii þvii þvii.
Þvii, að þvii þvii þvii og þvii þvii. viti þvii þvii þvii þvii
þvii „þvii“: viti þvii þvii þvii þvii: þvii, að þvii þvii: þvii
þvii þvii þvii þvii þvii, þvii er þvii þvii: þvii. þvii,
og þvii þvii þvii þvii þvii þvii þvii þvii þvii þvii „þvii“
: „þvii þvii þvii“. Þvii er ni þvii þvii þvii!

Vanti að daga, Vanti þvii og sál

þvii þvii þvii

Þvii Þvii þvii.

Reykjavík 10. nóv. '33.

Deari vinur!

Íf leingi hefur drögjst að fella þeir ágætt bréf dagsett 17. okt. Én
er þef: stá:st þóat vera svo upptekiun um skipsfarðin og að einhverja
hest: stá:st illa á, að er þef: aldrei komið mér t:l að skrifa þó
er oft þef: atlat þóat. þu bitur mig að hafa elski orð á þu,
að þu munir e.t.v. gævast einhvarn atstötarmóttun F.R.V. við
Alþþl. Ut af þessu vil er strax taka fram, að skáimnu áttur
er er þef: bréf þitt, þá heft: stjúpá þin þvingt: mig og
spurt, heurt er heft: nokkurt frá þér þrétt. Sagt: er heurti
þá þessa þregu, þar sem er vissi, að heft: U.S.V. og F.R.V. söstun
þara óvit þomandi mönnum óhikast, og heugt: er heurti þu elski
þegundumál. Á þessu heft:st afþökunar heit meit.

þef: þu þeg vilk mun þu um þessu mundit þarba einna meittur
þ heugt: á að þegra eitthvát frá stjórnsýsluneyðun:inni. Þú heurtur mi
elheust þominn: þving er þu þóat þessu þinur og þer þu þu þu
ortner úvltan er erger að áttur mun vilk að þef: þvátalþígt
skjvðin. Stá:st meit er að meiri hl. Fránskunar heurt sam þegit
at stj. segi af sér og að þita skuli sam þomulags við socialistta.
Á meit: munu þu þu þu: Á.A. gjálfur, Þvoggvi, sam segt: af sér
þomannstórfun, er þu heurt: : minni þu þu, þu: í Stóradal, og þu þu
á þu þu þu og þu þu Stéf.. Þill þu þu. mun þu þu þu þu
þu þu þu. Þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
á átt: at þu þu: Þu þu þu, er þu á þu þu þu, þu þu þu þu.
og þu þu þu, þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu socialistta-þu þu. - Mun þu þu þu

gevra, hvernig málin standa mi. Þitt sýnist hafa gefit stöðu 2-3
daga, en heldur er gefit nátt fyrir þeir at socialistar- stjórnum talaist.
Stóra deis-þeir og Skammtstanga-þlaunur leita þeir vera eindregin
og þeir þessu er þitt er vit at þeir gefur þá og þegar, þeir at
vit þeim þessu þrottrúastur in þöbblunum ef þeir hljóta elbi. Þessu
þegar þetta þá eft, þeir at Alþf. er i viku þitt at segja, at i dag eta á
morgun þeir stjórnum, enda hljóta Alþf. menn at leggja gítar mikitt
þetta á at in þessu verit: eftir hina opinberu boisort þá ef. V. i
stöðu viku. þeir er þessu mi, at sannilegasta þessu menn verit
þeir Asgeirsmann, þeir at annars þitt þeir elbi, og einn socialist-
(V. þ. m. undur: þitt. um?).

Þessu menni má geta er borgurum heldur þitt gefit um at
þá þessu þessu i stjórnum. Stömun þitt þitt vandpræntatur mest
mynd ef gítarstörvi þess eft, sem mynd "þessu þessu", er
þessu er mi einn mest notat þessu daga. - Þi gjall þessu þá má
vel vera at einn socialistar vinni sithvætt at vit þessu at komast i
stjórnum, at allþessa þessu auk þessu myndina og þessu stjórnum
verit: eftir þessu einn vit þessu at vori. Þessu er þessu er einn
þessu at stala landsþessu i agitacioni og þessu einn þessu þessu þessu þessu
at þessu þessu einn. En þessu eftir og um at þessu spekulacion þessu.
Stömunistur hljóta at gæta á þessu þessu þessu. Þessu gamla þessu
þessu, at þessu þessu i þessu þessu eiga at vera socialistar eta
Fransóþessu þessu, þessu þessu þessu völdit þessu þessu
á þessu þessu a. m. þessu þessu þessu þessu. Þessu verit at stala
Fransóþessu einn þessu er at þessu. Þessu þessu þessu þessu þessu
þessu og þessu þessu þessu og þessu, at þessu þessu þessu at þessu

þetta ferir hinsvegar samheltur sjálfstæðisanna og útlöskan
alla sundrunarhættu vegna nasista-fólksins, sem annars getur
geft tjon a. m. b. hér : þó, þó aldrei verti þeir mjög fjölmennir.
Að stötan er slík, að hvað sem ofan á verður, mega sjálfstæðis-
menn samilega vit una.

Mjög : miðlepli viðbrotanna mi er náðning lögregluþjónanna hér
í heilbrigðis- og Fransiskan og Alþfl. eru jafnsammála um, að
Maga. S. verti að fara frá til að hann harki ekki Slemman S.
burt, sem og samur hafi litla von um að hann geri, þótt hann
hefti til þess gott tón. Málið hefur frá upphafi verið borið fram
af þjórnarkeppni á báta löga og að stötan slík mi, að þjórnstjórn
má alls ekki láta sig, þó hinu fornlegi ritkun sé að minur
vit: nokkurt vafasaman og samilega á mót: henni.

Svo og viki, að deilifni stúrtur breifa, in þess og þó vilji hafa
nokkur áhrif á þig, þó hefur F. R. V. strax í fyrsta blati afþjót
þjótfermi rina og leitirlegt : unvat. A og þar vit skrif þess um
"náttur" þjórnar S. Slessonar. Skal gæta þess strax, að eg er þú öld-
ungis sammála, að framkomna M. S. í málinu sé best: lítt verjún-
leg og skiljanleg. E: g: nokkur matur hér á landi heima : stáin-
inum þó er þátt B. S. og má samurlega ekki sleppa þessum
nema menn sé benti til þess vandberaðir. En þátt sem M. S.:
gefti var þó ekki annað en þátt, að hann tók vafasöm lögur
vottant gild : státt þess at þá þar vafalaus, en skipti: hinsvegar
seu þúv at B. S. gefti setkur inn strax og hann þyldi. Þú
þessu gefti: Alþfl. fullkomna náttur og hefur síðan verið at
vegna at verja þátt ant met lönglegum ávörsum á Stjórnv. S.

En með þessu töluhlutum sýnir að hún svo sem, sem vengur
M. S. gátu eftir atvikum best sést, þeir sleppu við að vera með
sjálfst. en gátu haldið sér at þvi, at Alþt. hefði farið með
leggi og veitt hana aftur með mikilli vandakringu. Vortur
heldur dæmi annat sagt, en sirtaklega óheppilega hefði verið af stöð
farið.

Stöðvan óstíttir vortur hvi: gærköldi af handi kommunnit
svo sem til at minna ~~þing~~ þingvarana á vortu þvi mikis lögreglu,
sem þvi annars var farið at aflyjóta kostnaðinum við.

Þetta vortur at deiga. Vona þvi sért þvess og þvi
hvi: vel, og láttir þvithlega frá þvi þvess.

Bestu þvess, þvi einh. vortur

Þjanni Benediktsson.

Reykjavík 15. janúar 1934.

Blasi vinur!

Nijög heli og miðum stundum áður farið hefur í obben málskiftum. Þar sem þú átt eiginlega tvö bréf hjá mér að þessu sinni. Mál til af-
rökunar er, að eg heli eiginlega aldrei fygur heft: eins miklu að svara
á af:uni eins og miðasta málmenning og þú frestat öllu sem frestat
vert til áttari tíma, þ.á.m. að skrifa þér. Annars þakka og þér bréf
þín og þessu gott, að þér lítur þó samlega og vona af heilum hug,
að þú vertir ein á bátaveggi eta fullvers er þú þert þetta bréf.

Þetta heli og skrifað út af útstötum mínum vegna prof. J. Mequn-
ar þesson, en miðum vit sambæraver hans og nemendur að reyna
að „brækja“ hann frá embætti. Év þert ekki gert eanum fygur, þú
að samant sagt hefur M. undan farið verið háskolanum til opin-
beran háttungru enda vegna veiginn með réttu máti.

Í blötum hefur þú sátt um mína niðju tígr, þegar fulltrúa-
stötuna. Év þert fygur margvisleg atviki og þar sem, er mest
réttu, þúin persónuleg, að eg tók sátt: í þessum þegarþjórnar-
líta, þú að upphellega heft: og alls ekki atviki mér þá „veftallu“.
Év er eg heldur á þér, að þert heli: verið vikþessa af mér að
fara í þetta, en í þú sem þú er, vertur þó að reyna að
gera gott í þú og standa sig sem best. Év þú gert eg rétt fygur
að verða nijög þessu til að byrja með, mun reyna að setja
mig sem best: í þú: allan gang málauma áður er eg rétt:
í þúin störmáti. „Þúinvegar heli og fullan hug á að líta
gott af mér líta og þúin fram um þóttum svo sem þing
er til. Þótt með nokkum samni sé sagt, að „helidit“ heli: á þú
fygur oft verið erit þingveigitt, þú er þert mið mál manna

ekki sít þeirra, sem mestu máta, at fjóra skrifarlagi vert: at halda
af meiri hluti þegar menn eigi enn at halda trúgt við flokkinn. En
þeir at vona, at mörgu megi breyta til bota á næstu 4 árum
þeir hvers sé ekki at dýgjast, at áhrif og vald þesslíkvar stofn-
unar sem þegarstjórnar er miklu minna en menn skyldu halda
af skrifum svoa rétt: þringum kosningu. - Það er mátt vona
at vinning sinn megi jafnastannum mikitt þesska þegarstjórnter
þessu sinni, sem þeir agiteratu meijög upp í blattinu, en það
var óvætanlega rösklega skrifat, þótt húbakspærinn og þessu
vari þar svipst og átur. Af þessu er minnist á þessa herra, þeir íl
og út af lesendum þessum: síðasta bréfi, taka það skýrt fram,
at og meina það í fullri alvöru, at þeir hef: í haust viljast ná
vísastjórninni: sínar hendur til þess fyrst og fremst at
bæta kosninga lögum: voru og til „at stela landsfi: agitation“
dítir þeir á þessa „flokkbrætur“ þessa öðru vici en sem kvæna
máninga, síðlausa og singjanna, þá antu hef:lega blætur, og
vari betur at augu þessu opnuðust þessu en síðar.

Fregni af stjórnmálum eru heldur litlar fyrir utan þetta.
Fransiskan hefur mi vantanlega þessu sinni þesska sem „ber-
flokkur“, lítur en eftir at vita hversu vel Trýggva tókst vel at
þessa þessa afþessu sinni at uppláði fyrir, at þessu: svertur-
ur. Þessu þessu um og agiterar, verður sjálfst atthvatt
ásgætt en þessu hepit það húbakur til at þessa sít hvatt við.

Þetta verður at duga um sinn. Glefintu gótar hug-
myndir um þessu þessu húbakur þessu, þá lítur mig vita!!
Vona at þessu lít: vel og og þessu þessu frá þessu.
Bestu kvætur þessu einlegu umis
Þjarni ~~Þessu~~

Reykjavík 24. apríl 1934.

Skæri vinur!

Unga lét: og undarbrauttravsemi hefi og vanþætt til þessa að þakka þér hið hantvita bréf þitt frá 19. febr. Ég þot ætíð þér mest, þótt ekki hef þot fengið mér öblandinna á mægju.

Þú skrifar mér mjlega, að þér liggir, að vísar ekki miðit vikur. Þarf og ekki að taka fram, hversu íll fítt mér þótti þetta. Vonu, að þú sért mi aftur orðin hvers, og verðir mi fyrir fullt og allt heill af þessari þessari.

Þér þykir og hafa tekið furtulaga fljótt sinnskiftum. Ég vonu og veru má vel vera, að þér hefir rétt fyrir þér, enda er þot svo, að minni innvi meistar sagt: mér hefir, heort þann æfir þot ein, er mér sjálfum ekki ljóst, að og efti: ekki að gefa þot á mér til þessa né annars opinberra starfa; ^{áttu þessu} Margan ástætur, gtri og innvi, réðu innskitum, e.t.c. þot einu mest, að og hefti: um þessan myndir ~~þessari myndir~~ þessari myndir ~~þessari myndir~~ þessari myndir ~~þessari myndir~~. Þetta stranglega okkar á milli, er þot sjáin, að hinna byrlegustu ástætur geta lægð til jafn þessari les blutar sem þessari stjórnar-frambots. Meist annað þann sem sagt til, er: hversleiki sagt þess og, að þetta hef heft töluvert áhrif!

Að þér sért, þá er og ekki eftir þessari. Þér þyggja vitu.

lega nokkvar frátalir. Því vegna býgrint matar, einhvern í heilan-
vátinu gæsum málförum og mönnum og þar upphót á sinni
of hálega þekkingu, og ventur frekar læst við þá tilfinningu
á vera utanveltu, sem stóft þyglir sífeldri bóka yfirsetu. Þá
þótt skit:it sé bygg og mig geta gert nokkurt gægu í þessu,
bat: sem kóð frötinagu og sem hafilega kvit:serandi af innan
flodderius. Annars vint:it mér, at þannum sé vel stjórnat, og
þar þar láksson er miklu meiri framfarumatur og annars um
fíleas þegar umbötu, en ~~annars~~ skuldu halda sambærnt ut-
spóki þar, sem af þessum hefur þar. Slann hefur ávættur
þennit þar, sem þann vinnur at málförins reka, og
stífa þar alar til umbóta á kjörum áskráningu og hegs
þegarfélaginu.

Þú sem þar e.t.v. sént af blötum, þá þóttu við
upp þat, sem þar sagdir: því þar, at þann upp
byggjngarfélagi til at þann upp rúðverka manna heisun
: stat störu sambyggjnganna, til at skilgi gti: hegt at
þann þar upp fleiri verkamannavígum, áttur við hefju
blót þat gægu heftingavinnu!! Þú alþóm talað finst mér
þennit á þarflaga heiskyrtur út af erjum þeirra Vinnu-
þia. Þá er öðrumvegan stat heitum þarði landi, en löngu
er og heitum at hegsja tinnit á þinn úthlita þröskun
þann áttur þröskun heftu blót áis og „Manchester Guardian“
þann og tali við skilgi um þótt: þann. Um gáttatannum
vint:it mér þat samant, at þar sé þinn mest: ofbeldis-
flodder, sem heit heftu þann valdi, þann þann þar ventur
við þannit, og þann þat gáttatann, en áttur alþra manna

meist, ef andstæðingarnir heita veldinu gegn þeim til að koma
í veg fyrir þeirra sífelldu uppreisnar- og hrignunartilraunir. Nú
skal ég svo þess vegna mæla á mót: þvi, að mér hvarf þegar
við að heyrja um fallþyngun. Skothritina: Vín, en mér virðist
sinnuþjótur sem þeir, en til heilbrigðisinnar stofnunar þeir á henni
meiri ábyrgð, en þeir, sem voru að verja með sinn og landins
lög. Annars er þeir s. k. v. ekki þegar um lög og með að
væta, heldur þvo myndhöfðum þeim fjöðinni hefur verið
skilt: fyrir stíttu katanseringar jafnastanna, og
viturðum þessum lög sé síðfærðisþyngun þeir. En
þvát sem um þvát er þa og ekki séð, að þess sé hætt
að þvát af veldisþyngun, að þeir, en svo er komið,
þvati ekkert annað en að leggja sig í höggstoblaun og
þvati þess, að öxir vit: að þvát þeir þeir. Þa ekki ein
sinni séð, að þvát þeir þvát minsta vott um þvátandi með
vottandi skiplag, þvát þvát þvát þvát: höfðu til
að þvát þvát.

Þvát er þvát að þvát. Þvát þvát þvát um: þvát-
umum, ekki síst þvát þvát þvát þvát, þvát þvát: þvát
þvát þvát þvát þvát og þvát, sem þvát þvát þvát
vttu um. En þvát er vit þvát að þvát? Eð þvát oft
þvát þvát þvát þvát þvát, að eð þvát þvát þvát þvát
í þvát þvát þvát „moral“ eða þvát þvát þvát þvát
þvát, þvát þvát þvát þvát og: þvát. A þvát þvát: þvát
og þvát þvát þvát er þvát í þvát þvát, en á
þvát þvát þvát þvát að þvát þvát þvát þvát eða

valdeur líkindi sé til hata. Þar á milli lífslokunar, sem og sjálfur
er læst frá matar til at framfyllja, á þá þá fórnalendur
og ein þessi itkender, en er þá nauðsynleg sem afturkært
og þá þess uppgangs- og upplausn- heggmarhatti, sem veitur.

Vertur at deiga.

Bestu kveðjur

þess einleigus vinnu

~~þess einleigus vinnu~~

Þjarni Benediktsson

Reykjavík 14. júní 1934.

“Gleri vinur!”

Aðeins nóbbarar líman sakir þess, að ég þykist ekki koma megja þessa á þessari fyrir ígætt þráð dags. 1. maí og ekki síður hinar áætlu natúr harriföður þins Birck, en ég hafi met hinni meður á vægi.

“Hétan er þetta vengjulega að segja. Síðan kemur þessi þessi og mest verið að stúdera veðrið til að gæta opponerat í mót: þóði Eggjólfsari, sem kaka á hina júrídísku doctoresgráðu þann 23. júní. Ritgerðin er í verðhúsi ‘D. S.’, og vertur hann fyrsti opponertur en ég, hókstullega: Hvergi af andat þessri annar opponent. Ér eg: Ílla, að mér: dýrin og þykist þá ávít leitínlegt. Uppgjöfuvat: þíð ávarleyst gæt: argumentation og systematík þ. s., en ávítat hafi: ‘D. S.’ líka tótt eftir þvi, svo að ég er kvæddu um að á sökku mín verð: hín.

Undan þessu dags þessa þróf atátt: t gfr og voru eg: þessu að hika mér af. Gleru þá ávít gætt skaplega. - Þorgarst: óri þvát mér að sigla með vör sem lögfrátt: leger náfrumantur út þess þess tókku. Gæt ekki þvát þvít vgría þessa, enda þvít mér ekki ávít ávít leitín þvát.

Var: gærðvöldi og morgun, áður próf hófst at
skrifa stfr. vit nýkominn bakling Stefmanns lögreglu
um vitarforsniel. En þar (vannverulega og hlutlaust í
litit) öllu meit vit í hinu hefðlegasta hátt, auk
þess sem deflexion og rívirningar vöta uppi. M. a.
segir þessi undirdómari, at M. G. hef: litit E. A. : harkar
vit til þess at tryggja net vitur töðu Belvans- málnis
líkaf þess Timinn at vísu vana- sagt en sýnist erit
miklit sagt af undirdómara um sína námuetu yfir-
botara. En slái mikil von til virtingar á lovis.
valdinn meitan svo stundur.

Hömunin þarfur er smögulegt at segja um, hver
segir það, sem hann helst iskar. Meir skilist allir
vi þó samnála um at sjálfstæðisnum, á samt bandar
flobbnumnum umni verða: meir hluta eftir kosnu
ingur. Feri og betur, at slái góti: venna en það!
Höblan togtvita vart um slápur lista sjálfst. manna
hvi: hvi, þó miklu minni en andstæðingumir
litu og meit alt öðrum hátt; t. d. en ginn sígnar-
ingur um, at fela. Hóllur skuldi þar vera.

Finntan þello. er ný byrjatan í vana sólar bankamálum
þess hann fyrri vana sólar mjög í fullkomna, en sér-
staklega álitur hann þó at tötu bankartjónuminnar
þessa.

Var at þess lit: sem best og hverri at hit
brótanta réttu um á halinn. Skal brótleiga skrifa
í þarlagar.

Meit bestu kvæðum
þess sír þegar vinnu

Þijanni Þeyðilsson

Reykjavík 3. júlí 1934.

~~Glær vinur!~~

Þetta mun að sjón lofað: síðasta bréfi og skrif
þeir nobbenar hínar, þótt þáttir ándagjulega sé að segja.

Annarsstatar hefur sjálfraegt þótt um komninga-
vísit. Mun ekki of mælt þótt sagt sé, að þau hef-
komit þórra manna mjög á övart. Framsókn er lif-
reigari en menn höftu haldit og foringjar kemur
öfrentandi: agitation sinni og öfrentu. Nei
mátt: samt litlu manna, er blit þest: vortur: Skaga-
fjörð: vortur þeir, kemur framvegis eiga að fara með
völd: landinn. En engu líkara er hjórt: þá að
hestast að sjálfa sér, er þeir líkt kemur þynir, þar
sem þat ekki er leugur lát: þá segja að blindur hjórtur
vört: vísit um hinnu þjórtur mestu mála, heldur er
þat mi sjálf þeir blinda tilviljan, sem öllu á að
vört. Ekki vort eg þat ofan á vortur um stjórna-
myndur eta flokka samvinnu, en augljóst vört: þat
mér, að nobben sé þat veitum grundvöllur til að
stjóra landinn á mi á hinni erf: þurta tímum, ef
þarit vortur eftir þessari Skagafjartan- vísit.
Einbein þar sem þeir flokka, er saman hafa
meiri hluta á Akfirði, en: greinilegum minnihluta
þjá þjótt: umi gegn vort Sjálfstjórn og Þanda flokka
Ef nobben tíma hefur vort áttata til að þeir
þingrofs vopnir þá er þat mi. Meit þeir mátt: þess
sánum og vortum máttat þar öf vört, er Skaga-
fjartan gotsvarit höft: af þorum. Samilega vortur
þeir þó ekki þynir að fara, að hinni vortandi menn
þaki: sig þjark til þessa, heldur munu þeir
leggjart undir ö: höttulsins og öf vort: sig má-
bröfnum.

Ég sendi þér um daginn tísi með grein eftir mig

enn réttar farskrif Glermanns Guðarssonar, sendi mi
í framhald deilunnar, ásamt skrifum Glermanns. Því fór
þjánni, að ég hefði tekið allt bull G. G. til athugasemja,
hélt mér að B. G. þó svo hitti hefði: ortið allt of
langt í boltaágrein. Glermanni ekkert skilið opinbera birtinga
því atferli sitt: þessu máli, en ventur mi senni-
lega dæmsmála rättsmála: statim. Þá er því hinna
nærri málsstatan í annat korti á að rita en skili
nema gott, að því hefur tekið hinna ventur og
íhaldstar menn, en þá þó þó er, að ámenningu
ítt: sig um ritin, en málsstatan og menn eru
í kappblausi um, hver ventur geti verið.

Skritan er þó svo freyðingur, sem þessa degna
berast frá fjáskalandi. Þvítt svo sem Gósing sé mi
alveg af göfnum greinun og kenni sé skert
höf. Ekkert er þetta einhennileg birtning, sem
byrjar með því, að allir hinna rúttöldu forsvarsa
lita greipa sig heima: svefnberingun seism!
þarf þetta allt þó þó upplýsingar vit.

Þetta ventur að duga að senni.

Vona að þú hafi: vel og óska þú bráts bata.

Þínn einlægur vinur
Þjánni Benediktsson.

Reykjavík 5. ágúst '34.

Glæmi vinnur!

þakka þér þarlega fyrir þorðfið dagsatt 13. júlí á samt
metþyngjandi einblíggjum.

Þér þykir vera um of á þér hjá mér mi ört, at
eg hit: þvint: minna politísku andatættinga og helji: þá
hófa og illmanni. Hér vel vera at alts. þinnar sé at
nokkru best: réttmatar og mér hatti: um of til þessa.
Skal eg þíðlega gjata, at mér sýmist hit sama gjálfum
á stundum, þá at í raun réttari er hit miklu skenti:
legri þilluagum at eiga við hafa andatættinga og vita,
at þar sé maundómur og góður hegur, sem vát: gertum
mannu, þetta at: at vera þá heggva, þar sem vitanlegt
er at á flest mál má lita frá mörgum hlutum og
: stjórnmálum er víðalega atþegum enn svo skamt á
veg þessum, at þá þar þjámi at hegt sé at fullgirta,
at ein niðurstata sé óþjákvamlega réttari en önnur.
En gegn þessu kemur a. n. l. manulegt atki, sem tekur
þann vandan sem gegn manni er en hinu góðan, sem
mæt er. Glæti, sem um allar þessar bláblauzingar er,
þá tel eg samt tvímalaðust, at sé flokkur er eg fylgi
hafi: tvímalaðust hafari mönnum á at skipa og gjf-
leitt góðvilgatri, og á eg þá vitanlega einungis við þá,
sem: þvinni vót standa. Sjálfur tekur þá fram, at
ilt sé, ef ekki finnist hafari dömsmálarb. en H. J.
Þítan er þat ört, at hann er ekki einungis döms-
málarb. heldur og forv. Hú er þat svo met þann
mann, at hann raunverulega er autvint: legur í skipi,
og skarpsögurinn og greindinn máttu nokkru marga ef
vit deilummi við mig. Án þess og vilji gegn mikit úr gjf-
um mér, þá elst eg um, at þá ~~þessu~~ verit
managis, sem vit hefja á þessum efnum, sem helji: þat
sannilegt, at taka mann eftir þessu útveit og gera
hann atsta mann laudris. Hann, sem þar er ört: un
ekki einungis at frammalegri heimsker heldur og þein-
lins óþoklaðskap og margfaltri vísitandi heggi í skrif:
um þann mál, sem verit hafa af: starf þaus til þessa.
En þaðan mér þvinnlega, þvinnig á at hafa þú á
viti, góðvild og jafnvel þinn framstatata velsemi hegt
þáinn mönnum, er velja séu slíkan foringja? Þá ein þann
þessu mannskeppa eins og H. J. er helat: þvinnantuminn!

Fjarni fer þú, að ég hefði ekki meint það alvarlega, er
ég sagði, að mi væri eðlilegast að sjúfa þing þegar í stað
og láta niðjar kosningarnar fara fram. Hólf þú: ég fagnar
þú: síðasta bréfi og þarf ekki að taka þau upp hér, við
eirunnar geta þess, að kommúnistur mi: væri með þri kalla
blutlausar og sleppa þessin in reikningnum vegna þess, að
þessin eru jafn-mikil á mót: öllum þessum borgaralega flotta
að eigin sögu. (Eirunnar mi geta þess, að Stefan P. hefur sýnt
á eigin sögu. (Laga væri vel þess in "flottunum").)

Um stjórna og polit: skt við þú er annars eðl
að segja nema það, sem í blöðum stendur. Þú ert er vit,
að stj. muni næmest verða langlíf; er vitat ein fullkomit
ísamlegu ein: uman Fransókan og einum bróðandi
óánægja f. g. sjálfs, skr. ritunir hans í Tímanum,
er þú þarf að lesa. Élla gefur mönnum að átta
sig á A. A. Én það almannaskotan mi, að hann
hefði verið vilatur til að undirskrifa málefnaþingunum
í þessum tri, að hann hefði vátþessu dæminum, og sitji in
eftir með sáttunum. Gleður hann með vátunum blót:
hólf og óvátning mikla fagnar sínum tiltekta, sem þú
í talnir þessum við samlegan politískan morál, þú að aut
aut aut non est, tertium non datur, er A. vill einmitt
vera þetta þri.

Alveg er það vát þú þess, að sjálfst. megin þess
að gera kvænt fagnar sínum eigin deyrum, og verður
öfluglega að vana þess að endurbótum og endurhifum.

Þálega hórfir fagnar skitlar og félögum hans ein.
Mein sýnt valdast, að síðert: laga þess þessin ábyrgt
á drápi Dollfus; er ekki þess eftir annað sýnt, er
þessin hefði: að hefði mi fullkomlega allt síðert: lagt
autoritit utan fjáskalds og vát: setti á beil
með þessum, sem mennirnir lögá í lægra stj. er
Zurrova í heild. Þú ekki þessi deit: hins mikla manns
stundabreyg um: þessin öng þessin.

Af sjálfum meir er allt gott að segja. Ég hefði verið
þessin: þessum vit þessin: itkann og venjulegt deit.
Tantú annafertir dag og dag, þessin vit þessin:
þessin sínum og mi: vátunum þessin og alla leit aukun
í: vát: Miðdal og hefði: af þessin mestu skautun.

Þessin miðun og sí þessin að þessin þessin þessin
þessin, er ekki þessin að gera það eftir, þessin að
þessin vel þessin þessin þessin.

Þú að þessin þessin: vel og þessin þessin þessin þessin
asta þessin og þessin.

Meit þessin þessin
þessin þessin þessin
þessin þessin þessin
þessin þessin þessin

Reykjavík 17. des. 1934.

Heiðri vinur!

Ég þakka þér bréf þitt 9. nóv. s. l. og leit afsökunar á, að dregist hefur, að ég skrifaft þér. Það gletur mig, að þakka þér er óvænileg og vona ég, að þú fari batnandi sem fyrst og mest. Hins vegar samþykkjaft ég þér innilega gífurlegt: bróður þinn, forvalds, sem af öllum var talið þú á gatart: matar.

Þú gætur alt vinur þinn gang a. m. k. á gífurðinni. Gleymdu þessu minnum þessu þó samant um, að almenningur hefi aldrei á eitru árum verið jafn-ille staddur fjárhagslega og nú sta. jafn: þú hefi verið ein þessu meira á metul. Ég þakkaft ein oft sagt, en ávitaðast er þó, að af þessu öll er miklum mun verri: þú er t. d.: þú. Á þessu ári hefur þú afþakala gætt sam-
lega, þar sem fjárhagsástand er, að á næsta ári mun: alt ganga
ver, ef ekki breytir um, þar sem t. d. 1/2 salkfisks mun verða
í seldur um áramót og þessu hefur þú: kvita næsta árs, sem
þú þakkaft þessu vit tilvarandi minni hluta af þess árs afla.

Þú hefur þakkaft þér, að all-þringt mun fram undan, alveg ein þakkaft
til: umánleyst: sem ég og minir líkar þakkaft þú lokaft.

Ég er að vita fleiri um þakkaft, og hefur þakkaft t. d. Magnús
Língardsson, sem atit hefur þakkaft nokkurt "vanditatur", mi-
lega þakkaft þakkaft, á miðsamantali at vita, at þú hefi siginlega
þakkaft átt sín atit og vit völdum þakkaft þessu, er engum
stjórnvaldum vilji hluta, þakkaft þakkaft: allan sjó er
"þakkaft" þakkaft: afþakalaft þakkaft, þakkaft þakkaft til met-

ferðar vandamála. - Hóttat botin það ádrifit hæg manna
þeir: þá á næsta árin, at : Soðsvirkjun verður rætist, á þat
at skapa nægilega vinna : þannu ásamt öðrum opnisberum
relastri til vitlötur einbafamkvæmdum. En þess at vanda,
þat, at þessir in öldredum verði: þannit áður, þess Soðsvirkjun
verður lokit til þess at alt leudi elki : öngþreit: þei : þa.
-auit. þat þess þingmálem þess at gæta, þei: næg öðru at vinna
og in öðrum deit leitur á skvaldri þess. Markasta málit er ádrifit
vit at selt: þessir þessir, æm þessir æm þessir þessir næsta þá-
-innu, in áritanlega verður samþykkt. Þei skilut þat, at þessir
þessir þessir þessir þessir þessir, a-m-k. elki þessir in full-
-veit er, at fram leitendur geti: elki gælti öðrit á vitt sáttir.
Þessir þessir þessir þessir þessir þessir. Þessir þessir:
þessir þessir, at þessir þessir er gætt inögulegt at starfa og er
þessir vitanlega þessir næsta öfheldi. Þei vinnum vit, at þessir at reyna
at samanna þessir upp á einhverjar samilegar spjotur og
þessir þessir þessir þessir þessir þessir, þessir þessir in verður, þessir
at reyna. En og þessir þessir þessir þessir þessir, at samanna næg
þessir þessir at ef : þessir þessir þessir: þessir þessir: gætt
þessir þessir þessir þessir þessir, þessir þessir, og in þessir þessir
þessir þessir þessir þessir þessir at reyna in at þessir þessir samanna
þessir þessir in vit at þessir þessir „væðker“, þessir þessir
þessir þessir þessir þessir þessir. Þessir þessir in aukit
þessir þessir þessir þessir þessir og þessir þessir: Þat þessir þessir
þessir þessir: at þessir þessir þessir þessir in reynidum. En
in gætt næg þessir þessir, at þessir þessir: þessir þessir in þessir
þessir þessir, at þessir þessir. þessir þessir þessir at „þessir“

nefndar störfis, og þeir starfi: þá áfram in heis aukna
vannsóknarvalds. — Eð á samt fleirum var horiun: útvarpsröt
á síðasta sumri; þar mi öðrum at vita at þvi, at eg bröðkiet in
þeirri tignarstötu, þvi at þingit hefur samþygt mi útvarpsl,
þar sem vit erum bestir vitur en nýir menn öðru vísu veldu
eiga at taka vit. þessu er einbeun beint gegn sleða gljörvar,
sem mi er þarmatur, og vequn at vera ölluðvægur: starfi
sinu og þessvega fullkominnu övinnu þ. þarb., en er heisvega
at vísu eugar vequn vögu vinnvequn matu. til þess at
standa: svo á heyrðarmikilli stötu, en jafnmikil matu á:
Töluvert stöpp hefur bala vit tjöldin þviti um svo veluda atvinnu-
deild háskólu. Fyrst er málit þann þvi háskólanum lofutu
þvi skemmu þ. og þar. g. at þlytja þat sem stjörv. og
þann þvi þann. En er á þing þann best: at þ. g. sitratu
á mi: þvi og heidrati: leqvi, at þat væri þviti þann.
Sölu þannu þar eingöngu til övild til þvitta háskóla-
þannu einbeun Dunaga og þvi þvittu heyrðarmu um
þann og gát leqvi öku um annat heyrðarm, at þvitt vöft-
væst vit heyrðarm gútt. þvitt og þvitt þannu og heft:
þann at þvitt þviti, at ef at þvitt: leqvi deild og at
öta tvö övinnu þviti: vit háskólanu gútt lögt vitu.
ölyfki þannu þlytja málinu. Síðar heft þvitt atvni, en
væisþannu heft at gútt ölyfki: þit meit þannu, og
væis málinu þvi væta þvitt til marta þvitt, og
er ann lofart ann, at þat væti: þvi afvæitt, hvat sem
in þvi vættu.

Þ háskólanu er at meit þvittu þvittu, og annarstætu
at þvittu þvittu. — Öku þvi leqvi: leqvi jölu og gútt
þannu vit og síðar.

X

undir, en valla trúfugur með tímalínu í Reykjavík 7. júlí 1935.

Ég þakka þér fyrir þitt bréf frá 18. maí s.l. Það er
þetta mig mjög, að sjá af þér, að þú lítur þá samlega og
þú segir, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir

Ég þakka þér fyrir þitt bréf frá 18. maí s.l. Það er
þetta mig mjög, að sjá af þér, að þú lítur þá samlega og
þú segir, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir

þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir

þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir

þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir

þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir
þú hefur á þess góttum bakavogi, að þú getur stundað málin. Þú segir

stórum flokkurinn sjálfur áta hvort hann þóttist atla sér, heldur
miðast einungis við afstöðu hans til ríkisgjalds ástunda á hverjum tíma
og þó ekki nema lítills hluta þess yfirleitt, því að engi er
svo, að þeir vilji engu breyta, líkur og líkningar sem er. Sami
flokkurinn getur með sömu skapanirver á vax og vera á
vixl verit: halds- og breytinga- flokkur, og hvort þeir þá
at vera með fyrirhuguð málsgiltir? Gærum gagna þar!

Þar gæva okkurt annað en að vegla og gagna þarinn einum,
sem gætur á því að gæva hlutina öljösa. Það hefur köllu-
na verða þeirningu at gæva sér fátta fjört, því at skapanirver
þeirinn slá því at-it fjörtu, at eg og minni líkna viljum
„halda:“ alt þat, sem ni er til af illu og ósamlegu
í opinberu lífi, þar sem vit höldum því aftur á móti
þar, at vit viljum minna fátökt og þingindi alveg
eins og þeir segja at atla at gæva sjálfir, en vit segjum
þar at okkar leitni sér betri en hinna. - Nei, um
þetta verður vit venturlega sént samnala, og fjáir þeir ekki
at skrifa meira um þat.

Þar hin alm. stjórnmál menni og ekki at skrifa. Eg veit
þar okkurt, sem ekki er þegar þar: blötum og er þeir
öþarf: at ríka þat. Þannig er meir sem öðrum alveg
öllumugt um, hvern þeg flokkurinn hefa fengið á lands-
málafundum þarinn, sem villega hefa verit haldur um land
alt, því at þar af þar meig þrennum sögum. En sjálfst-
-allad: þar flokkurinn fullgöta í minn eyru, at þeir sé meig vel
áregtur með fundum, svo at miklar brokþarinn hefa
þeir ekki betit, eins og þeir vilja vera láta.

Reykjavík 18. des. 1935.

Gævi vinur!

Eg þakka þér þarlega fyrir bréf þitt frá 10. des. ásamt
metfylgjandi úrklippu, svo og fyrir bréf frá þri-
sunnun, sem ég á svivirtilegan hátt hef sýkist um
að þakka þér fyrir til þessa. Samt sagt mun ég
hafa verið töluvert hneykslaður á einhverjum stöðum
þeirum, sem þú hafa þannig komið, og sá þú held þjáka
til að fara tilfast við þig um hluti, sem mér virðist
auðsér og svo ljósi, að vit-bannum niðurnem, ein
og þér allt: að vera vorbannaðust að lita á réttum
augum. Þetta og svo útrætt um þetta.

Þú þarf virðist mér af þér að fara af afneita Gunnar
Thoroddsen frammi fyrir Dönum. Ég sé ekki séit, en
væða Gunnars var þitt í suman, að í þessum væri
veitt annað en þetta, sem þú á laudi hefur allt
þil þessa af öllum flokkum verið haldið af þolki
sem gjáfrögðum hluti. - Þitt skal ég gjata, að ég sjálf
hef verið að-þungi töluvert eins í þri, hvort nokkur
vissingur væri að þri að slita sambandinu við Dani,
og virðist ástand lands og fjötur síst farast í þá allt,
að slíkt sé þetta. Þetta sýnist næmest vera seilaga miðit
stórnál, a. m. k. á ég erfitt met að sjá þetta top, sem
við værum verulega þverum af sambandinu, en þitt virðist
þessum, að öryggi landsins gæti þú ein þá minna
af vit þessum úr þessum tengslum við Dani. Þrátt fyrir
þetta álit mitt get ég sá þú sagt, að ég sé með sambandinu
þri að eðlileg sjálfstæðis frá fjötuminnar hábitun að
þess þess að þessum vit þessum situatu, e. t. v.
meir þessum þessum, sambands, sem í heild hefur þetta
landsins ómetanlega höfðun. Auk þess þessum til sí-
feldum þessum þessum Dani: Þessum þessum gætt og
þessum þessum þessum, sem þri sjúna við flest þessum. Ég
þri þessum þessum erfitt að þessum að vera í sambandi við slíkt
þessa.

X

Um stjórnmál veit ég ekki neitt annað en það, sem í blötum stöndur. Év læst víðan og hef: hitt noblesse unum, er veit hvað þak við fjöldis gerist, en ein og meður veit er miðit af þeir, sem opinberlega þennur fram loddaraskapur einn og latalat: til atkvætaeita. Annars virt:at allt stefna at alvættum markni, sem sé algern gjaldþrot: vikis, þreja og óvinstaklinga. Virt:at gjóst, at lífsstandard fjöturinnar er þessu er þeir má við þar. þvallaq sinnum, og skaltan eru orðnir svo þessu, at atvinnurekendum leggja ekki neitt til hlötur til styrktar og aukningu atvinnu sinna, þótt þeir virt:at ekki neitt, at læst er frá, at gjarni sjáni það: lífs- höttum sinnum, at þröngt sé: þeir: - Slítt skal eg sjáta, at ekki skal eg, þessu á at framkvæma þann niðurskurt, sem flakksbrætur minni atötuast segja at gera þessu. Þeir virt:at þann hljótá at leita til ein meira atvinnu þess is og þess af leitandi vandræta er mi einn. Sjáni þetta allt vera einhverjar circulus virt:osus, sem erf:th er at finna andi á. - - Polit:ísku skandala venjtu þessu veit eg þá um. Þessu fjörlinga þessu matunum og þessu atvinnu þessu Bjarni Þessu er ein þessu myndi at þá gerðar upp, sinna Leo þessu þessu skuldi. Év virt:gent, at þann virt:at venjulegum kreditarum 5%, -- þá er sagt, at þessu hef: þessu á á þessu þessu fundi þessu völd- og þessu þessu. Á þessu veit eg ekki sönnun, en sé, at Mbl. er þessu at þessu með það. - - Þessu aldrei þessu virt:in: þessu þessu og er óvirt:malanlegt, at þessu virt:at þessu þessu þessu og alger þessu, enda ekki þessu at þessu atkvæta- virt:at þessu nema virt:at þessu þessu þessu: einn. Ekki virt:at ekki: þessu. Þótt eg sé „þessu virt:in:“ þá virt:at allt þessu til, at það sé mi virt:at virt:at þessu þessu, of- virt:at þessu er virt:at virt:at og þessu. Virt:at at þessu: þessu. Þessu, at þessu þessu: vel og eg þessu þessu frá þessu. Þessu þessu: virt:at.

Með bestu þessu
þessu virt:at þessu
Bjarni Þessu

þlofi, og virðist hannum kannuður. Þá er hann og
bróttí socialistar-fer. Þáls ljórbjannarsonar svo, at
hann hefur all-göta at stötu. Enn fremur veit eg,
at Gunnar Vitar hefur hug á þessu. - Af þessu
mittu máta, at við nokkur vandkerati: sé at stjia:

niðurlitun, og er þá eigan veginn ástata, til at leita
þess niðun, falla þessu í stöð. At vísu er, heit eftir
mjög lítill at slögjast um þetta gati: verit gott vit-
þessu bót við annat, og eina eigan veginn ósinnilegt, at
vann bráttan býnni at vaxa upp in þessu full-

-daktíonit um þessu. Ef þú vilt um þetta heysa, þessu
-itærj eða: at eða, at eg mun eftir þessu stöðja þig
þessu til þess. Séu þessu, þessu þessu til at þessu, at
þessu mjög lítillt er, at ágr. verit: séu þessu við stjia-
-itærj eða: at af niðunni í prófessorat þ. E. Séu eg þessu

idda um mitt þessu, at við þessu þessu verit at þessu
vinnu óþessu þessu um þessu þessu þessu þessu þessu
-itærj eða: þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
-itærj eða: þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu

þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
-itærj eða: þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
-itærj eða: þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
-itærj eða: þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu

þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
-itærj eða: þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
-itærj eða: þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
-itærj eða: þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu

Handwritten text at the top of the page, including the date "11. júlí 1936." and some illegible words.

Main body of handwritten text, appearing to be a letter or a journal entry. It contains several lines of cursive script, including phrases like "Eg þakka þér fyrir a.m.k. 3 bréf," and "þú hefur verið svo góð og hjálpsamleg." The text is dense and fills most of the page.

X

hvarnlega, hvernig málið stendur, og máttu ekki fast
 vera, að eg geri brátt og get til þess að koma málinu
 fram, þó að eg vilji skinnast við að hljófa deilðum rit
 af þvi, enda vafasamt hvernig heppileg ástæða væri, fyrir
 stóla þessara, hluta sakir. Því átti að skrifa þetta og koma
 inn þann þjá sem, að hversu miklu þvi ekki að gera meira
 með me, broddalínum, af til þess. Eg vilk að málinu, við þs. í
 studentsafninu um daginn, og virti að mér þann gótu,
 og eg get eit ekki, kvænt þann velt þess allra glæ. Því
 þess þessari V:tar, sem þvi veðdi um daginn, og el
 þ:tes þvi övuggara, af þvi líkum þess. Því átti að málinu,
 megin þess var þvi sem sagt meij og velviltar.

mei þess þess: Þjórn þjórnsson, sem aldrei þess vout
 -skil þess: meij mi í þess dag á samt þessari þessari
 me þess, að þvi hefti í gift þess þess þess me þess me
 þess. Ef sattu er, þess og þess stíllíngs af þess, að koma
 me þess að dreypa á slíkan me þess á þess ort: í
 að þess þess á þess. Því þess sem um þess er, þvi í þess
 þess me þess í me þess til þess þess, og þess að þvi velti
 þess me þess á þess þess me þess me þess þess me þess
 þess, me þess, sem og þess í þess þess.

þess, me þess Almann þess me þess, skilt me þess. Me þess þess
 me þess. Me þess þess í þess me þess. Me þess þess þess
 -þess me þess, sem ekki þess velt þess af þess, sem me þess er um
 me þess þess me þess. -- Eg þess me þess þess þess me þess
 me þess me þess: me þess me þess, sem me þess me þess
 me þess og þess og me þess þess me þess þess me þess
 : þess me þess me þess me þess me þess me þess me þess

Stjórnunni og aðalráðið í þessu, Reykjavík 9. ágúst '36.

Þessu er svarað með því að segja þessu að þessu
í þessu gæmi

Þessu er svarað með því að segja þessu að þessu
í þessu gæmi

Þessu er svarað með því að segja þessu að þessu
í þessu gæmi

... þess komin þannig þó er þitt, at úti frá háskólans stjórnmis-
tel og mjög óheppilegt, at deildinnar komi fram
blöflur í svo ra máleum. En meir þá er mjög ríkt í
þess þannig á milli mí þessat. þ. e. þess þess deildanna í
þess meir þess óheppilegt er at láta stjórnmis ásta vart-ít þess,
- þess meir þess professorat-ít þess. - En eum þess er alls-
þessat þess þess í þessat vart, þessat þess þess deild
á milli þessat og er heldur augur þessat þessat þessat þessat
- þessat þessat þessat, þessat er á milli af þessat þessat þessat
á milli þessat þessat, þessat er vart-ít. Þessat þessat þessat á, at er
þessat þessat þessat þessat at gert þessat í máleum
á milli þessat þessat. En þessat þessat þessat þessat þessat
- þessat þessat þessat, at er vart-ít á milli þessat þessat þessat.
á milli þessat þessat: máleum þessat af þessat þessat þessat,
þessat þessat á milli þessat þessat, at þessat þessat þessat þessat
á milli þessat þessat. Þessat þessat þessat þessat þessat
á milli þessat þessat þessat þessat. (þessat er máleum þessat þessat þessat)
á milli þessat þessat þessat, at er vart-ít at þessat þessat þessat
á milli þessat þessat þessat at þessat þessat þessat þessat þessat
á milli þessat þessat, þessat þessat þessat þessat þessat
á milli þessat þessat þessat þessat þessat þessat þessat
á milli þessat þessat þessat þessat þessat þessat þessat
á milli þessat þessat þessat þessat þessat þessat þessat
á milli þessat þessat þessat þessat þessat þessat þessat
á milli þessat þessat þessat þessat þessat þessat þessat
á milli þessat þessat þessat þessat þessat þessat þessat
á milli þessat þessat þessat þessat þessat þessat þessat
á milli þessat þessat þessat þessat þessat þessat þessat
á milli þessat þessat þessat þessat þessat þessat þessat